

รายงานการวิจัย

สภาพ ปัญหาและความต้องการพัฒนาสวนไม้ผล
ของเกษตรกรในเขตลาดกระบัง

ที่ปรึกษา

รศ.ดร.นพคุณ ศิริวรรณ

ผศ.ดร.दनัย ดิษยบุตร

โดย

RCH
SB
359
ศ226

ดร.ราตรี ศิริพันธ์

นายจำลอง ศรีสุวรรณ

ผศ.วันทนี โชติสกุล

ผศ.ศศิธร จารุสมบัติ

ดร.ปิ่นมณี ขวัญเมือง

เลขหมู่.....
เลขทะเบียน..... 83878
วัน,เดือน,ปี...19 ก.ย. 2551

โครงการวิจัยของภาควิชาครุศาสตร์เกษตร คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ปีงบประมาณ 2547

ISBN 974-15-1461-1

11985562

รายงานการวิจัย

สภาพ ปัญหาและความต้องการพัฒนาสวนไม้ผล
ของเกษตรกรในเขตลาดกระบัง

ที่ปรึกษา

รศ.ดร.นพคุณ ศิริวรรณ
ผศ.ดร.दनัย ดิษยบุตร

โดย

ดร.ราตรี ศิริพันธ์
นายจำลอง ศรีสุวรรณ
ผศ.วันทนี ไชติสกุล
ผศ.ศศิธร จารุสมบัติ
ดร.ปิ่นมณี ขวัญเมือง

โครงการวิจัยของภาควิชาครุศาสตร์เกษตร คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ปีงบประมาณ 2547

ISBN 974-15-1461-1

RESEARCH REPORT

STATES PROBLEMS AND DESIRES TO DEVELOP
THE ORCHARD FARMS OF ORCHARD FARMERS
IN LADKRABANG DISTRICT

RESEARCH ADVISERS

ASSOC.PROF. NOPAKOON SIRIWAN, Ph.D.

ASST.PROF. DANAI DISAYABUTRA, Ph.D.

BY

MRS.RATREE SIRIPANT, Ph.D.

MR.CHAMLONG SRISUWON

ASST.PROF.WANTANEE CHOTISAKUL

ASST.PROF.SASITHORN JARUSOMBUTI

MISS. PINMANEE KWANMUANG, D.Sc.

DEPARTMENT OF AGRICULTURAL EDUCATION
FACULTY OF INDUSTRIAL EDUCATION
KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG

2004

ISBN 974-15-1461-1

ชื่อโครงการวิจัย	สภาพ ปัญหาและความต้องการพัฒนาสวนไม้ผลของเกษตรกร ในเขตลาดกระบัง	
ที่ปรึกษาคณะวิจัย	รศ.ดร.นพคุณ ศิริวรรณ ผศ.ดร.दनัย ดิษยบุตร	
คณะผู้ดำเนินการวิจัย	ดร.ราตรี ศิริพันธุ์ นายจำลอง ศรีสุวรรณ ผศ.วันทนี โชติสกุล ผศ.ศศิธร จารุสมบัติ ดร.ปิ่นมณี ขวัญเมือง	หัวหน้าคณะวิจัย คณะผู้วิจัย คณะผู้วิจัย คณะผู้วิจัย คณะผู้วิจัย
หน่วยงาน	ภาควิชาครุศาสตร์เกษตร คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง	
ปีงบประมาณ	2547	

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่องนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพสวนไม้ผล สํารวจปัญหาในการทำสวนไม้ผล ศึกษาความต้องการพัฒนาสวนไม้ผลของเกษตรกรในเขตลาดกระบัง และเพื่อเสนอแนะแนวทางการจัดการและพัฒนาสวนไม้ผลในหน่วยงานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง โดยศึกษาจากเกษตรกรที่ทำสวนไม้ผลในเขตลาดกระบังจำนวน 28 คน ด้วยการสัมภาษณ์เกษตรกรโดยตรงที่สวนและที่พักอาศัย นำข้อมูลที่ได้ไปประมวลผลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ SPSS for windows โดยใช้ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ได้ผลการวิจัยดังนี้

เกษตรกรผู้ทำสวนไม้ผลส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีอายุเฉลี่ย 55.42 ปี สมรสแล้วและนับถือศาสนาพุทธ สำเร็จการศึกษาระดับประถมศึกษา มีรายได้จากการทำการเกษตรเฉลี่ย 142,721.40

บาท/ปี โดยที่ไม่มีรายได้จากการทำอาชีพนอกการเกษตร เกษตรกรผู้ทำสวนไม้ผลทุกคนทำสวนไม้ผลของตนเอง มีจำนวนสมาชิกในครัวเรือนเฉลี่ย 4.67 คน ซึ่งเป็นแรงงานในการทำการเกษตรเฉลี่ย 1.46 คน ไม่ได้มีการจ้างแรงงานในการทำการเกษตรประจำ และไม่ได้เป็นสมาชิกกลุ่ม/องค์กรใดๆ เกษตรกรผู้ทำสวนไม้ผลทุกคนมีที่ดินของตนเอง โดยมีกรรมสิทธิ์ของตนเองเฉลี่ย 44.64 ไร่ และเป็นพื้นที่เช่าเฉลี่ย 73 ไร่

เกษตรกรผู้ทำสวนไม้ผลมีอาชีพหลักในทำการเกษตรที่สำคัญคือ ปลูกมะม่วง เลี้ยงปลา ปลูกกระท้อน ปลูกมะพร้าว ทำนาข้าว และปลูกกล้วย โดยเกษตรกรมีปัญหาในการทำสวนไม้ผลในระดับปานกลาง มีความต้องการพัฒนาสวนไม้ผลในระดับปานกลาง แต่มีความต้องการพัฒนาสวนไม้ผลในระดับอื่นๆ ในการประกอบอาชีพการปลูกไม้ผลอย่างมีประสิทธิภาพอยู่ในระดับมาก

Research title	States Problems and Desires to Develop the Orchard Farms of Orchard Farmers in Ladkrabang District	
Research Adviser	Assoc.Prof.Nopakoon Siriwan, Ph.D. Asst.Prof.Danai Disayabutra, Ph.D.	
Researchers	Mrs.Ratree Siripant, Ph.D.	Chief of Party
	Mr.Chamlong Srisuwon	Member
	Asst.Prof.Wantanee Chotisakul	Member
	Asst.Prof.Sasithorn Jarusombuti	Member
	Miss.Pinmanee Kwanmuang, D.Sc.	Member
Department	Agricultural Education, Faculty of Industrial Education, King Mongkut's Institute of Technology Ladkrabang, Bangkok, Thailand	
Year	2004	

ABSTRACT

This research aimed at studying the states, problems and desires to develop the orchard farm of orchard farmers in Ladkrabang District including to inform the methods of managing and developing their farms. Twenty-eight orchard farmers in Ladkrabang District were population. Interview was used for gathering data. All data were processed through computer program of SPSS for windows by applying frequency counts percentage arithmetic mean and standard deviation for interpretation.

The results of research : Most of respondents were male with their average age at 55.42 years old. Most of them were married and being Buddhists. They graduated primary education level and their average annual income from farms was Baht 142,721.40. Most of them had no extra-income. The average of their family members was 4.67, while their average of farm labors in family members was only 1.46. Most of them did not employed permanent worker for farming and they were not engaged to be any organizational membership. They owned their own lands with the average of 44.61 rais, besides, 73 rais for their rental land.

The orchard farmers raised mangoes, fishes, satol, cocoa-nuts, paddy-rice and bananaes. They indicated their farming problems and desires to develop their orchard farms were at the moderate level, but they needed to develop accordance with increasing their knowledge of modern farming efficiencies and others were at the much level.

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยเรื่องนี้สำเร็จลุล่วงด้วยดีเพราะได้รับความกรุณาจากบุคคลหลายฝ่าย โดยเฉพาะอย่างยิ่ง รองศาสตราจารย์ ดร.นพคุณ ศิริวรรณ และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.दनัย ดิษยบุตร ที่ปรึกษาคณะผู้วิจัย ได้ให้ความกรุณาช่วยเหลือในการดำเนินการวิจัยทุกขั้นตอน ตั้งแต่เริ่มแรกจนจบกระบวนการวิจัย คณะบุคลากรในคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ทุกระดับที่ให้การสนับสนุน ช่วยเหลือ และอำนวยความสะดวกในการทำการวิจัยด้วยดีตลอดมา

เกษตรกรที่ทำสวนไม้ผลในเขตลาดกระบังซึ่งเป็นประชากรในการวิจัยทุกคน ที่กรุณาให้ความร่วมมือตอบการสัมภาษณ์อย่างตรงไปตรงมาและไม่ปิดบังข้อมูล ตลอดจนผู้ประสานงานในการเก็บรวบรวมข้อมูลทุกคน ที่อำนวยความสะดวกและติดต่อประสานงานจนงานวิจัยเสร็จสิ้น รวมถึงผู้ช่วยงานด้านการวิจัย ซึ่งได้ร่วมดำเนินการวิจัยตั้งแต่เริ่มต้นจนงานวิจัยเรื่องนี้สำเร็จด้วยดี คือ นายวรพร สังเนตร

คณะผู้วิจัยมีความซาบซึ้งในความกรุณาของบุคคลต่างๆ ที่กล่าวมาข้างต้นนั้น และขอขอบพระคุณเป็นอย่างยิ่งมา ณ โอกาสนี้

คณะผู้วิจัย

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	I
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	III
กิตติกรรมประกาศ	V
สารบัญ	VI
สารบัญตาราง	VIII
สารบัญภาพ	IX
บทที่	
1 บทนำ	1
ความสำคัญและความเป็นมาของปัญหา	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	4
ขอบเขตของการวิจัย	4
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	4
หน่วยงานที่นำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์	5
นิยามศัพท์	5
2 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง	6
ข้อมูลทั่วไปของเขตลาดกระบัง	6
การประกอบอาชีพการเกษตรในเขตลาดกระบัง	13
การทำสวนไม้ผล	15
ไม้ผลที่สำคัญในเขตลาดกระบัง	17
3 วิธีดำเนินการวิจัย	21
ประชากรในการวิจัย	21
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	21
การเก็บรวบรวมข้อมูล	22
การวิเคราะห์และการแปลผลข้อมูล	22

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4	ผลการวิจัย 23
	ข้อมูลทั่วไปของเกษตรกรจากการสัมภาษณ์ 23
	สภาพการทำสวนไม้ผลของเกษตรกรเขตลาดกระบังที่ให้สัมภาษณ์ 26
	ปัญหาในการทำสวนไม้ผลของเกษตรกรเขตลาดกระบัง ที่ได้จากการสัมภาษณ์ 29
	ความต้องการพัฒนาสวนผลไม้ของเกษตรกรเขตลาดกระบัง ที่ได้จากการสัมภาษณ์ 35
	การสัมภาษณ์เกี่ยวกับความต้องการพัฒนาอื่นๆ ในการประกอบอาชีพ การปลูกไม้ผลอย่างมีประสิทธิภาพของเกษตรกรเขตลาดกระบัง 40
5	สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ 42
	สรุปผลการวิจัย 42
	อภิปรายผลการวิจัย 44
	ข้อเสนอแนะจากการวิจัย 46
	บรรณานุกรม 49
	ภาคผนวก 50
	ภาคผนวก ก. แบบสอบถามงานวิจัย 51
	ภาคผนวก ข. แบบเสนอโครงการวิจัย 64
	ภาคผนวก ค. ประวัติคณะผู้วิจัย 76

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1	แสดงสถานที่สำคัญในเขตลาดกระบัง	9
2	แสดงกลุ่มแม่บ้านเกษตรกรของเขตลาดกระบังที่เข้าร่วมโครงการ หนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP)	14
3	แสดงข้อมูลทั่วไปของเกษตรกรจากการสัมภาษณ์	23
4	แสดงสภาพการทำสวนไม้ผลของเกษตรกรเขตลาดกระบังที่ให้สัมภาษณ์ ..	26
5	แสดงปัญหาในการทำสวนไม้ผลของเกษตรกรเขตลาดกระบัง ที่ได้จากการสัมภาษณ์	29
6	แสดงความต้องการพัฒนาสวนไม้ผลของเกษตรกรเขตลาดกระบัง ที่ได้จากการสัมภาษณ์	35
7	แสดงการสัมภาษณ์เกี่ยวกับความต้องการพัฒนาอื่นๆ ในการประกอบ อาชีพการปลูกไม้ผลอย่างมีประสิทธิภาพของเกษตรกรเขตลาดกระบัง	40

สารบัญญภาพ

	หน้า
ภาพที่	
1	
แสดงแผนที่ทำยกภูกระทรวง แสดงการแบ่งเขตปกครองกรุงเทพมหานคร ออกตามความในพระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2518	8

บทที่ 1

บทนำ

ความสำคัญและที่มาของปัญหา

ประเทศไทยในปัจจุบันกำลังเผชิญกับสภาวะเศรษฐกิจถดถอย แต่เป็นที่น่าสังเกตว่าทุกภาคได้ให้ความสำคัญต่อการเกษตรมากยิ่งขึ้น ภาคเกษตรกลับมีบทบาทสำคัญต่อเศรษฐกิจและสังคมส่วนรวมของประเทศ และเป็นอาชีพหลักของประชากรส่วนใหญ่ของประเทศ ในปี 2539 มีสัดส่วนร้อยละ 61 ของประชากรทั้งหมด การใช้ที่ดินถือครองทางการเกษตรร้อยละ 41 อีกทั้งภาคเกษตรเป็นแหล่งรายได้เงินตราต่างประเทศ และมีการส่งออกสินค้าเกษตรเพิ่มขึ้นทุกๆ ปี ดุลการค้าสินค้าเกษตรก็เกินดุลมาโดยตลอด ซึ่งมีส่วนช่วยลดปัญหาการขาดทุนการค้าโดยรวมของประเทศด้วย ความสำคัญของภาคเกษตรต่อประเทศไทยที่ยิ่งใหญ่ก็คือ ภาคเกษตรเป็นแหล่งผลิตอาหารให้แก่ประชากรของประเทศไทยและประชากรโลก ก่อให้เกิด คุณค่ามหาศาลแก่การดำรงชีพของมนุษย์ ซึ่งการแสวงหาอาหารของประชากรโลกนี้เองนำไปสู่ กระบวนการผลิต การบริโภค การส่งออกและการนำเข้า อันส่งผลให้เกิดธุรกิจในสาขาอื่น ๆ ตามมาอีกมากมาย เช่น การอุตสาหกรรม และการบริการ เป็นต้น

ในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม ฉบับที่ 8 (2540-2544) ประเทศไทยเผชิญกับสภาวะเศรษฐกิจถดถอย และต้องเข้าสู่สภาวะเศรษฐกิจไร้พรมแดน ซึ่งเป็นยุคที่โลกเข้าสู่กระแสความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจที่ต้องใช้ความก้าวหน้าด้านเทคโนโลยีสื่อสารโทรคมนาคมและสารสนเทศ โฉมหน้าของการเกษตรได้เกิดการเปลี่ยนแปลงสำคัญๆ หลายประการ เช่น ได้มีข้อตกลงทางการค้าและรวมกลุ่มประเทศ ส่งผลให้ประเทศต่างๆ รวมทั้งประเทศไทยต้องเปิดตลาดสินค้าเกษตร ปรับมาตรการต่างๆ เช่น การลดภาษี ลด-เลิกมาตรการจำกัดทางการค้า เป็นต้น เทคโนโลยีด้านคอมพิวเตอร์ ด้านสื่อสารและโทรคมนาคม ได้กลับกลายเป็นโครงสร้างพื้นฐานที่สำคัญของกิจกรรมทางเศรษฐกิจการเกษตร มีการสื่อสารถึงกันอย่างรวดเร็ว การปกปิดข้อมูลข่าวสารทำได้ยาก เหตุการณ์จากประเทศหนึ่งล่องรู้ไปสู่อีกประเทศหนึ่งซึ่งอยู่ห่างกันคนละซีกโลกได้ภายในเวลาไม่ถึงนาที คนได้หันมาตื่นตัวและสนใจเรื่องการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและการพัฒนาอย่างยั่งยืน และเริ่มตระหนักร่วมกันว่าทรัพยากรธรรมชาติเป็นสมบัติของโลก ทุกประเทศต้องร่วมกันดูแลรักษา อย่างไรก็ตามสิ่งที่น่าสนใจอย่างยิ่งเกี่ยวกับภาคเกษตรของประเทศไทยก็คือ ยังมีปัญหาและข้อจำกัดในเรื่อง 1) เกษตรกรส่วนใหญ่มีรายได้ต่ำ คือ เฉลี่ยคนละ 8,110 บาทต่อปี ในขณะที่คนภาค

นอกเกษตรมีรายได้ 98,077 บาทต่อคนต่อปี (พ.ศ.2535-2537) ซึ่งเป็นสัดส่วนที่แตกต่างกันมาก (1:12) 2) ประสิทธิภาพการผลิตของเกษตรกรไทยต่อไร่ต่ำ ทำให้ต้นทุนการผลิตต่อหน่วยสูง 3) เกิดการขาดแคลนแรงงานภาคเกษตร 4) มีการแข่งขันทางการค้ากับต่างประเทศมากขึ้น และ 5) เกิดการเสื่อมโทรมของทรัพยากรธรรมชาติมากขึ้นทั้งด้าน ป่าไม้ ดิน น้ำ

จากปัญหาต่างๆ ด้านการเกษตรของประเทศจึงนำมาสู่การจัดทำแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 8 ของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กล่าวคือ ได้กำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาการเกษตรของประเทศไว้ 3 ด้าน คือ 1) ด้านความสามารถในการแข่งขันทั้งนี้เพราะสินค้าเกษตรจะต้องเผชิญกับการแข่งขันรุนแรงมากขึ้น 2) ด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและพัฒนาอย่างยั่งยืน และ 3) ด้านพัฒนาทรัพยากรมนุษย์และองค์กรเกษตรกร สรุปได้ว่ารัฐได้กำหนดว่าต้องมีมาตรการสนับสนุนผู้มีศักยภาพในการผลิตทางเกษตร ให้สามารถแข่งขันในตลาดการค้าเสรีได้ โดยให้เกษตรกรสามารถที่จะผลิตให้ผลผลิตตอบแทนสูง หรืออีกนัยหนึ่งก็คือ รัฐจะต้องกำหนดให้ชัดเจนว่า ใครควรเป็นเกษตรกรในอนาคต และให้หน่วยงานที่รับผิดชอบพัฒนาความรู้ ฝีมือ ทักษะต่าง ๆ ในการเข้าสู่อาชีพการเกษตร

ไม้ผลเป็นพืชเศรษฐกิจที่สำคัญของประเทศเพราะผลไม้เป็นอาหารที่สำคัญ มีตลาดผู้บริโภคกว้างขวางทั้งภายในและต่างประเทศ โดยมีผลไม้ถึง 27 ชนิด เป็นผลไม้เป้าหมายที่มีโอกาสในการผลิตและตลาด ผลไม้ไทยเป็นที่นิยมกันโดยทั่วไป มีอนาคตสดใส ปัจจุบันนอกจากใช้รับประทานในประเทศแล้วยังส่งออกไปเจาะตลาดต่างประเทศทั้งในยุโรป อเมริกาและเอเชียมาก ความต้องการผลไม้ไทยและมีตลาดกว้างขวาง ได้แก่ ทูเรียน ส้มโอ สับปะรด ลำไย มังคุด มะม่วง และส้มเขียวหวาน ซึ่งปัจจุบันผลไม้ทั้ง 7 ชนิดนี้ คณะกรรมการประสานงานวิจัยและส่งเสริมการเกษตรระหว่างกรมวิชาการเกษตรและกรมส่งเสริมการเกษตร ได้มีมติเห็นชอบร่วมกันจัดทำเป็นแผนพัฒนาพืช ในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 8 (พ.ศ.2540-2544) โดยทั้ง 2 หน่วยงานร่วมกันจัดทำแผนพัฒนาด้านงานวิจัยและส่งเสริม ส่วนผลไม้ไทยอื่น ๆ ต่างล้วนมีอนาคตการตลาดสดใสเช่นกัน โดยเชื่อกันว่าในอนาคตผลไม้จะเป็นสินค้าที่มีราคาแพง หายาก และสุดท้ายผลไม้จะกลายเป็นอาหารหลักอย่างหนึ่งของมนุษย์ การบริโภคผลไม้ปัจจุบันมีทั้งการบริโภคดิบ สุก และแปรรูปในรูปแบบต่าง ๆ ทั้ง น้ำผลไม้ การตากหรืออบแห้ง ไอศกรีม ดอง กวน แยมต่าง ๆ และรูปแบบอื่น ๆ อีกมาก ดังนั้นความต้องการของโลกจึงมีอนาคตสดใส ประกอบกับประเทศไทยเป็นประเทศในเขตร้อนมีดินฟ้าอากาศเหมาะสมกับการปลูกไม้ผล

ดังนั้นหากได้มีการพัฒนาการผลิตไม้ผลอย่างจริงจัง ประเทศไทยจะกลายเป็นแหล่งผลิตผลไม้ที่สำคัญของโลก และจะนำมาซึ่งรายได้ที่ยิ่งใหญ่ของประเทศ การขยายการผลิตไม้ผลอย่างมี

ประสิทธิภาพไปทั่วประเทศ เพื่อผลประโยชน์ของประเทศทางด้านเศรษฐกิจจำเป็นต้องมีการพัฒนาบุคลากร โดยเฉพาะเกษตรกรให้มีคุณภาพ ดังนั้นจะเห็นได้ว่าเกษตรกรหรือผู้ดำเนินการจะต้องเป็นผู้มีความรู้ความสามารถในด้านต่าง ๆ ทั้งทางด้านเศรษฐกิจ เครื่องมือ อุปกรณ์ ความรู้ทางชีวภาพและกายภาพ ตลอดจนเทคโนโลยีต่าง ๆ รู้จักใช้แรงงาน มีการจัดการที่ดี และต้องรู้จักตัดสินใจอย่างดี มีหลักเกณฑ์ซึ่งสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ต้องอาศัยการเรียนรู้และได้เห็นตัวอย่างที่ถูกต้อง

พื้นที่เขตลาดกระบังจัดว่าเป็นพื้นที่เขตชั้นนอกสุดทางด้านตะวันออกของกรุงเทพมหานคร มีลักษณะพื้นที่เป็นรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้า ทิศเหนือติดเขตหนองจอกและเขตมีนบุรี ทิศตะวันตกติดเขตบึงกุ่มและเขตประเวศ ทิศตะวันออกติดจังหวัดฉะเชิงเทรา และทิศใต้ติดอำเภอบางพลีจังหวัดสมุทรปราการ มีพื้นที่ทอดตัวในทิศตะวันออก-ตะวันตก กว้างประมาณ 7 กิโลเมตร และยาวประมาณ 18 กิโลเมตร มีขนาดพื้นที่รวม 124 ตารางกิโลเมตร เขตลาดกระบังมีคลองทั้งหมดประมาณ 70 คลอง ปัจจุบันเขตลาดกระบังแบ่งพื้นที่ปกครองออกเป็น 6 แขวง ได้แก่ แขวงลาดกระบัง แขวงคลองสองต้นนุ่น แขวงคลองสามประเวศ แขวงทับยาว แขวงลำปลาทิว และแขวงชุมทอง เส้นแบ่งเขตปกครองเกือบทั้งหมดใช้แนวคูคลองเป็นเส้นแบ่ง โดยแขวงที่มีขนาดใหญ่จะอยู่ทางด้านตะวันออกเป็นแขวงที่มีความเป็นเมืองน้อยที่สุด ได้แก่ แขวงชุมทอง แขวงทับยาว และแขวงลำปลาทิว ส่วนแขวงที่มีการพัฒนาเป็นเมืองสูงสุด และมีความหนาแน่นของประชากรสูง ได้แก่ แขวงลาดกระบัง แขวงคลองสองต้นนุ่น และแขวงคลองสามประเวศ

การตั้งถิ่นฐานของประชากรแต่เดิมอยู่ริมน้ำ มีวัด บ้านเรือน และโรงเรียน กระจายอยู่ตามแนวคลอง พื้นที่โดยทั่วไปใช้ประโยชน์ในการเพาะปลูกและเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำเป็นหลัก มีตลาดหัวตะเข้และร้านค้าตั้งอยู่ในย่านศูนย์กลาง ปัจจุบันมีการตั้งบ้านเรือนโดยยึดถนนเป็นหลัก มีถนนเชื่อมต่อถนนอ่อนนุช-ลาดกระบัง เชื่อมต่อเข้าหมู่บ้านผ่านไปถนนสุวินทวงศ์หลายเส้นทาง มีประชากรอาศัยอยู่ในพื้นที่ประมาณแสนกว่าคน มีหน่วยงานสำคัญอยู่ในพื้นที่เขตลาดกระบังหลายหน่วยงาน ได้แก่ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง จัดการศึกษาในระดับอุดมศึกษา มีโรงเรียนในสังกัดเขตลาดกระบัง 20 โรงเรียน มีวัด และมีมัสยิด นอกจากนี้ยังมีหอสมุดแห่งชาติ สนามกีฬาระดับมาตรฐาน นิคมอุตสาหกรรมลาดกระบัง สนามบินนานาชาติสุวรรณภูมิ เป็นต้น นอกจากนี้ เขตลาดกระบังยังคงความเป็นธรรมชาติของสิ่งแวดล้อมเหลืออยู่ ซึ่งแตกต่างจากเขตอื่นๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง แขวงชุมทอง และแขวงทับยาว ยังคงความเป็นชนบทเหลืออยู่ โดยประชาชนในแถบนี้ยังคงประกอบอาชีพเกษตรกรรม มีสวนไม้ผลพื้นบ้าน ซึ่งสามารถพัฒนาให้เป็นสวนไม้ผลที่มีคุณภาพได้เป็นอย่างดี

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพสวนไม้ผลของเกษตรกรในเขตลาดกระบัง
2. เพื่อสำรวจปัญหาในการทำสวนไม้ผลของเกษตรกรในเขตลาดกระบัง
3. เพื่อศึกษาความต้องการพัฒนาสวนไม้ผลของเกษตรกรในเขตลาดกระบัง
4. เพื่อเสนอแนะแนวทางการจัดการและพัฒนาสวนไม้ผลแก่หน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยเรื่องนี้มุ่งศึกษาสภาพสวนไม้ผล สำรวจปัญหาในการทำสวนไม้ผล และศึกษาความต้องการพัฒนาสวนไม้ผลของเกษตรกรในเขตลาดกระบัง รวมทั้งนำผลการวิจัยไปเสนอแนะแนวทางการจัดการและพัฒนาสวนไม้ผลในหน่วยงานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง โดยมีขอบเขตการศึกษาดังนี้

1. ประชากร คือ เกษตรกรที่ทำสวนไม้ผลในเขตลาดกระบัง
2. ตัวแปรที่ใช้ศึกษา ได้แก่
 - 2.1 สภาพการทำสวนไม้ผลของเกษตรกรเขตลาดกระบัง
 - 2.2 ปัญหาในการทำสวนไม้ผลของเกษตรกรเขตลาดกระบัง
 - 2.3 ความต้องการพัฒนาสวนไม้ผลของเกษตรกรเขตลาดกระบัง
 - 2.4 ความต้องการพัฒนาอื่นๆ ในการประกอบอาชีพการปลูกไม้ผลอย่างมีประสิทธิภาพ

ภาพของเกษตรกรเขตลาดกระบัง

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

เพื่อนำผลการวิจัยไปแก้ปัญหาในการดำเนินงานของภาควิชาครุศาสตร์เกษตร คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ในการให้บริการความรู้แก่ประชาชน ภาคธุรกิจ และเกษตรกรที่ทำสวนไม้ผล เพื่อนำสู่การผลิตเชิงพาณิชย์และเพิ่มประสิทธิภาพในการผลิต รวมถึงเป็นการสร้างองค์ความรู้ใหม่เพื่อนำไปใช้ในการพัฒนาอาชีพการเกษตร เกษตรกร สังคม ชุมชน และประเทศชาติในอนาคต

หน่วยงานที่นำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

1. ภาควิชาครุศาสตร์เกษตร คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง และหน่วยงาน/มหาวิทยาลัย ที่จัดการศึกษาเกษตร สามารถนำไปใช้ในการพัฒนาหลักสูตรจัดการเรียนการสอน
2. ภาควิชาครุศาสตร์เกษตร คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ใช้ในฝึกอบรมและเผยแพร่ความรู้
3. ผู้สนใจและหน่วยงานทุกแห่ง สามารถนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์ได้

นิยามศัพท์

ไม้ผล หมายถึง พืชที่ใช้ผลรับประทานเป็นของหวานหรือรับประทานเป็นอาหารว่าง และสามารถนำลำต้นหรือผลผลิตจากต้นไปใช้ประโยชน์ โดยการแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์ต่างๆ

เกษตรกร หมายถึง เกษตรกรในเขตลาดกระบังที่ประกอบอาชีพทางการเกษตรโดยการปลูกไม้ผลเป็นอาชีพหลัก

สภาพการทำสวนไม้ผล หมายถึง ลักษณะหรือปัจจัยในการประกอบอาชีพทางการเกษตร โดยการปลูกไม้ผล เช่น จำนวนพื้นที่ในการปลูก ชนิดไม้ผลที่ปลูก และแรงงานที่ใช้ในการทำสวนไม้ผล เป็นต้น

ปัญหาในการทำสวนไม้ผล หมายถึง ลักษณะหรือปัจจัยที่สร้างผลเสียหรือผลกระทบที่ไม่ดีต่อการทำสวนไม้ผล เช่น ปัญหาที่เกิดจากภัยธรรมชาติ แหล่งน้ำ ดิน และเมล็ดพันธุ์ เป็นต้น

ความต้องการพัฒนาสวนไม้ผล หมายถึง ความต้องการที่จะปรับปรุงหรือเปลี่ยนแปลงลักษณะหรือปัจจัยให้มีความเจริญก้าวหน้าในการจัดทำหรือดำเนินการสวนไม้ผล เช่น ความรู้ในเรื่องต่างๆ การปลูก การดูแลรักษา และการเก็บเกี่ยว เป็นต้น

เขตลาดกระบัง หมายถึง เขตการปกครองหนึ่งในจังหวัดกรุงเทพมหานคร ตั้งอยู่ทางด้านทิศตะวันออก มีอาณาเขตติดกับจังหวัดฉะเชิงเทราและจังหวัดสมุทรปราการ

บทที่ 2 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง สภาพปัญหาและความต้องการพัฒนาสวนไม้ผลของเกษตรกรเขตลาดกระบัง ได้ทำการศึกษาจากวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยในเรื่องต่างๆ ดังนี้

1. ข้อมูลทั่วไปของเขตลาดกระบัง
2. การประกอบอาชีพการเกษตรในเขตลาดกระบัง
3. การทำสวนไม้ผล
4. ไม้ผลที่สำคัญในเขตลาดกระบัง

ข้อมูลทั่วไปของเขตลาดกระบัง

1. ประวัติของเขตลาดกระบัง

เขตลาดกระบัง เดิมเป็นอำเภอแสนแสบ จังหวัดมณฑลบุรี ต่อมาได้เปลี่ยนชื่อเป็นอำเภอลาดกระบัง และเมื่อมีการยุบจังหวัดมณฑลบุรีไปขึ้นกับจังหวัดพระนคร อำเภอลาดกระบังจึงได้ขึ้นกับจังหวัดพระนคร ต่อมาเมื่อวันที่ 1 ตุลาคม พ.ศ. 2481 กระทรวงมหาดไทย ได้ลดฐานะจากอำเภอลาดกระบังเป็นกิ่งอำเภอลาดกระบัง จนเมื่อวันที่ 6 มีนาคม พ.ศ. 2500 จึงมีฐานะเป็นอำเภอลาดกระบังอีกครั้งหนึ่ง และเมื่อมีการยุบนครหลวงกรุงเทพธนบุรีเป็นกรุงเทพมหานคร และมีประกาศคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 335 ลงวันที่ 13 ธันวาคม พ.ศ. 2515 และให้เรียกคำว่า อำเภอเป็นเขตตั้งแต่วันที่ 14 ธันวาคม พ.ศ. 2515 เป็นต้นมา (สำนักงานเขตลาดกระบัง, 2547 : www.สำนักงานเขตลาดกระบัง.com)

สถานที่ตั้งสำนักงานเขตลาดกระบังเดิม (อำเภอลาดกระบัง) อยู่บริเวณวัดสังฆราชาหรือวัดสอง ต่อมาได้ย้ายมาตั้งที่บริเวณหัวตะเข้ซึ่งเป็นชุมชนหลักของเขตลาดกระบัง หัวตะเข้ในยุคก่อนตลาดยังเป็นตลาดน้ำ มีเรือพายขายของอยู่เต็มไปหมด ตลาดริมคลองประเวศบุรีรัมย์ยังคงคึกคัก ชุมชนหลักของหัวตะเข้จึงเป็นชุมชนริมคลอง มีนักท่องเที่ยวมาชม มาถ่ายรูป หลังจากนั้นอีกเพียงปีเดียว ตลาดบนบกเริ่มเกิด ตลาดน้ำค่อยๆ หายไปอย่างรวดเร็วมาก จนในปัจจุบันชุมชนและวัฒนธรรมริมน้ำหายไปหมดสิ้นแล้ว (หัวตะเข้ดอทคอม, 2547 : www.huatakhe.com.)

2. สภาพภูมิศาสตร์ของเขตลาดกระบังและแนวเขตติดต่อ

สภาพภูมิศาสตร์โดยทั่วไปของเขตลาดกระบังเป็นท้องทุ่ง มีพื้นที่ทั้งหมด 123,859 ตารางกิโลเมตร มีคูคลองในพื้นที่อยู่ประมาณ 46 คลอง ซึ่งเป็นเสมือนเส้นเลือดใหญ่หล่อเลี้ยงพืช

พรรณเรื่อยมา และยังสามารถคัดลอกเหล่านั้นในการสัญจรไปมาอีกด้วย จากสภาพทางภูมิศาสตร์ดังกล่าวทำอาชีพหลักของประชากรในเขตลาดกระบังคือ อาชีพเกษตรกรรม ลักษณะสำคัญอีกประการหนึ่งของพื้นที่เขตลาดกระบัง คือ เป็นเขตรับน้ำฝั่งตะวันออก เนื่องจากเป็นที่ราบลุ่มคล้ายแอ่งกระทะจึงมักเกิดปัญหาน้ำท่วมเป็นประจำ เขตลาดกระบังมีการแบ่งการปกครองออกเป็น 6 แขวง ได้แก่ (สำนักงานเขตลาดกระบัง, 2547 : www.สำนักงานเขตลาดกระบัง.com)

- 1) แขวงลาดกระบัง มีพื้นที่ 10,823 ตารางกิโลเมตร
- 2) แขวงคลองสองต้นนุ่น มีพื้นที่ 14,297 ตารางกิโลเมตร
- 3) แขวงคลองสามประเวศ มีพื้นที่ 17,458 ตารางกิโลเมตร
- 4) แขวงทับยาว มีพื้นที่ 25,834 ตารางกิโลเมตร
- 5) แขวงลำปลาทิว มีพื้นที่ 33,752 ตารางกิโลเมตร
- 6) แขวงชุมทอง มีพื้นที่ 21,695 ตารางกิโลเมตร

เขตลาดกระบังมีรูปร่างเป็นคล้ายรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้ายาวทอดตัวไปทางทิศตะวันออกเฉียง-ตะวันตก มีความกว้างประมาณ 7 กิโลเมตร ยาวประมาณ 18 กิโลเมตร มีแนวเขตติดต่อกับเขตอื่นทั้ง 4 ด้าน โดยมีรายละเอียดดังนี้ (สำนักงานเขตลาดกระบัง, 2547 : www.สำนักงานเขตลาดกระบัง.com)

- 1) ทิศเหนือ : ติดกับเขตมีนบุรีและเขตหนองจอก
- 2) ทิศตะวันตก : ติดกับเขตประเวศและเขตสะพานสูง
- 3) ทิศตะวันออก : ติดกับอำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา
- 4) ทิศใต้ : ติดกับอำเภอบางพลี และอำเภอบางเสาธง จังหวัดสมุทรปราการ

3. การคมนาคมในเขตลาดกระบัง

การคมนาคมขนส่งในเขตลาดกระบังแต่เดิมใช้การคมนาคมทางน้ำเป็นหลัก ตั้งแต่เรือพาย เรือจ้าง เรือบรรทุกสินค้าขนาดใหญ่ เรือยนต์ โดยใช้ในการขนคน บรรทุกพืชผักและผลไม้ บรรทุกข้าวเปลือกและข้าวสาร แต่ในปัจจุบันได้มีการเปลี่ยนแปลงบางส่วน คือ มีทั้งการคมนาคมทางบก และการคมนาคมทางน้ำ โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้ (สำนักงานเขตลาดกระบัง, 2547 : www.สำนักงานเขตลาดกระบัง.com และหัวตะเข้ดอทคอม, 2547 : www.huatakhe.com.)

- 1) การคมนาคมทางบก สามารถทำได้ 2 ทาง คือ
 - 1.1) ทางรถยนต์ มีทั้งในรูปแบบของรถเมล์ รถสองแถว และรถตู้ โดยมีเส้นทางถนนที่สำคัญ 6 สาย ได้แก่

- ถนนอ่อนนุช-ลาดกระบัง : ติดต่อกันระหว่างเขตลาดกระบังกับเขตประเวศ และเขตพระโขนง
- ถนนฉลองกรุง (ถนนลำปลาทิว) : ติดต่อกันระหว่างเขตลาดกระบังกับเขตหนองจอก
- ถนนเจ้าคุณทหาร : เชื่อมต่อกันระหว่างถนนร่มเกล้ากับถนนฉลองกรุง
- ถนนหลวงแพ่ง
- ถนนร่มเกล้า : ติดต่อกันระหว่างเขตลาดกระบังกับเขตมีนบุรี
- ถนนสายวัดกิ่งแก้ว : เชื่อมต่อกันระหว่างถนนอ่อนนุช-ลาดกระบังกับถนน

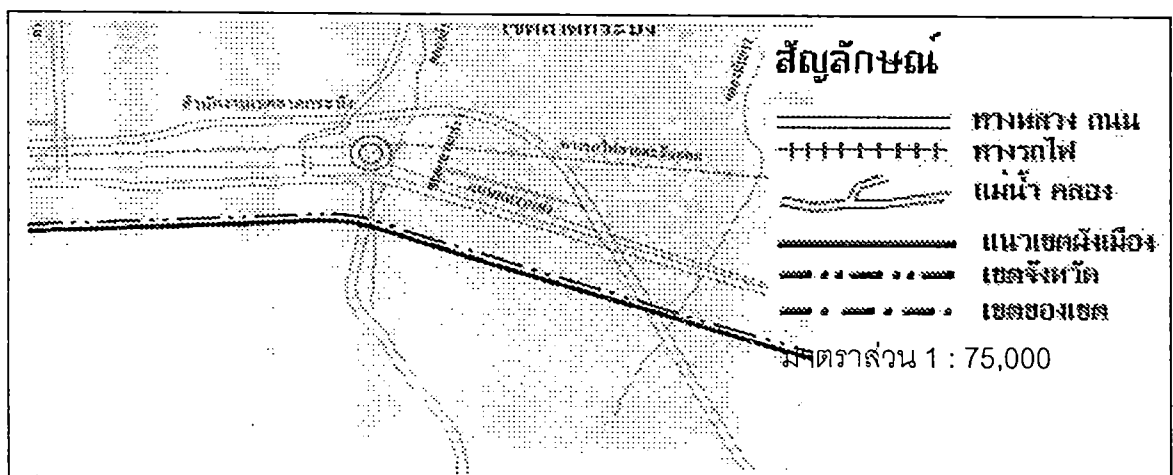
บางนา – ตราดจังหวัดสมุทรปราการ

1.2) ทางรถไฟ มีรถไฟสายตะวันออกวิ่งผ่าน 4 สถานี ได้แก่

- สถานีรถไฟลาดกระบัง
- สถานีรถไฟพระจอมเกล้า
- สถานีรถไฟหัวตะเข้
- สถานีรถไฟหลวงแพ่ง

2) การคมนาคมทางน้ำ

ในพื้นที่ของเขตลาดกระบังที่มีคลองทั้งหมด 46 คลอง ซึ่งประชาชนในพื้นที่ใช้เป็นเส้นทางสัญจรไปมา

ภาพที่ 1 แสดงแผนที่ทำยุทธกระทรวง แสดงการแบ่งเขตปกครองกรุงเทพมหานคร

ออกตามความในพระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2518

(ศาลาว่าการกรุงเทพมหานคร, 2547 : www.bma.go.th)

4. สถานที่สำคัญในเขตลาดกระบัง

เขตลาดกระบังมีสถานที่สำคัญมากมายหลายแห่ง หลายประเภท ซึ่งมีความหลากหลายและเป็นที่สนใจของประชาชนในท้องถิ่นและนักท่องเที่ยวเป็นอย่างมาก โดยสามารถจำแนกรายละเอียดได้ดังนี้ (สำนักงานเขตลาดกระบัง, 2547 : www.สำนักงานเขตลาดกระบัง.com และ หัวตะเข้ดอทคอม, 2547 : www.huatakhe.com.)

ตารางที่ 1 แสดงสถานที่สำคัญในเขตลาดกระบัง

ประเภท	แขวง	ชื่อสถานที่
วัด	ลาดกระบัง	1. วัดปลูกศรัทธา
		2. วัดลานบุญ
		3. วัดลาดกระบัง
		4. วัดสังฆราชา
	คลองสองต้นนุ่น	วัดปากบึง
		วัดบำรุงริน
	คลองสามประเวศ	1. วัดบึงบัว
		2. วัดทิพพาวาส
	ลำปลาทิว	1. วัดราชโกษา
		2. วัดสุทธาโภชน์
3. วัดพลมานีย์		
4. วัดอุทัยธรรมมาราม		
5. วัดแม่พระประจักษ์เมืองลูรีด		
ห้วยยาว	1. วัดชุมทอง	
	2. สำนักสงฆ์คลองหลวงแพ่ง	
ชุมทอง	1. มัสยิดนาฬิฮะฮ์	
	2. มัสยิดดารูลมูฮิบีน	
มัสยิด	คลองสองต้นนุ่น	1. มัสยิดดารูลมูฮายีร์น
		2. มัสยิดมานารุลฮูดา
ชุมทอง	ชุมทอง	3. มัสยิดดารูลมูกีม

ตารางที่ 1 (ต่อ)

ประเภท	แขวง	ชื่อสถานที่
สถานศึกษา	ลาดกระบัง	1. โรงเรียนวัดลาดกระบัง 2. โรงเรียนสังฆราชา 3. โรงเรียนวัดลานบุญ 4. โรงเรียนวัดปลุกศรัทธา
	คลองสองต้นนุ่น	1. โรงเรียนวัดปากบึง 2. โรงเรียนแดงเป้า(สิงสุขบูรณะ) 3. โรงเรียนสุเหร่าลำนายไธ 4. โรงเรียนเคหะชุมชนลาดกระบัง
	คลองสามประเวศ	1. โรงเรียนวัดบำรุงรื่น 2. โรงเรียนพนนิชยการเอเซีย 3. โรงเรียนเทพศิรินทร์ร่มเกล้า
	ลำปลาทิว	1. โรงเรียนลำพะอง 2. โรงเรียนวัดบึงบัว 3. โรงเรียนวัดทิพพาวาส 4. สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหาร ลาดกระบัง 5. โรงเรียนพรตพิทยพยัต 6. โรงเรียนเซิดเจิมศิลป์ 7. โรงเรียนศึกษาพัฒนา 8. วิทยาลัยช่างศิลป์
	ทับยาว	1. โรงเรียนวัดพลมานีย์ 2. โรงเรียนประสานสามัคคี 3. โรงเรียนวัดสุทธาโกชน์ 4. โรงเรียนแสงหิรัญวิทยา 5. โรงเรียนมาเรียลัย

ตารางที่ 1 (ต่อ)

ประเภท	แขวง	ชื่อสถานที่
ถนน	ขุมทอง	1. โรงเรียนขุมทอง(เพชรทองคำอุปถัมภ์) 2. โรงเรียนวัดราชโกษา 3. โรงเรียนตำบลขุมทอง (ประชาอุทิศ) 4. โรงเรียนวัดขุมทอง
	ลาดกระบัง	ถนนอ่อนนุช-ลาดกระบัง
	คลองสองต้นนุ่น	ถนนร่มเกล้า
	คลองสามประเวศ	1. ถนนร่มเกล้า 2. ถนนเจ้าคุณทหาร
	ลำปลาทิว	1. ถนนเจ้าคุณทหาร 2. ถนนคุ้มเกล้า 3. ถนนฉลองกรุง
	ทับยาว	1. ถนนหลวงแพ่ง 2. ทางด่วนกรุงเทพชลบุรี (มอเตอร์เวย์)
	ขุมทอง	1. ถนนหลวงแพ่ง 2. ถนนขุมทองลำต้อยติ่ง
คลอง	ลาดกระบัง	1. คลองประเวศน์บุรีรมย์ 2. คลองหัวตะเข้ 3. คลองลาดกระบัง
	คลองสองต้นนุ่น	1. คลองลาดบัวขาว 2. คลองลำอ้อต้น 3. คลองลำนายโศ
	คลองสามประเวศ	1. คลองสามประเวศ 2. คลองสี่
	ลำปลาทิว	1. คลองลำปลาทิว 2. คลองลำพะอง 3. คลองลำกอไผ่

ตารางที่ 1 (ต่อ)

ประเภท	แขวง	ชื่อสถานที่
สถานพยาบาล	ทับยาว	4. คลองบึงบัว
		1. คลองทับยาว
		2. คลองพระยาพิชัย
	ขุมทอง	3. คลองมอญ
		1. คลองหลวงแพ่ง
		2. คลองตาสอน
	ลาดกระบัง	3. คลองกาหลง
		1. ร.พ.ลาดกระบัง
	ขงจื้อ	2. ศูนย์บริการสาธารณสุข 46 (กันตารัตอุทิศ)
		คลองสองต้นนุ่น
คลองสามประเวศ		ศูนย์บริการสาธารณสุข 46 สาขาคลองสามประเวศ
ลำปลาทิว		ศูนย์บริการสาธารณสุข 46 สาขาลำปลาทิว
ทับยาว		ศูนย์บริการสาธารณสุข 46 สาขาทับยาว
ขุมทอง		ศูนย์บริการสาธารณสุข 46 สาขาขุมทอง
ทับยาว		แป๊ะไคว้เซียงจี้
โรงงานอุตสาหกรรม	ลาดกระบัง	เขตอุตสาหกรรมนำชัย
สถานีรถไฟ	ลำปลาทิว	นิคมอุตสาหกรรมลาดกระบัง
	ทับยาว	เขตอุตสาหกรรมนำไกร
	ลำปลาทิว	สถานีรถไฟหัวตะเข้
		สถานีรถไฟพระจอมเกล้า
	คลองสามประเวศ	สถานีรถไฟลาดกระบัง
	ขุมทอง	สถานีรถไฟคลองหลวงแพ่ง

ที่มา : สำนักงานเขตลาดกระบัง (2547 : www.สำนักงานเขตลาดกระบัง.com) และหัวตะเข้คอกคอม (2547 : www.huatakhe.com.)

การประกอบอาชีพการเกษตรในเขตลาดกระบัง

ประชากรในเขตลาดกระบังประมาณ 80 % หรือประมาณ 2 ใน 3 ของประชากรทั้งหมด ประกอบอาชีพเกษตรกรรม (หัวตะเข้ดอทคอม, 2547 : www.huatakhe.com. และสำนักงานเขตลาดกระบัง, 2547 : www.สำนักงานเขตลาดกระบัง.com)) โดยมีครัวเรือนที่ทำการเกษตรทั้งสิ้น 1,098 ครัวเรือน มีพื้นที่ในการทำการเกษตรทั้งหมด 31,025.75 ไร่ มีการประกอบอาชีพทางการเกษตรหลายประเภท ซึ่งสามารถจำแนกได้ดังนี้ (สำนักงานเกษตรกรุงเทพมหานคร, 2547 : www.Bangkok.doae.go.th)

- 1) นาข้าว มีพื้นที่จำนวน 20,043.75 ไร่
- 2) ประมง มีพื้นที่จำนวน 8,555 ไร่
- 3) สวนผลไม้ มีพื้นที่จำนวน 2,283 ไร่
- 4) ไร่หญ้า มีพื้นที่จำนวน 70 ไร่
- 5) เลี้ยงสัตว์ มีพื้นที่จำนวน 49 ไร่
- 6) สวนผัก มีพื้นที่จำนวน 25 ไร่

การทำการเกษตรในพื้นที่เขตลาดกระบัง อยู่ในความดูแลและควบคุมของกรมส่งเสริมการเกษตร โดยมีสำนักงานเกษตรกรุงเทพมหานครเป็นผู้รับผิดชอบ หน้าที่หลักเพื่อพัฒนาส่งเสริมและถ่ายทอดความรู้ด้านการผลิตพืช และธุรกิจแก่เกษตรกร ตลอดจนส่งเสริมและสนับสนุนเกษตรกรครอบคลุมพื้นที่เกษตรทั้งบริเวณชั้นในและชั้นนอกของกรุงเทพมหานคร สำนักงานเกษตรกรุงเทพมหานคร เป็นส่วนหนึ่งของสำนักงานเกษตรจังหวัด ในกรมส่งเสริมการเกษตร สำนักงานเดิมตั้งอยู่ที่ ถนนจักรเพชร แขวงวังบูรพาภิรมย์ แต่ในปัจจุบันได้ย้ายไปตั้งอยู่บนถนนบางขุนนนท์-ตลิ่งชัน แขวงบางขุนนนท์ เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร (สำนักงานเกษตรกรุงเทพมหานคร, 2547 : www.Bangkok.doae.go.th)

สำนักงานเกษตรกรุงเทพมหานคร แบ่งการบริหารงานออกเป็น 4 ฝ่าย โดยแต่ละฝ่ายมีภาระหน้าที่ดังนี้ (สำนักงานเกษตรกรุงเทพมหานคร, 2547 : www.Bangkok.doae.go.th)

- 1) ฝ่ายบริหาร มีหน้าที่ปฏิบัติงานด้านการประสานงานทั่วไป งานการเงิน -บัญชี การพัสดุ งาน ภัยธรรมชาติ และปฏิบัติการเกี่ยวกับสถาบันเกษตรกร
- 2) ฝ่ายแผนงาน มีหน้าที่ปฏิบัติงานด้านการจัดทำแผนพัฒนาและแผนปฏิบัติงานด้านการเกษตรภายในกรุงเทพมหานคร ตามนโยบายของ กรมส่งเสริมการเกษตร ได้แก่ แผนยุทธศาสตร์ การพัฒนากรุงเทพมหานคร, แผนพัฒนาการเกษตร แผนฟื้นฟูการเกษตร แผนปรับโครงสร้าง และ

ระบบการผลิต, ปฏิบัติงานด้านการพัฒนาบุคลากร, เกษตรกร, การเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ งานส่งเสริมการเกษตรให้เกษตรกรและประชาชนทั่วไปได้ทราบ

3) ฝ่ายส่งเสริม มีหน้าที่ปฏิบัติงานด้านการส่งเสริมให้เกษตรกรได้มีการผลิตอย่างเพียงพอเหมาะสม เป็นไปตามแผนพัฒนาและแผนปฏิบัติการ ตามนโยบายที่กำหนด

4) ฝ่ายป้องกัน มีหน้าที่ปฏิบัติงานด้านการสนับสนุนช่วยเหลือ การป้องกันกำจัดศัตรูพืชทุกชนิดการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม

จากการประกอบอาชีพการเกษตรเป็นอาชีพหลัก เกษตรกรได้มีการรวมกลุ่มกันเพื่อแปรรูปผลิตภัณฑ์ และเพื่อสร้างรายได้เสริมให้แก่ครอบครัว โดยมีกลุ่มแม่บ้านเกษตรกรในเขตลาดกระบังได้นำผลิตภัณฑ์ที่ผลิตได้เข้าร่วมโครงการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ของรัฐบาล (OTOP) ดังนี้ (สำนักงานเกษตรกรุงเทพมหานคร, 2547 : www.Bangkok.doae.go.th)

ตารางที่ 2 แสดงกลุ่มแม่บ้านเกษตรกรของเขตลาดกระบังที่เข้าร่วมโครงการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP)

OTOP		ชื่อกลุ่ม	ที่ตั้ง		ผลิตภัณฑ์
ปีที่	ระดับ		หมู่ที่	แขวง	
2545	พื้นฐาน	กลุ่มแม่บ้านเกษตรกรคลองกรุง	7	ลำปลาทิว	ผลิตภัณฑ์จากปลา
2545	ธุรกิจ	กลุ่มแม่บ้านเกษตรกรคลองสองต้นนุ่น	5	คลองสองต้นนุ่น	มะพร้าวแก้ว
2545	ธุรกิจ	กลุ่มแม่บ้านเกษตรกรทับยาว	5	ทับยาว	ผลิตภัณฑ์น้ำเค็ม - ไข่เค็ม
2546	พื้นฐาน	กลุ่มแม่บ้านเกษตรกรชุมทอง	5	ชุมทอง	น้ำอ้อยบรจขวด
2546	ธุรกิจ	กลุ่มแม่บ้านเกษตรกรหลวงแพ่ง	2	ชุมทอง	ผลิตภัณฑ์จากสมุนไพร

ที่มา : สำนักงานเกษตรกรุงเทพมหานคร (2547 : www.Bangkok.doae.go.th)

นอกจากการประกอบอาชีพทางการเกษตรโดยตรง และการแปรรูปผลิตภัณฑ์ทางการเกษตรแล้ว เกษตรกรยังมีอาชีพใหม่ที่สืบเนื่องมาจากการประกอบอาชีพการเกษตร คือ การท่องเที่ยว

เที่ยวเชิงเกษตร ซึ่งในปัจจุบันได้รับความนิยมอย่างแพร่หลายในทุกภูมิภาคของประเทศ มีนักท่องเที่ยวที่เป็นทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศให้ความสนใจ และเข้าร่วมโครงการอย่างมากมาย

การทำสวนไม้ผล

ไม้ผลเป็นพืชที่ใช้ผลรับประทานเป็นของหวานหรือรับประทานเป็นอาหารว่าง และเป็นพืชที่นำลำต้นหรือผลิตผลจากต้นไปใช้ประโยชน์ โดยการแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์ต่างๆ เช่น เครื่องเรือน และวัสดุในการสร้างบ้านเรือน เป็นต้น ไม้ผลมีความสำคัญต่อการดำรงชีวิตของมนุษย์โดยตรง นอกจากนั้นยังมีผลต่อเศรษฐกิจทั้งในประเทศและระหว่างประเทศอีกด้วย ประโยชน์ของไม้ผลมีมากมายหลายด้าน ดังต่อไปนี้ (นพคุณ ศิริวรรณ และวราพร สังเนตร, 2545 : 61)

- 1) ไม้ผลเป็นแหล่งอาหารและเป็นแหล่งวัตถุดิบในการก่อสร้าง และศิลปหัตถกรรมที่สำคัญของมนุษย์
 - 2) ไม้ผลเป็นแหล่งให้ประชาชนประกอบอาชีพทางการเกษตรที่สำคัญ ซึ่งสร้างรายได้เป็นจำนวนมากในแต่ละปี
 - 3) ไม้ผลเป็นเครื่องประเทืองจิตใจให้ผู้ปลูกมีความสุขและสดชื่น
 - 4) ไม้ผลเป็นแหล่งฟื้นฟูสภาพแวดล้อม เพิ่มพื้นที่สีเขียวให้กับบริเวณที่ปลูก ทำให้บรรยากาศร่มรื่น
 - 5) ไม้ผลช่วยป้องกันอุทกภัย วาตภัย ตลอดจนทำให้ฝนตกต้องตามฤดูกาล
 - 6) ไม้ผลเป็นแหล่งให้ร่มเงาแก่ปศุสัตว์ต่างๆ เช่น โค กระบือ เป็นต้น
 - 7) ไม้ผลเป็นแหล่งให้เกิดอุตสาหกรรมการแปรรูปต่าง ๆ เช่น อุตสาหกรรมผลไม้กระป๋อง อุตสาหกรรมผลไม้แช่อิ่ม เป็นต้น
 - 8) ไม้ผลเป็นแหล่งท่องเที่ยวรูปแบบใหม่ที่เรียกว่า การท่องเที่ยวเชิงเกษตร
- การปลูกไม้ผลมีปัจจัยสำคัญที่เป็นองค์ประกอบในการปลูกมากมาย ทั้งนี้ทุก ๆ ปัจจัยมีความสำคัญและมีความเกี่ยวพันกันทั้งสิ้น ซึ่งต้องขึ้นอยู่กับชนิดและพันธุ์ของไม้ผลที่ปลูกว่าต้องการปัจจัยที่มีลักษณะหรือองค์ประกอบเป็นเช่นไร เพราะไม้ผลแต่ละชนิดมีความต้องการแตกต่างกัน ดังรายละเอียดต่อไปนี้ (นพคุณ ศิริวรรณ และวราพร สังเนตร, 2545 : 62-64)

1. การเตรียมการก่อนปลูกไม้ผล

การเตรียมการก่อนปลูกไม้ผลมีความสำคัญมาก เพราะเป็นจุดเริ่มต้นของความสำเร็จในการประกอบอาชีพ ก่อนอื่นต้องทำการศึกษาและตัดสินใจเลือกชนิดและพันธุ์ของไม้ผลที่ต้องการปลูกเสียก่อน โดยทำการศึกษาความต้องการและตลาดว่าในอนาคตมีแนวโน้มที่จะ

ต้องการผลผลิตชนิดใดประเภทใด ตลอดจนจะต้องพิจารณาปัจจัยต่าง ๆ เช่น ลักษณะภูมิอากาศ ได้แก่ ปริมาณอุณหภูมิสูง-ต่ำมากเพียงใด ปริมาณน้ำฝนมาก-น้อยเพียงใด และความชื้นในอากาศเป็นเช่นไร เป็นต้น นอกจากนั้นยังมีทิศทางกระแสและความแรงของลม ความเข้มของแสง ลักษณะของดินมีความอุดมสมบูรณ์มากน้อยแค่ไหน แหล่งน้ำมีเพียงพอใช้ตลอดปีหรือไม่ การคมนาคมขนส่งสะดวกหรืออยู่ใกล้หรือไกลแหล่งจำหน่ายผลผลิต ปัจจัยดังกล่าวข้างต้นจำเป็นอย่างยิ่งต้องได้รับการพิจารณาอย่างละเอียดถี่ถ้วน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับชนิดและพันธุ์ของไม้ผลเป็นหลักสำคัญในการพิจารณา โดยในบริเวณที่ปลูกไม้ผลต้องไม่มีอุปสรรคในการปลูก เช่น มีขโมยชุกชุม และมีศัตรูของไม้ผลมาก ซึ่งอาจจะมาทำลายไม้ผลที่ปลูกไว้ได้

2. การปลูกไม้ผล

การปลูกไม้ผลมีกระบวนการการปฏิบัติมากมาย เริ่มตั้งแต่การกำหนดหลุมปลูกว่าแต่ละต้นจะมีระยะห่างกันเท่าใด เพราะไม้ผลเป็นต้นไม้ใหญ่มีทรงพุ่มและรากแผ่กว้าง ดังนั้นการกำหนดระยะปลูกจึงเป็นสิ่งสำคัญ เมื่อกำหนดระยะปลูกได้แล้วต้องทำการขุดหลุมโดยมีขนาดแตกต่างกัน เช่น ไม้ผลขนาดใหญ่ต้องขุดหลุมขนาด 1 X 1 X 1 เมตร และไม้ผลขนาดเล็กต้องขุดหลุมขนาด 0.5 X 0.5 X 0.5 เมตร เป็นต้น โดยจะต้องมีการใส่ปุ๋ยคอก ปุ๋ยหมัก เศษใบไม้ รองกันหลุมก่อนปลูก การปลูกจะใช้กล้าของไม้ผลซึ่งได้จากกิ่งตอน กิ่งชำ หรือการเพาะเมล็ด เป็นต้น เมื่อปลูกแล้วต้องทำการดูแลรักษาต้นกล้าของไม้ผลนั้นด้วยการรดน้ำ ใส่ปุ๋ย ตัดแต่งกิ่ง ป้องกันกำจัดแมลงและโรคพืช และกำจัดวัชพืช เป็นต้น อาจใช้สารเคมีหรือสารที่ได้จากธรรมชาติมากำจัดก็ได้ เช่น สารที่ได้จากสะเดา ทั้งนี้การปลูกไม้ผลแต่ละชนิดแต่ละพันธุ์มีความแตกต่างกันซึ่งต้องปฏิบัติตามชนิดและพันธุ์ของไม้ผลที่ปลูกเป็นหลัก

3. การเก็บเกี่ยวผลผลิตจากไม้ผล

การเก็บเกี่ยวผลผลิตจากไม้ผลเป็นเวลาและผู้ปลูกเฝ้ารอคอย ผลผลิตของไม้ผลส่วนใหญ่จะอยู่ในรูปของผลและลำต้นเป็นหลัก ซึ่งผลผลิตที่เก็บเกี่ยวจะต้องเป็นผลผลิตที่มีขนาดและลักษณะตามชนิดและพันธุ์ไม้ผลที่ปลูก และควรเก็บเกี่ยวในระยะเวลาที่กำหนด อีกทั้งควรหลีกเลี่ยงการเก็บเกี่ยวผลผลิตก่อนและหลังระยะเวลาที่เหมาะสม เพราะจะทำให้ผลผลิตนั้น ๆ เสียหายขายไม่ได้ราคา การเก็บเกี่ยวผลผลิตควรทำด้วยความประณีตและความชำนาญ เพื่อให้ผลผลิตมีความเสียหายน้อยที่สุด การเก็บเกี่ยวผู้ปลูกสามารถดำเนินการเองได้ แต่ถ้าผลผลิตมีมากต้องรีบเก็บเกี่ยวผลผลิตอาจจ้างแรงงานช่วยเก็บได้ หรืออาจจะใช้เครื่องมือช่วยก็ได้ แต่จะต้องต้องควบคุมดูแลอย่างใกล้ชิด เมื่อทำการเก็บเกี่ยวแล้วต้องทำการทำความสะอาด คัดขนาด และบรรจุผลผลิตอย่างเป็นทางการเป็นระเบียบเพื่อรอการจำหน่ายต่อไป

4. การจำหน่ายผลผลิตไม้ผล

ผลผลิตเมื่อดำเนินการเก็บเกี่ยวแล้วก็ถึงขั้นตอนของการจำหน่าย ผลผลิตไม้ผลจะขายได้ราคาดีหรือไม่ขึ้นอยู่กับความต้องการของตลาดในขณะนั้น และคุณภาพของผลผลิตเป็นสำคัญ นอกจากนั้นการบรรจุหีบห่อก็เป็นส่วนสำคัญที่ทำให้สามารถขายได้ราคาสูงขึ้น การจำหน่ายผลผลิตสามารถจำหน่ายเพื่อการบริโภคและการอุตสาหกรรม โดยมีวิธีการจำหน่ายในหลายรูปแบบ ซึ่งส่วนใหญ่พ่อค้าคนกลางมารับซื้อถึงสถานที่ปลูก แต่ผู้ปลูกสามารถนำผลผลิตไปจำหน่ายเองได้ทั้งในตลาดชุมชนหรือตลาดกลางเพราะจะทำให้ได้ราคาดีกว่า

5. การแปรรูปผลิตภัณฑ์จากไม้ผล

เราสามารถเพิ่มมูลค่าของผลผลิตที่ได้จากไม้ผลได้โดยการแปรรูป ซึ่งการแปรรูปสามารถดำเนินการได้มากมายหลายรูปแบบ ทั้งที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูงจนถึงไม่ใช้เทคโนโลยีเลย เช่น ผลผลิตในรูปแบบของผลไม้ดอง ได้แก่ มะม่วงดอง มะกอกดอง เป็นต้น และสามารถนำไปเชื่อมเป็นผลไม้เชื่อม ได้แก่ พุทราเชื่อม มะยมเชื่อม เป็นต้น ผลผลิตในรูปแบบของลำต้น สามารถนำไปทำเป็นเครื่องใช้ไม้สอยต่างๆ มากมาย เช่น โต๊ะ เก้าอี้ เป็นต้น และสามารถนำไปทำเครื่องหอม เช่น กฤษณา เป็นต้น ผู้ปลูกสามารถดำเนินการแปรรูปเองได้ ซึ่งเป็นการเพิ่มรายได้และเป็นการใช้เวลาให้เกิดประโยชน์ ทั้งนี้ยังสามารถนำภูมิปัญญาพื้นบ้านมาผสมผสานเพื่อให้เกิดผลผลิตหรือผลิตภัณฑ์ใหม่ๆ ซึ่งเป็นการสร้างรายได้ให้แก่ตนเองและครอบครัวอย่างมาก

ไม้ผลที่สำคัญในเขตลาดกระบัง

เกษตรกรในเขตลาดกระบังมีการทำสวนไม้ผลมากเป็นอันดับ 3 ของการประกอบอาชีพการเกษตรรองจากการทำนาข้าวและการประมง โดยชนิดของไม้ผลที่เกษตรกรปลูกที่สำคัญ คือ มะม่วง กระท้อน กล้วยน้ำว้า มะพร้าว และขนุน เป็นต้น ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. มะม่วง

มะม่วงเป็นพืชที่ปลูกเพื่อรับประทานผล ผลที่ได้นั้นสามารถรับประทานได้ทั้งดิบและสุก มะม่วงสามารถปลูกและผลิตดอกออกผลได้ดีในพื้นที่ทุกจังหวัด และทุกภาคของประเทศ แต่จะให้ผลแตกต่างกันไปตามสภาพของท้องที่ มะม่วงหลายพันธุ์ยังเป็นผลไม้ที่ตลาดต่างประเทศต้องการอีกด้วย อย่างไรก็ตาม การปลูกมะม่วงแบบเป็นการค้า นั้น จะต้องศึกษาถึงสภาพความเหมาะสมต่าง ๆ หลายประการด้วยกัน ผู้ปลูกจะต้องเลือกพื้นที่ให้เหมาะสมด้วย เพื่อให้ประหยัดต้นทุนในการผลิต ตลอดจนสามารถผลิตผลมะม่วงที่มีคุณภาพออกสู่ตลาดได้ พันธุ์มะม่วงที่ได้รับความนิยม

และเป็นที่ต้องการของตลาดมีมากมายหลายพันธุ์ เช่น น้ำดอกไม้ เชียวเสวย อกร่อง เป็นต้น (กรมส่งเสริมการเกษตร, 2547 : www.doae.go.th/library)

2. กระท้อน

กระท้อนเป็นไม้ผลเมืองร้อนที่มีปลูกกันในประเทศไทยมาเป็นเวลาช้านาน ส่วนมากจะปลูกกันตามสวนหลังบ้าน และมักจะเป็นพันธุ์พื้นเมือง มีรสเปรี้ยว จึงไม่มีการเอาใจใส่ดูแลรักษา ต่อมาระยะหลังนี้มีผู้นิยมปลูกกันมากขึ้น ความต้องการของตลาดก็มีมากขึ้นด้วย จึงทำให้พื้นที่ปลูกกระท้อนพันธุ์ดีขยายตัวเพิ่มมากขึ้น เพราะนอกจากจะดูแลรักษาได้ง่ายแล้ว ผลผลิตยังจำหน่ายได้ราคาดีอีกด้วย เดิมแหล่งผลิตกระท้อนพันธุ์ดีจะมีเฉพาะที่จังหวัดนนทบุรีและบางเขตของกรุงเทพมหานครเท่านั้น แต่ปัจจุบันกระจายไปอยู่ตามจังหวัดต่าง ๆ ทั่วประเทศ เช่น ปราจีนบุรี ชลบุรี สุพรรณบุรี สุราษฎร์ธานี เป็นต้น ปัจจุบันมีกระท้อนพันธุ์ต่าง ๆ ไม่ต่ำกว่า 20 พันธุ์ ได้แก่ ทับทิม เชียวหวาน ปุยฝ้าย นิมมวล ชันทอง เทพรส อีล่า บัวลอย หลังท้อ ไหว ตาเชื่อม ทองหยิบ ทับทิมทอง อีจัน หมาตีน ปุยเมฆ ทองใบใหญ่ ตาอยู่ ไกรทอง เมล็ดในไหว กำมะหยี่ ผลกระท้อนส่วนใหญ่จะมี ลักษณะที่ค่อนข้างคล้ายกัน บางครั้งก็ทำให้เกิดความสับสนในการแยกพันธุ์ ต้องอาศัยความชำนาญ จึงจะสามารถบอกได้ว่าเป็นพันธุ์อะไรได้อย่างถูกต้อง (กรมส่งเสริมการเกษตร, 2547 : www.doae.go.th/library)

3. ก้อยน้ำว่า

ก้อยน้ำว่าเป็นไม้ผลพื้นบ้านที่มีการปลูกกันเกือบทุกบ้าน ก้อยน้ำว่ามีประโยชน์มากมายหลายอย่าง ทุกส่วนของลำต้นสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้ และสามารถนำผลก้อยมาแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์ต่างๆ ได้อย่างมากมาย ซึ่งได้รับความนิยมตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน ก้อยน้ำว่ามีได้มีเพียงพันธุ์เดียวอย่างที่เข้าใจกัน แต่มีมากมายหลายพันธุ์ดังรายละเอียดต่อไปนี้ (กรมส่งเสริมการเกษตร, 2547 : www.doae.go.th/library)

- 1) ก้อยน้ำว่าเขียว เป็นพันธุ์ที่พบได้ทั่วไป ผลใช้แปรรูป และรับประทานสด
- 2) ก้อยน้ำว่าค่อน เป็นพันธุ์ที่พบได้ทั่วทุกภาค ผลใช้รับประทานสด และแปรรูป
- 3) ก้อยน้ำว่าดำ เป็นพันธุ์ที่พบได้ทั่วไปตามแถบภาคกลาง ผลใช้รับประทานสด
- 4) ก้อยน้ำว่านวล เป็นพันธุ์ที่พบได้ทั่วไป ผลใช้รับประทานสด และใช้ทำข้าวต้มมัด
- 5) ก้อยน้ำว่าลูกไล่ดำ เป็นพันธุ์ที่พบที่จังหวัดกำแพงเพชร ผลใช้รับประทานสด

4. มะพร้าว

มะพร้าวเป็นพืชที่มีความสำคัญทางเศรษฐกิจพืชหนึ่งของประเทศไทย เนื่องจากคนไทยรู้จักใช้เนื้อมะพร้าวในการบริโภคเป็นอาหารทั้งคาวและหวานในชีวิตประจำวัน ผลผลิตมะพร้าวแต่ละปีจะมีมูลค่าไม่ต่ำกว่าปีละ 2,700 ล้านบาท มะพร้าวสามารถขึ้นได้ในทุกจังหวัดทั่วประเทศ แต่ขึ้นได้ดีในดินที่มีสภาพเป็นกลางหรือเป็นกรดเล็กน้อยคือ (pH ระหว่าง 6-7) ลักษณะดินร่วน หรือร่วนปนทราย มีการระบายน้ำดี มีฝนตกกระจายสม่ำเสมอแทบทุกเดือน อากาศอบอุ่น หรือค่อนข้างร้อน และมีแสงแดดมาก ภาคที่มีการปลูกมะพร้าวมากและปลูกเป็นอาชีพ คือ ภาคใต้ ภาคตะวันออก และภาคตะวันตก (กรมส่งเสริมการเกษตร, 2547 : www.doae.go.th/library)

มะพร้าวเป็นพืชผสมข้ามพันธุ์ แต่ละต้นจึงไม่เป็นพันธุ์แท้ อาศัยหลักทางการผสมพันธุ์ที่เป็นไปโดยธรรมชาติ มะพร้าวแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ (กรมส่งเสริมการเกษตร, 2547 : www.doae.go.th/library)

1) ประเภทต้นเตี้ย มะพร้าวประเภทนี้ มีการผสมตัวเองค่อนข้างสูง จึงมักให้ผลดกและไม่ค่อยกลายพันธุ์ ส่วนใหญ่นิยมปลูกไว้เพื่อรับประทานผลอ่อน เพราะในขณะที่ยังไม่แก่ อายุประมาณ 4 เดือน เนื้อมีลักษณะอ่อนนุ่ม และน้ำมีรสหวาน บางพันธุ์น้ำมีคุณสมบัติพิเศษ คือ มีกลิ่นหอม เช่น นกคุ้ม หมูสีเขียว หมูสีเหลือง หรือนาฬิกา มะพร้าวเตี้ย น้ำหอม และมะพร้าวไฟ

2) ประเภทต้นสูง มะพร้าวประเภทนี้เป็นมะพร้าวเศรษฐกิจส่วนใหญ่ปลูกเป็นสวนอาชีพ เพื่อใช้เนื้อจากผลแก่ไปประกอบอาหาร หรือเพื่อทำมะพร้าวแห้งใช้ในอุตสาหกรรมน้ำมันพืช มะพร้าวต้นสูงมีผลโตเนื้อหนาปริมาณเนื้อมาก มีลักษณะภายนอกหลายอย่างที่แตกต่างกัน เช่น ผลขนาดกลาง ขนาดใหญ่ รูปผลกลม ผลรี บางพันธุ์เปลือกมีลักษณะพิเศษ คือ ในขณะที่ยังไม่แก่ เปลือกตอนส่วนหัวจะมีรสหวานใช้รับประทานได้ จึงมีชื่อเรียกต่าง ๆ กัน ได้แก่ พันธุ์กะโหลก มะพร้าวใหญ่ มะพร้าวกลาง ปากจก ทะลายร้อย เปลือกหวานและมะพร้าว

5. ขนุน

ขนุนเป็นไม้ผลยืนต้นขนาดใหญ่ ปลูกง่าย เติบโตเร็ว ผลขนุนมีขนาดใหญ่ รูปกลมหรือกลมยาว เปลือกมีหนามแหลมสั้นรอบผล เนื้อขนุนเป็นที่นิยม รับประทานกันทั่วไป เนื้อมีลักษณะเป็นยวงมีเมล็ดอยู่ข้างใน มีทั้งเนื้อชนิดหนา เนื้อ บาง เนื้อแห้งกรอบ และเนื้อละเอียดของเนื้อแตกต่างกันไปแล้วแต่พันธุ์ แม้ว่าขนุนจะ ไม่ใช่ไม้ผลที่มีกำเนิดในประเทศไทย แต่ก็นำมาปลูกกันนานจนกลายเป็นพันธุ์ไม้ผล พื้นเมืองของไทยไป ขนุนที่นิยมปลูกกันทั่วไปอยู่มี 2 ประเภท คือ (กรมส่งเสริมการเกษตร, 2547 : www.doae.go.th/library)

1) ขนุนแห้ง ลักษณะเนื้อยวงแห้งกรอบ สีเหลืองทอง สีจำปา ยวงโต เนื้อแน่น หวานกรอบ นิยมปลูกกันโดยทั่วไป ขนุนแห้งมีอยู่หลายพันธุ์ เช่น จำปา ตาบ้วย ฟ้าถล่ม เป็นต้น

2) ขนุนละมุด ลักษณะเนื้อยวงเปียก และเหนียว เนื้อค่อนข้างบาง ยวงเล็ก รสหวาน มีกลิ่นหอม ขนุนพันธุ์นี้ไม่ค่อยนิยมปลูกกันมากนัก อีกพวกหนึ่ง ซึ่งนิยมปลูกกันมากทางภาคใต้ของประเทศไทย คือ จำปาดะ ลักษณะโดยทั่วไปคล้ายขนุน ผลเล็กยาวเรียวยาวคล้ายผลพิก เปลือกบาง เนื้อละเอียด รสหวาน และกลิ่นหอม

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง สภาพปัญหาและความต้องการพัฒนาสวนไม้ผลของเกษตรกรเขตลาดกระบัง มุ่งศึกษาสภาพสวนไม้ผล สำรวจปัญหาในการทำสวนไม้ผล และศึกษาความต้องการพัฒนาสวนไม้ผลของเกษตรกรในเขตลาดกระบัง รวมทั้งนำผลการวิจัยไปเสนอแนะแนวทางการจัดการและพัฒนาสวนไม้ผลในหน่วยงานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง โดยได้ดำเนินการวิจัยดังนี้

1. ประชากรในการวิจัย
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์และแปลผลข้อมูล

ประชากรในการวิจัย

ประชากรในการวิจัย คือ เกษตรกรทั้งหมดที่ทำสวนไม้ผลในเขตลาดกระบัง โดยให้หัวหน้าครอบครัวเป็นผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ ครอบครัวละ 1 คน มีผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ทั้งหมด 28 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. ลักษณะของเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเรื่องนี้มีลักษณะเป็นแบบสัมภาษณ์ มีจำนวน 1 ชุด โดยแบ่งออกเป็น 5 ตอน ดังนี้

- 1.1 ข้อมูลทั่วไปของเกษตรกรผู้ทำสวนไม้ผลในเขตลาดกระบัง
- 1.2 สภาพการทำสวนไม้ผลของเกษตรกรเขตลาดกระบัง
- 1.3 ปัญหาในการทำสวนไม้ผลของเกษตรกรเขตลาดกระบัง
- 1.4 ความต้องการพัฒนาสวนไม้ผลของเกษตรกรเขตลาดกระบัง
- 1.5 ความต้องการพัฒนาอื่น ๆ ในการประกอบอาชีพการปลูกไม้ผลอย่างมีประสิทธิภาพของเกษตรกรเขตลาดกระบัง

2. การสร้างเครื่องมือ

2.1 ทำการศึกษาจากเอกสารต่างๆ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ข้อมูลจากสำนักงานเขตลาดกระบัง สำนักงานเกษตรกรุงเทพมหานคร รวมถึงสภาพความเป็นจริงที่ปรากฏในสวนไม้ผล

2.2 จัดร่างเป็นแบบสัมภาษณ์ตามวัตถุประสงค์การวิจัยที่ตั้งไว้

2.3 นำแบบสัมภาษณ์ไปให้ที่ปรึกษางานวิจัยตรวจสอบพิจารณา โดยคำนึงความถูกต้องและความครอบคลุมของเนื้อหาตามวัตถุประสงค์การวิจัยเป็นสำคัญ

2.4 นำแบบสัมภาษณ์มาแก้ไขตามคำแนะนำของที่ปรึกษางานวิจัย แล้วนำออกใช้จริง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ คณะผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยการออกสัมภาษณ์กลุ่มประชากรในการวิจัยถึงสวนไม้ผลและที่พักอาศัยด้วยตนเอง โดยได้รับความร่วมมือเป็นอย่างดี

การวิเคราะห์และแปลผลข้อมูล

เมื่อเก็บรวบรวมข้อมูลได้ตามต้องการแล้ว นำข้อมูลที่ได้ (แบบสัมภาษณ์) มาตรวจสอบความครบถ้วนของข้อมูล หลังจากนั้นนำไปประมวลผลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ SPSS for windows นำเสนอผลในรูปตารางประกอบการบรรยาย โดยใช้ค่าสถิติต่างๆ ดังนี้

1. ข้อมูลทั่วไปของเกษตรกรผู้ทำสวนไม้ผลในเขตลาดกระบัง วิเคราะห์โดยใช้ค่าความถี่ ค่าร้อยละ และค่าเฉลี่ย
2. ข้อมูลสภาพการทำสวนไม้ผลของเกษตรกรเขตลาดกระบัง วิเคราะห์โดยใช้ค่าความถี่ ค่าร้อยละ และค่าเฉลี่ย
3. ข้อมูลปัญหาในการทำสวนไม้ผลของเกษตรกรเขตลาดกระบัง วิเคราะห์โดยใช้ค่าคะแนนเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
4. ข้อมูลความต้องการพัฒนาสวนไม้ผลของเกษตรกรเขตลาดกระบัง วิเคราะห์โดยใช้ค่าคะแนนเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
5. ข้อมูลความต้องการพัฒนาอื่นๆ ในการประกอบอาชีพการปลูกไม้ผลอย่างมีประสิทธิภาพ วิเคราะห์โดยใช้ค่าคะแนนเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

บทที่ 4 ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง สภาพปัญหาและความต้องการพัฒนาสวนไม้ผลของเกษตรกรเขตลาดกระบัง มุ่งศึกษาสภาพสวนไม้ผล สำรวจปัญหาในการทำสวนไม้ผล และศึกษาความต้องการพัฒนาสวนไม้ผลของเกษตรกรในเขตลาดกระบัง รวมทั้งนำผลการวิจัยไปเสนอแนะแนวทางการจัดการและพัฒนาสวนไม้ผลในหน่วยงานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง ได้ผลการวิจัยดังนี้

1. ข้อมูลทั่วไปของเกษตรกรจากการสัมภาษณ์
2. สภาพการทำสวนไม้ผลของเกษตรกรเขตลาดกระบังที่ให้สัมภาษณ์
3. ปัญหาในการทำสวนไม้ผลของเกษตรกรเขตลาดกระบังที่ได้จากการสัมภาษณ์
4. ความต้องการพัฒนาสวนผลไม้ของเกษตรกรเขตลาดกระบังที่ได้จากการสัมภาษณ์
5. การสัมภาษณ์เกี่ยวกับความต้องการพัฒนาอื่นๆ ในการประกอบอาชีพการปลูกไม้ผลอย่างมีประสิทธิภาพของเกษตรกรเขตลาดกระบัง

ข้อมูลทั่วไปของเกษตรกรจากการสัมภาษณ์

ตารางที่ 3 แสดงข้อมูลทั่วไปของเกษตรกรจากการสัมภาษณ์

รายการ	จำนวน (N = 28)	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	20	71.43
หญิง	8	28.57
อายุ		
น้อยกว่า 40 ปี	7	25.00
41 – 50 ปี	2	7.14
51 – 60 ปี	5	17.86
มากกว่า 60 ปี	14	50.00

ตารางที่ 3 (ต่อ)

รายการ	จำนวน (N = 28)	ร้อยละ
อายุน้อยที่สุด 29 ปี		
อายุมากที่สุด 74 ปี		
อายุเฉลี่ย 55.42 ปี		
สถานภาพการสมรส		
โสด	2	7.14
สมรส	26	92.86
สถานภาพการนับถือศาสนา		
พุทธ	26	92.86
อิสลาม	2	7.14
ระดับการศึกษา		
ประถมศึกษา	19	67.86
มัธยมศึกษาตอนต้น	5	17.86
มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช.	1	3.57
อนุปริญญา/ปวส.	1	3.57
ปริญญาตรี/เทียบเท่า	2	7.14
รายได้จากการทำการเกษตร/ปี		
น้อยกว่า 50,000 บาท	8	28.57
50,001 – 100,000 บาท	11	39.29
มากกว่า 100,000 บาท	9	32.14
รายได้น้อยที่สุด 5,000 บาท		
รายได้มากที่สุด 800,000 บาท		
รายได้เฉลี่ย 142,721.40 บาท		
รายได้จากการทำอาชีพนอกการเกษตร/ปี		
ไม่มีรายได้	25	89.29
มีรายได้	3	10.71

ตารางที่ 3 (ต่อ)

รายการ	จำนวน (N = 28)	ร้อยละ
จำนวนรายได้ (N = 3)		
1,200 บาท	(1)	(33.33)
9,000 บาท	(1)	(33.33)
28,000 บาท	(1)	(33.33)
จำนวนรายได้เฉลี่ย 12,733.33 บาท		

ตารางที่ 3 แสดงข้อมูลทั่วไปของเกษตรกรจากการสัมภาษณ์ พบว่า เกษตรกรผู้ให้สัมภาษณ์ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย (ร้อยละ 71.43) นอกจากนั้นเป็นเพศหญิง (ร้อยละ 28.57) มีอายุมากกว่า 60 ปี ครึ่งหนึ่ง (ร้อยละ 50.00) รองลงมาอายุน้อยกว่า 40 ปี (ร้อยละ 25.00) อายุ 51-60 ปี (ร้อยละ 17.86) และอายุ 41-50 ปี (ร้อยละ 7.14) มีอายุน้อยที่สุด 29 ปี อายุมากที่สุด 74 ปี โดยมีอายุเฉลี่ย 55.42 ปี เกษตรกรเกือบทั้งหมด (ร้อยละ 92.86) สมรสแล้ว และนับถือศาสนาพุทธ (ร้อยละ 92.86) เกษตรกรส่วนใหญ่สำเร็จการศึกษาระดับประถมศึกษา (ร้อยละ 67.86) รองลงมาคือ มัธยมศึกษาตอนต้น (ร้อยละ 17.86) และปริญญาตรี/เทียบเท่า (ร้อยละ 7.14) ซึ่งมีรายได้จากการทำการเกษตรระหว่าง 50,001-100,000 บาท/ปีมากที่สุด (ร้อยละ 39.29) รองลงมาคือ มากกว่า 100,000 บาท/ปี (ร้อยละ 32.14) นอกจากนั้น (ร้อยละ 28.57) มีรายได้น้อยกว่า 50,000 บาท/ปี มีรายได้น้อยที่สุด 5,000 บาท/ปี มากที่สุด 800,000 บาท/ปี โดยมีรายได้เฉลี่ย 142,721.40 บาท/ปี เกษตรกรส่วนใหญ่ไม่มีรายได้จากการทำอาชีพนอกการเกษตร (ร้อยละ 89.29) นอกจากนั้น มีรายได้จากการทำอาชีพนอกการเกษตร (ร้อยละ 10.71) โดยมีรายได้เฉลี่ย 12,733.33 บาท/ปี

สภาพการทำสวนไม้ผลของเกษตรกรเขตลาดกระบังที่ให้สัมภาษณ์

ตารางที่ 4 แสดงสภาพการทำสวนไม้ผลของเกษตรกรเขตลาดกระบังที่ให้สัมภาษณ์

รายการ	จำนวน (N = 28)	ร้อยละ
ลักษณะการประกอบอาชีพการเกษตร		
ส่วนบุคคล	28	100.00
จำนวนสมาชิกในครัวเรือน		
น้อยกว่า 6 คน	21	75.00
6 – 10 คน	6	21.43
มากกว่า 10 คน	1	3.57
จำนวนสมาชิกน้อยที่สุด 1 คน		
จำนวนสมาชิกมากที่สุด 11 คน		
จำนวนสมาชิกเฉลี่ย 4.67 คน		
จำนวนสมาชิกในครัวเรือนที่เป็นแรงงานในการทำการเกษตร		
1 คน	22	78.57
2 คน	3	10.71
4 คน	2	7.14
5 คน	1	3.57
จำนวนสมาชิกเฉลี่ย 1.46 คน		
แรงงานจ้างประจำในการทำการเกษตร		
ไม่ได้จ้างแรงงาน	25	89.29
จ้างแรงงาน	3	10.71
จำนวนแรงงานที่จ้าง (N = 3)		
1 คน	(1)	(33.33)
2 คน	(1)	(33.33)
18 คน	(1)	(33.33)
จำนวนแรงงานเฉลี่ย 7.00 คน		

ตารางที่ 4 (ต่อ)

รายการ	จำนวน (N = 28)	ร้อยละ
การเป็นสมาชิกกลุ่ม/องค์กร		
สหกรณ์ในภาคการเกษตร	1	3.57
สหกรณ์การเกษตรเพื่อการตลาด (สกต.)	2	7.14
ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร	7	25.00
ไม่ได้เป็นสมาชิก	18	64.29
พื้นที่ที่ใช้ในการทำการเกษตร		
มี	28	100.00
จำนวนพื้นที่ที่เป็นกรรมสิทธิ์ของตนเองที่ใช้ใน		
ทำการเกษตร (N = 25)		
น้อยกว่า 26 ไร่	(11)	(44.00)
26 – 50 ไร่	(6)	(24.00)
51 – 75 ไร่	(2)	(8.00)
มากกว่า 75 ไร่	(6)	(24.00)
จำนวนพื้นที่น้อยที่สุด 3 ไร่		
จำนวนพื้นที่มากที่สุด 110 ไร่		
จำนวนพื้นที่เฉลี่ย 44.64 ไร่		
จำนวนพื้นที่เช่าที่ใช้ในการทำการเกษตร		
(N = 4)		
17 ไร่	(1)	(25.00)
25 ไร่	(1)	(25.00)
50 ไร่	(1)	(25.00)
200 ไร่	(1)	(25.00)
จำนวนพื้นที่เฉลี่ย 73.00 ไร่		

ตารางที่ 4 (ต่อ)

รายการ	จำนวน (N = 28)	ร้อยละ
อาชีพที่ทำในปัจจุบัน*		
ปลูกไม้ผล		
มะม่วง	25	89.29
กระท้อน	8	28.57
กล้วย	3	10.71
มะพร้าว	8	28.57
ขนุน	2	7.14
มะละกอ	1	3.57
ฝรั่ง	1	3.57
เลี้ยงสัตว์		
ไก่	2	7.14
ประมง		
เลี้ยงปลา	22	78.57
ทำนา		
ข้าว	4	14.29

หมายเหตุ *ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

ตารางที่ 4 แสดงสภาพการทำสวนไม้ผลของเกษตรกรเขตลาดกระบังที่ให้สัมภาษณ์ พบว่าเกษตรกรที่ให้สัมภาษณ์ทั้งหมดเป็นเจ้าของฟาร์มที่ทำการเกษตรเอง (ร้อยละ 100.00) ส่วนใหญ่มีสมาชิกในครัวเรือนน้อยกว่า 6 คน (ร้อยละ 75.00) รองลงมาคือ 6-10 คน (ร้อยละ 21.43) และมากกว่า 10 คน (ร้อยละ 3.57) มีจำนวนสมาชิกในครัวเรือนน้อยที่สุด 1 คน มากที่สุด 11 คน โดยมีจำนวนสมาชิกในครัวเรือนเฉลี่ย 4.67 คน สมาชิกในครัวเรือนที่เป็นแรงงานในการทำการเกษตรส่วนใหญ่มีจำนวน 1 คน (ร้อยละ 78.57) รองลงมาคือ 2 คน (ร้อยละ 10.71) และ 4 คน (ร้อยละ 7.14) มีจำนวนสมาชิกในครัวเรือนที่เป็นแรงงานในการทำการเกษตรเฉลี่ย 1.46 คน เกษตรกรส่วน

ใหญ่ไม่ได้จ้างแรงงานประจำในการทำการเกษตร (ร้อยละ 89.29) นอกจากนั้น (ร้อยละ 10.71) มีการจ้างแรงงานประจำในการทำการเกษตร โดยมีการจ้างแรงงานเฉลี่ย 7 คน

เกษตรกรส่วนใหญ่ไม่ได้เป็นสมาชิกสมาชิกกลุ่ม/องค์กรใดๆ (ร้อยละ 64.29) นอกจากนั้น เป็นสมาชิกธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร (ร้อยละ 25.00) เป็นสมาชิกสหกรณ์การเกษตรเพื่อการตลาด (สกต.) (ร้อยละ 7.14) และเป็นสมาชิกสหกรณ์ในภาคการเกษตร (ร้อยละ 3.57) เกษตรกรทั้งหมดมีพื้นที่ในการทำการเกษตร (ร้อยละ 100.00) โดยเกษตรกรจำนวน 25 ราย มีพื้นที่ทำการเกษตรเป็นกรรมสิทธิ์ของตนเองมากที่สุดจำนวนน้อยกว่า 26 ไร่ (ร้อยละ 44.00) รองลงมาคือ 26-50 ไร่ และมากกว่า 70 ไร่ (ร้อยละ 24.00 เท่ากัน) มีจำนวนพื้นที่มากที่สุด 110 ไร่ พื้นที่น้อยที่สุด 3 ไร่ และมีพื้นที่เฉลี่ย 44.64 ไร่ และมีเกษตรกรจำนวน 4 ราย ที่เช่าพื้นที่ในการทำการเกษตร ซึ่งมีจำนวน 17 ไร่ 25 ไร่ 50 ไร่ และ 200 ไร่ (ร้อยละ 25.00 เท่ากัน) มีจำนวนพื้นที่เช่าเฉลี่ย 73.00 ไร่ อาชีพการเกษตรที่เกษตรกรทำในปัจจุบันที่สำคัญคือ ปลูกมะม่วง (ร้อยละ 89.29), เลี้ยงปลา (ร้อยละ 78.57), ปลูกกระท้อน (ร้อยละ 28.57), ปลูกมะพร้าว (ร้อยละ 28.57) และทำนาข้าว (ร้อยละ 14.29)

ปัญหาในการทำสวนไม้ผลของเกษตรกรเขตลาดกระบังที่ได้จากการสัมภาษณ์

ตารางที่ 5 แสดงปัญหาในการทำสวนไม้ผลของเกษตรกรเขตลาดกระบังที่ได้จากการสัมภาษณ์

ปัญหา	ค่าคะแนนเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับปัญหา
1 ปัญหาเกี่ยวกับภัยธรรมชาติ			
- สภาพน้ำท่วม	2.21	0.62	น้อย
- สภาพความแห้งแล้ง	2.35	0.73	น้อย
- ลมพายุ	1.78	0.41	น้อย
- ศัตรูพืชระบาด	3.75	0.70	มาก
รวม	2.52	0.41	ปานกลาง
2 ปัญหาเรื่องแหล่งน้ำ			
- ขาดน้ำฝน	3.00	1.01	ปานกลาง
- ขาดแหล่งน้ำธรรมชาติ	3.00	1.12	ปานกลาง

ตารางที่ 5 (ต่อ)

ปัญหา	ค่าคะแนนเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับปัญหา
- ขาดน้ำชลประทาน	3.35	1.06	มาก
- ขาดน้ำบาดาล	3.25	1.07	ปานกลาง
รวม	3.15	0.95	ปานกลาง
3 ปัญหาเกี่ยวกับการเตรียมดิน			
- ขาดเครื่องมือในการเตรียมดิน	2.21	0.78	น้อย
- ดินเสื่อมคุณภาพ	2.42	0.87	น้อย
- ขาดความรู้ในการเตรียมดิน	2.53	0.88	ปานกลาง
- ค่าจ้างแรงงานในการเตรียมดินสูง	2.96	1.10	ปานกลาง
รวม	2.53	0.58	ปานกลาง
4 ปัญหาเกี่ยวกับเมล็ดพันธุ์/กิ่งพันธุ์			
- กิ่งพันธุ์ไม่เพียงพอ	3.28	0.89	มาก
- ราคาแพง	3.50	0.79	มาก
- คุณภาพต่ำ	2.71	0.76	ปานกลาง
- แหล่งที่ได้มาของเมล็ดพันธุ์/กิ่งพันธุ์ไม่น่าเชื่อถือ	2.92	0.85	ปานกลาง
- มีสิ่งอื่นปะปนมากับเมล็ดพันธุ์/กิ่งพันธุ์	2.14	0.44	น้อย
รวม	2.91	0.42	ปานกลาง
5 ปัญหาเกี่ยวกับปุ๋ยเคมี			
- ปุ๋ยเคมีมีราคาแพง	3.85	0.35	มาก
- ปุ๋ยเคมีคุณภาพต่ำ/สูตรปุ๋ยไม่ได้มาตรฐาน	2.39	0.49	น้อย
รวม	3.12	0.32	ปานกลาง

ตารางที่ 5 (ต่อ)

ปัญหา	ค่าคะแนนเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับปัญหา
6 ปัญหาเกี่ยวกับปุ๋ยคอก, ปุ๋ยหมัก (ปุ๋ยอินทรีย์)			
- หาได้ยากในท้องถิ่น	3.25	1.07	ปานกลาง
- ราคาแพง	3.35	1.02	มาก
- ความสะดวกในการขนย้าย	2.21	0.56	น้อย
รวม	2.94	0.82	ปานกลาง
7 ปัญหาเกี่ยวกับการป้องกันกำจัดศัตรูพืช			
- โรค	3.75	0.58	มาก
- แมลงศัตรูพืช	3.89	0.31	มาก
- วัชพืช	2.89	0.78	ปานกลาง
- ขาดความรู้ในการกำจัดศัตรูพืช	3.35	0.82	มาก
- ขาดเครื่องมือในการกำจัดศัตรูพืช	2.75	0.88	ปานกลาง
- สารเคมี/ยาฆ่าแมลงมีราคาแพง	1.96	0.63	น้อย
รวม	2.95	0.32	ปานกลาง
8 ปัญหาเกี่ยวกับการเก็บเกี่ยว	2.28	0.71	น้อย
9 ปัญหาเกี่ยวกับใจผู้ร้าย	1.60	0.68	ไม่มี
10 ปัญหาเกี่ยวกับการเก็บรักษาผลผลิต			
- ขาดความรู้	2.28	0.65	น้อย
- ขาดสถานที่เก็บ	2.50	0.79	น้อย
รวม	2.39	0.58	น้อย
11 ปัญหาเกี่ยวกับการตลาด			
- ยานพาหนะในการขนส่งไม่เพียงพอ	2.21	0.73	น้อย
- ขาดสถานที่จำหน่าย	2.71	0.97	ปานกลาง
- ขาดพ่อค้าคนกลางในการจำหน่ายผลผลิต	2.46	0.79	น้อย

ตารางที่ 5 (ต่อ)

ปัญหา	ค่าคะแนนเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับปัญหา
- ขาดความรู้ในการจัดการ	2.57	0.95	ปานกลาง
- ขาดข้อมูลราคาสินค้า	3.07	1.01	ปานกลาง
- ขาดการติดต่อประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	2.75	1.04	ปานกลาง
- ราคาสินค้าตกต่ำ	1.42	1.06	ไม่มี
- ขายสินค้าไม่ได้	1.10	0.56	ไม่มี
รวม	2.29	0.61	น้อย
12 ปัญหาเกี่ยวกับแหล่งวิชาการ			
- ขาดแหล่งข้อมูล	3.10	0.91	ปานกลาง
- ขาดเจ้าหน้าที่ส่งเสริม	2.46	0.69	น้อย
รวม	2.78	0.75	ปานกลาง
13 ปัญหาเกี่ยวกับการลงทุน			
- แหล่งเงิน/ทุนมีน้อย	3.35	0.82	มาก
- ต้นทุนการผลิตสูง	1.10	0.56	ไม่มี
รวม	2.23	0.41	น้อย
14 ปัญหาเกี่ยวกับแรงงาน			
- ขาดแรงงานในครัวเรือน	3.53	0.69	มาก
- ขาดแรงงานรับจ้าง	3.17	0.86	ปานกลาง
- ค่าจ้างแรงงานสูง	3.46	0.79	มาก
รวม	3.39	0.66	มาก
15 ปัญหาเกี่ยวกับการใช้และบำรุงเครื่องมือ			
การเกษตร			
- ขาดความรู้	2.25	0.70	น้อย
- เครื่องมือราคาแพง/ช่องบำรุงแพง	2.57	0.92	ปานกลาง

ตารางที่ 5 (ต่อ)

ปัญหา	ค่าคะแนนเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับปัญหา
- เครื่องมือมีคุณภาพต่ำ	2.07	0.53	น้อย
- ไม่มีแหล่งซ่อม	1.92	0.37	น้อย
รวม	2.20	0.45	น้อย
16 ปัญหาเกี่ยวกับกีปลูกไม้ผล			
- ขาดความรู้เกี่ยวกับวิธีการปลูก	2.71	1.01	ปานกลาง
- โรคและศัตรูรบกวน	3.89	0.41	มาก
- กิ่งพันธุ์ไม่มีคุณภาพ	3.14	0.70	ปานกลาง
รวม	3.25	0.43	ปานกลาง
รวมทั้งหมด	2.66	0.29	ปานกลาง

หมายเหตุ ค่าคะแนนเฉลี่ย 3.26 – 4.00 หมายถึง มีปัญหาอยู่ในระดับมาก
 ค่าคะแนนเฉลี่ย 2.51 – 3.25 หมายถึง มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง
 ค่าคะแนนเฉลี่ย 1.76 – 2.50 หมายถึง มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย
 ค่าคะแนนเฉลี่ย 1.00 – 1.75 หมายถึง ไม่มีปัญหา

ตารางที่ 5 แสดงปัญหาในการทำสวนไม้ผลของเกษตรกรเขตลาดกระบังที่ได้จากการสัมภาษณ์ พบว่า 1) ปัญหาเกี่ยวกับภัยธรรมชาติ เกษตรกรมีปัญหาในระดับปานกลาง โดยในเรื่องศัตรูพืชระบาด มีปัญหาในระดับมาก นอกจากนั้นมีปัญหาในระดับน้อยในเรื่องสภาพน้ำท่วม สภาพความแห้งแล้ง และลมพายุ 2) ปัญหาเรื่องแหล่งน้ำ เกษตรกรมีปัญหาในระดับปานกลาง โดยในเรื่องขาดน้ำชลประทาน มีปัญหาในระดับมาก นอกจากนั้นมีปัญหาในระดับปานกลางในเรื่องขาดน้ำฝน ขาดแหล่งน้ำธรรมชาติ และขาดน้ำบาดาล 3) ปัญหาเกี่ยวกับการเตรียมดิน เกษตรกรมีปัญหาในระดับปานกลาง โดยในเรื่องขาดความรู้ในการเตรียมดิน และค่าจ้างแรงงานในการเตรียมดินสูง มีปัญหาในระดับปานกลาง นอกจากนั้นมีปัญหาในระดับน้อยในเรื่องขาดเครื่องมือในการเตรียมดิน และดินเสื่อมคุณภาพ

4) ปัญหาเกี่ยวกับเมล็ดพันธุ์/กิ่งพันธุ์ เกษตรกรมีปัญหในระดับปานกลาง โดยในเรื่องกิ่งพันธุ์ไม่เพียงพอ และราคาแพง มีปัญหาในระดับมาก นอกจากนั้นมีปัญหาในระดับปานกลางในเรื่องคุณภาพต่ำ และแหล่งที่ได้มาของเมล็ดพันธุ์/กิ่งพันธุ์ไม่น่าเชื่อถือ ในขณะที่เรื่องมีสิ่งอื่นปะปนมากับเมล็ดพันธุ์/กิ่งพันธุ์ มีปัญหาในระดับน้อย 5) ปัญหาเกี่ยวกับปุ๋ยเคมี เกษตรกรมีปัญหในระดับปานกลาง โดยในเรื่องปุ๋ยเคมีมีราคาแพง มีปัญหาในระดับมาก นอกจากนั้นมีปัญหาในระดับน้อยในเรื่องปุ๋ยเคมีคุณภาพต่ำ/สูตรปุ๋ยไม่ได้มาตรฐาน 6) ปัญหาเกี่ยวกับปุ๋ยคอก ปุ๋ยหมัก (ปุ๋ยอินทรีย์) เกษตรกรมีปัญหในระดับปานกลาง โดยในเรื่องราคาแพง มีปัญหาในระดับมาก นอกจากนั้นมีปัญหาในระดับปานกลางในเรื่องหาได้ยากในท้องถิ่น ในขณะที่ความสะอาดในการขนย้าย มีปัญหาในระดับน้อย 7) ปัญหาเกี่ยวกับการป้องกันกำจัดศัตรูพืช เกษตรกรมีปัญหในระดับปานกลาง โดยในเรื่องโรค แมลงศัตรูพืช และขาดความรู้ในการกำจัดศัตรูพืช มีปัญหาในระดับมาก นอกจากนั้นมีปัญหาในระดับปานกลางในเรื่องวัชพืช และขาดเครื่องมือในการกำจัดศัตรูพืช ในขณะที่เรื่องสารเคมี/ยาฆ่าแมลงมีราคาแพง มีปัญหาในระดับน้อย

8) ปัญหาเกี่ยวกับการเก็บเกี่ยว เกษตรกรมีปัญหในระดับน้อย 9) ปัญหาเกี่ยวกับโจรผู้ร้าย เกษตรกรไม่มีปัญหาในด้านนี้ 10) ปัญหาเกี่ยวกับการเก็บรักษาผลผลิต เกษตรกรมีปัญหในระดับน้อย โดยในเรื่องขาดความรู้ และขาดสถานที่เก็บ มีปัญหาในระดับน้อย 11) ปัญหาเกี่ยวกับการตลาด เกษตรกรมีปัญหในระดับน้อย โดยในเรื่องขาดสถานที่จำหน่าย ขาดความรู้ในการจัดการขาดข้อมูลราคาสินค้า และขาดการติดต่อประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง มีปัญหาในระดับปานกลาง นอกจากนั้นมีปัญหาในระดับน้อยในเรื่องยานพาหนะในการขนส่งไม่เพียงพอ ขาดพ่อค้าคนกลางในการจำหน่ายผลผลิต ในขณะที่เรื่องราคาสินค้าตกต่ำ และขายสินค้าไม่ได้ ไม่มีปัญหาในเรื่องนี้ 12) ปัญหาเกี่ยวกับแหล่งวิชาการ เกษตรกรมีปัญหในระดับปานกลาง โดยในเรื่องขาดแหล่งข้อมูล มีปัญหาในระดับปานกลาง นอกจากนั้นมีปัญหาในระดับน้อยในเรื่องขาดเจ้าหน้าที่ส่งเสริม

13) ปัญหาเกี่ยวกับการลงทุน เกษตรกรมีปัญหในระดับน้อย โดยในเรื่องแหล่งเงิน/ทุนมีน้อย มีปัญหาในระดับมาก นอกจากนั้นไม่มีปัญหาในเรื่องต้นทุนการผลิตสูง 14) ปัญหาเกี่ยวกับแรงงาน เกษตรกรมีปัญหในระดับมาก โดยในเรื่องขาดแรงงานในครัวเรือน และค่าจ้างแรงงานสูง มีปัญหาในระดับมาก นอกจากนั้นมีปัญหาในระดับปานกลางในเรื่องขาดแรงงานรับจ้าง 15) ปัญหาเกี่ยวกับการใช้และบำรุงเครื่องมือการเกษตร เกษตรกรมีปัญหในระดับน้อย โดยในเรื่องเครื่องมือราคาแพง/ช่องบำรุงแพง มีปัญหาในระดับปานกลาง นอกจากนั้นมีปัญหาในระดับน้อยในเรื่องขาดความรู้ เครื่องมือมีคุณภาพต่ำ และไม่มีแหล่งซ่อม 16) ปัญหาเกี่ยวกับที่ปลูกไม้ผล

เกษตรกรมีปัญหาในระดับปานกลาง โดยในเรื่องโรคและศัตรูรบกวน มีปัญหาในระดับมาก นอกจากนั้นมีปัญหาในระดับปานกลางในเรื่องขาดความรู้เกี่ยวกับวิธีการปลูก และกิ่งพันธุ์ไม่มีคุณภาพ เมื่อพิจารณาในภาพรวมปัญหาในการทำสวนไม้ผลทั้งหมด พบว่า เกษตรกรมีปัญหาในระดับปานกลาง

ความต้องการพัฒนาสวนผลไม้ของเกษตรกรเขตลาดกระบังที่ได้จากการสัมภาษณ์

ตารางที่ 6 แสดงความต้องการพัฒนาสวนผลไม้ของเกษตรกรเขตลาดกระบังที่ได้จากการสัมภาษณ์

ความต้องการพัฒนา	ค่าคะแนนเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับความต้องการพัฒนา
1 ความรู้ด้านปัจจัยที่เกี่ยวกับการเจริญเติบโตของไม้ผลที่ปลูก เช่น ดินฟ้า อากาศ น้ำ แสงสว่าง อุณหภูมิ ฯลฯ	2.89	1.03	ปานกลาง
2 ความรู้เกี่ยวกับเรื่องน้ำ แหล่งน้ำ วิธีการใช้น้ำสำหรับการปลูกไม้ผลที่ถูกต้องวิธี และเกิดประโยชน์สูงสุด	3.14	0.89	ปานกลาง
3 ความรู้เกี่ยวกับเรื่องดิน ความอุดมสมบูรณ์ของดิน และการปรับปรุงพัฒนาดินเพื่อการปลูกไม้ผล	3.46	0.96	มาก
4 พันธุ์ไม้ผลที่ใช้ปลูก			
- พันธุ์ไม้ผลที่ราชการแนะนำ	3.42	0.79	มาก
- การคัดเลือกกิ่งพันธุ์/ท่อนพันธุ์/หน่อของไม้ผล	3.57	0.79	มาก
- พันธุ์ไม้ไม่ตามความต้องการของตลาด	1.42	0.99	ไม่มี
รวม	2.53	0.66	ปานกลาง
5 วิธีการขุดร่องสวนที่ถูกต้องและได้มาตรฐาน	2.60	1.10	ปานกลาง

ตารางที่ 6 (ต่อ)

ความต้องการพัฒนา	ค่าคะแนนเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับความต้องการพัฒนา
6 วิธีการปลูกไม้ผล			
- การคัดเลือกกิ่งพันธุ์/ท่อนพันธุ์/ตา/หน่อของไม้ผล	2.92	1.01	ปานกลาง
- การเลือกสถานที่ในการปลูก	2.96	0.99	ปานกลาง
- การเตรียมดิน	3.03	0.99	ปานกลาง
- การใช้เครื่องมือ/อุปกรณ์ในการปลูก	2.82	0.86	ปานกลาง
- เทคนิควิธีการปลูก	3.35	0.82	มาก
รวม	3.02	0.78	ปานกลาง
7 การปฏิบัติดูแลรักษาสวนผลไม้			
- การให้น้ำ	2.60	0.83	ปานกลาง
- การป้องกันกำจัดโรคและแมลง	3.82	0.47	มาก
- การกำจัดวัชพืช	3.35	0.82	มาก
- การใส่ปุ๋ย/การใช้ปุ๋ย	3.60	0.78	มาก
- การป้องกันไม้ผลจากภัยธรรมชาติ	2.07	0.53	น้อย
- การฟื้นฟูไม้ผลหลังจากเกิดภัยธรรมชาติ	1.96	0.63	น้อย
รวม	2.90	0.35	ปานกลาง
8 การป้องกันและกำจัดศัตรูพืชในภาพรวม	3.89	0.41	มาก
9 การใช้สารเคมีป้องกันและกำจัดศัตรูพืช			
- การใช้สารเคมีป้องกันกำจัดวัชพืช	3.57	0.79	มาก
- การใช้สารเคมีป้องกันกำจัดโรคไม้ผล	3.78	0.56	มาก
- การใช้สารเคมีป้องกันกำจัดแมลง	3.82	0.54	มาก
- การผสมสารเคมีกำจัดศัตรูพืชใช้เอง	3.53	0.74	มาก
- การใช้สารเคมีให้ถูกต้องและปลอดภัย	3.60	0.56	มาก
รวม	3.66	0.50	มาก

ตารางที่ 6 (ต่อ)

ความต้องการพัฒนา	ค่าคะแนนเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับความต้องการพัฒนา
10 วิธีการเก็บเกี่ยว/เครื่องมือ/อุปกรณ์ในการเก็บเกี่ยว	2.32	0.66	น้อย
11 การปฏิบัติภายหลังการเก็บเกี่ยวไม้ผล			
- การคัดขนาด	2.46	0.74	น้อย
- การบรรจุหีบห่อ	2.75	1.04	ปานกลาง
รวม	2.60	0.86	ปานกลาง
12 การแปรรูปและการใช้ประโยชน์จากไม้ผล	2.78	1.13	ปานกลาง
13 การใช้และวิธีการเก็บรักษาเครื่องมือต่างๆที่ใช้ในการปลูกไม้ผล			
- เครื่องสูบน้ำ	2.10	0.68	น้อย
- เครื่องพ่นยาฆ่าแมลง	2.32	0.86	น้อย
- เครื่องรดน้ำ (เรือที่ติดตั้งเครื่องพ่นน้ำ)	2.17	0.72	น้อย
- เครื่องตัดหญ้า	2.00	0.54	น้อย
- รถไถเดินตาม	1.92	0.46	น้อย
- รถอีแต๋น	1.92	0.46	น้อย
รวม	2.07	0.58	น้อย
14 วิธีการลงทุนและแหล่งเงินทุนต่างๆ	3.35	0.82	มาก
15 วิธีการจัดการเกี่ยวกับการจำหน่ายผลผลิตไม้ผล	2.85	0.97	ปานกลาง
16 การสงวนและรักษาสภาพของสวนไม้ผลทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของสวนผลไม้ให้อยู่ในสภาพดี	3.46	0.96	มาก
17 ความรู้ความสามารถในการจัดการเกี่ยวกับแรงงาน และการแก้ปัญหาแรงงานในการทำสวนไม้ผลอย่างมีประสิทธิภาพ	3.14	0.93	ปานกลาง

ตารางที่ 6 (ต่อ)

ความต้องการพัฒนา	ค่าคะแนนเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับความต้องการพัฒนา
18 แหล่งความรู้วิชาการเกี่ยวกับการปลูกไม้ผล และการใช้แหล่งวิทยาการต่างๆ เหล่านี้ให้เป็นประโยชน์			
- สิ่งตีพิมพ์ เช่น วารสาร แผ่นพับ	3.64	0.82	มาก
- เอกสารทางราชการ	3.64	0.82	มาก
- วิทยุ	3.46	0.88	มาก
- โทรทัศน์ (วีดีทัศน์)	3.17	0.86	ปานกลาง
รวม	3.48	0.78	มาก
รวมทั้งหมด	3.01	0.52	ปานกลาง

หมายเหตุ ค่าคะแนนเฉลี่ย 3.26 – 4.00 หมายถึง มีความต้องการพัฒนาอยู่ในระดับมาก
 ค่าคะแนนเฉลี่ย 2.51 – 3.25 หมายถึง มีความต้องการพัฒนาอยู่ในระดับปานกลาง
 ค่าคะแนนเฉลี่ย 1.76 – 2.50 หมายถึง มีความต้องการพัฒนาอยู่ในระดับน้อย
 ค่าคะแนนเฉลี่ย 1.00 – 1.75 หมายถึง ไม่มีความต้องการพัฒนา

ตารางที่ 6 แสดงความต้องการพัฒนาสวนผลไม้ของเกษตรกรเขตลาดกระบังที่ได้จากการสัมภาษณ์ พบว่า 1) ความรู้ด้านปัจจัยที่เกี่ยวกับการเจริญเติบโตของไม้ผลที่ปลูก เช่น ดินฟ้าอากาศ น้ำ แสงสว่าง อุณหภูมิ ฯลฯ เกษตรกรมีความต้องการพัฒนาอยู่ในระดับปานกลาง 2) ความรู้เกี่ยวกับเรื่องน้ำ แหล่งน้ำ วิธีการใช้น้ำสำหรับการปลูกไม้ผลที่ถูกวิธี และเกิดประโยชน์สูงสุด เกษตรกรมีความต้องการพัฒนาอยู่ในระดับปานกลาง 3) ความรู้เกี่ยวกับเรื่องดิน ความอุดมสมบูรณ์ของดิน และการปรับปรุงพัฒนาดินเพื่อการปลูกไม้ผล เกษตรกรมีความต้องการพัฒนาอยู่ในระดับมาก 4) พันธุ์ไม้ผลที่ใช้ปลูก เกษตรกรมีความต้องการพัฒนาอยู่ในระดับปานกลาง โดยในเรื่องพันธุ์ไม้ผลที่ราชการแนะนำ และการคัดเลือกกิ่งพันธุ์/ท่อนพันธุ์/หน่อของไม้ผล มีความต้องการพัฒนาอยู่ในระดับมาก นอกจากนั้นไม่มีความต้องการพัฒนาในเรื่องพันธุ์ไม้ตามความต้องการของตลาด

5) วิธีการขุดร่องสวนที่ถูกต้องและได้มาตรฐาน เกษตรกรมีความต้องการพัฒนาอยู่ในระดับปานกลาง 6) วิธีการปลูกไม้ผล เกษตรกรมีความต้องการพัฒนาอยู่ในระดับปานกลาง โดยในเรื่องเทคนิควิธีการปลูก มีความต้องการพัฒนาอยู่ในระดับมาก นอกจากนั้นมีความต้องการพัฒนาอยู่ในระดับปานกลางในเรื่องการคัดเลือกกิ่งพันธุ์/ท่อนพันธุ์/ตา/หน่อของไม้ผล การเลือกสถานที่ในการปลูก การเตรียมดิน และการใช้เครื่องมือ/อุปกรณ์ในการปลูก 7) การปฏิบัติดูแลรักษาสวนผลไม้ เกษตรกรมีความต้องการพัฒนาอยู่ในระดับปานกลาง โดยในเรื่องการป้องกันกำจัดโรคและแมลง การกำจัดวัชพืช และการใส่ปุ๋ย/การใช้ปุ๋ย มีความต้องการพัฒนาอยู่ในระดับมาก นอกจากนั้นมีความต้องการพัฒนาอยู่ในระดับปานกลางในเรื่องการให้น้ำ ในขณะที่เรื่องการป้องกันไม้ผลจากภัยธรรมชาติ และการฟื้นฟูไม้ผลหลังจากเกิดภัยธรรมชาติ มีความต้องการพัฒนาอยู่ในระดับน้อย 8) การป้องกันและกำจัดศัตรูพืชในภาพรวม เกษตรกรมีความต้องการพัฒนาอยู่ในระดับมาก

9) การใช้สารเคมีป้องกันและกำจัดศัตรูพืช เกษตรกรมีความต้องการพัฒนาอยู่ในระดับมาก โดยในเรื่องการใช้สารเคมีป้องกันกำจัดวัชพืช การใช้สารเคมีป้องกันกำจัดโรคไม้ผล การใช้สารเคมีป้องกันกำจัดแมลง การผสมสารเคมีกำจัดศัตรูพืชใช้เอง และการใช้สารเคมีให้ถูกต้องและปลอดภัย มีความต้องการพัฒนาอยู่ในระดับมากทุกเรื่อง 10) วิธีการเก็บเกี่ยว/เครื่องมือ/อุปกรณ์ในการเก็บเกี่ยว เกษตรกรมีความต้องการพัฒนาอยู่ในระดับน้อย 11) การปฏิบัติภายหลังการเก็บเกี่ยวไม้ผล เกษตรกรมีความต้องการพัฒนาอยู่ในระดับปานกลาง โดยในเรื่องการบรรจุหีบห่อ มีความต้องการพัฒนาอยู่ในระดับปานกลาง นอกจากนั้นมีความต้องการพัฒนาอยู่ในระดับน้อยในเรื่องการคัดขนาด 12) การแปรรูปและการใช้ประโยชน์จากไม้ผล เกษตรกรมีความต้องการพัฒนาอยู่ในระดับปานกลาง 13) การใช้และวิธีการเก็บรักษาเครื่องมือต่างๆ ที่ใช้ในการปลูกไม้ผล เกษตรกรมีความต้องการพัฒนาอยู่ในระดับน้อย โดยในเรื่องเครื่องสูบน้ำ เครื่องพ่นยาฆ่าแมลง เครื่องรดน้ำ (รถที่ติดตั้งเครื่องพ่นน้ำ) เครื่องตัดหญ้า รถไถเดินตาม และรถอีแต่น มีความต้องการพัฒนาอยู่ในระดับน้อยทุกเรื่อง

14) วิธีการลงทุนและแหล่งเงินทุนต่างๆ เกษตรกร มีความต้องการพัฒนาอยู่ในระดับมาก 15) วิธีการจัดการเกี่ยวกับการจำหน่ายผลผลิตไม้ผล เกษตรกรมีความต้องการพัฒนาอยู่ในระดับปานกลาง 16) การสงวนและรักษาสภาพของสวนไม้ผล ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของสวนผลไม้ให้อยู่ในสภาพดี เกษตรกรมีความต้องการพัฒนาอยู่ในระดับมาก 17) ความรู้ความสามารถในการจัดการเกี่ยวกับแรงงาน และการแก้ปัญหาแรงงานในการทำสวนไม้ผลอย่างมีประสิทธิภาพ เกษตรกรมีความต้องการพัฒนาอยู่ในระดับปานกลาง 18) แหล่งความรู้วิชาการเกี่ยวกับการปลูกไม้ผล และการใช้แหล่งวิทยาการต่างๆ เหล่านั้นให้เป็นประโยชน์ เกษตรกรมีความต้องการ

พัฒนาอยู่ในระดับมาก โดยในเรื่องสิ่งตีพิมพ์ เช่น วารสาร แผ่นพับ เอกสารทางราชการ และวิทยุ มีความต้องการพัฒนาอยู่ในระดับมาก นอกจากนั้นมีความต้องการพัฒนาอยู่ในระดับปานกลางในเรื่องโทรทัศน์ (วีดีทัศน์) เมื่อพิจารณาในภาพรวมความต้องการพัฒนาสวนผลไม้ทั้งหมด พบว่าเกษตรกรมีความต้องการพัฒนาอยู่ในระดับปานกลาง

การสัมภาษณ์เกี่ยวกับความต้องการพัฒนาอื่นๆ ในการประกอบอาชีพการปลูกไม้ผลอย่างมีประสิทธิภาพของเกษตรกรเขตลาดกระบัง

ตารางที่ 7 แสดงการสัมภาษณ์เกี่ยวกับความต้องการพัฒนาอื่นๆ ในการประกอบอาชีพการปลูกไม้ผลอย่างมีประสิทธิภาพของเกษตรกรเขตลาดกระบัง

ความต้องการพัฒนา	ค่าคะแนนเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับความต้องการพัฒนา
1 ได้รับการศึกษาด้านการสาธารณสุขและสุขภาพอนามัย เพื่อรู้จักการบำรุงรักษาสุขภาพและสุขภาพให้ถูกสุขลักษณะ มีพลานามัยสมบูรณ์ สามารถประกอบอาชีพการปลูกไม้ผลได้อย่างมีประสิทธิภาพ	3.42	0.74	มาก
2 ได้รับการศึกษาด้านวิชาพื้นฐาน เพื่อให้เกิดความรู้ ความเข้าใจในการปลูกไม้ผลอย่างมีประสิทธิภาพ			
- การอ่านภาษาต่างประเทศ	2.46	0.63	น้อย
- การคิดคำนวณเบื้องต้น เพื่อใช้ในการตลาด การขาย	2.82	0.77	ปานกลาง
- ด้านวิทยาศาสตร์หรือเทคโนโลยีใหม่ๆ เกี่ยวกับการปลูกไม้ผล	3.78	0.62	มาก
รวม	3.02	0.55	ปานกลาง

ตารางที่ 7 (ต่อ)

ความต้องการพัฒนา	ค่าคะแนนเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับความต้องการพัฒนา
3 ได้รับความรู้ความเข้าใจด้านการบริหารจัดการ เพื่อให้มีความรู้ ความสามารถในการประกอบอาชีพการปลูกไม้ผล เพื่อผลประโยชน์ของกลุ่ม	3.35	0.78	มาก
รวมทั้งหมด	3.28	0.55	มาก

หมายเหตุ ค่าคะแนนเฉลี่ย 3.26 – 4.00 หมายถึง มีความต้องการพัฒนาอยู่ในระดับมาก
 ค่าคะแนนเฉลี่ย 2.51 – 3.25 หมายถึง มีความต้องการพัฒนาอยู่ในระดับปานกลาง
 ค่าคะแนนเฉลี่ย 1.76 – 2.50 หมายถึง มีความต้องการพัฒนาอยู่ในระดับน้อย
 ค่าคะแนนเฉลี่ย 1.00 – 1.75 หมายถึง ไม่มีความต้องการพัฒนา

ตารางที่ 7 แสดงการสัมภาษณ์เกี่ยวกับความต้องการพัฒนาอื่นๆ ในการประกอบอาชีพการปลูกไม้ผลอย่างมีประสิทธิภาพของเกษตรกรเขตลาดกระบัง พบว่า 1) ได้รับการศึกษาด้านการสาธารณสุขและสุขภาพอนามัย เพื่อรู้จักการบำรุงรักษาสุขภาพและสุขภาพให้ถูกสุขลักษณะ มีพลาสมาสมบูรณ์ สามารถประกอบอาชีพการปลูกไม้ผลได้อย่างมีประสิทธิภาพ เกษตรกรมีความต้องการพัฒนาอยู่ในระดับมาก 2) ได้รับการศึกษาด้านวิชาพื้นฐาน เพื่อให้เกิดความรู้ ความเข้าใจในการปลูกไม้ผลอย่างมีประสิทธิภาพ เกษตรกรมีความต้องการพัฒนาอยู่ในระดับปานกลาง โดยในเรื่องด้านวิทยาศาสตร์หรือเทคโนโลยีใหม่ๆ เกี่ยวกับการปลูกไม้ผล มีความต้องการพัฒนาอยู่ในระดับ นอกจากนั้นมีความต้องการพัฒนาอยู่ในระดับปานกลางในเรื่องการคิดคำนวณเบื้องต้น เพื่อใช้ในการตลาด การขาย ในขณะที่เรื่องการอ่านภาษาต่างประเทศ มีความต้องการพัฒนาอยู่ในระดับน้อย และ 3) ได้รับความรู้ความเข้าใจด้านการบริหารจัดการ เพื่อให้มีความรู้ ความสามารถในการประกอบอาชีพการปลูกไม้ผล เพื่อผลประโยชน์ของกลุ่ม เกษตรกรมีความต้องการพัฒนาอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาในภาพรวมความต้องการประกอบอาชีพการปลูกไม้ผลอย่างมีประสิทธิภาพทั้งหมด พบว่า เกษตรกรมีความต้องการพัฒนาอยู่ในระดับมาก

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

จากผลของการวิจัยที่ได้สามารถสรุปผลและอภิปรายผลการวิจัย รวมทั้งมีข้อเสนอแนะจากการวิจัย ดังต่อไปนี้

1. สรุปผลการวิจัย
2. อภิปรายผลการวิจัย
3. ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยเรื่องนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพสวนไม้ผล สรรวจปัญหาในการทำสวนไม้ผล ศึกษาความต้องการพัฒนาสวนไม้ผลของเกษตรกรในเขตลาดกระบัง และเพื่อเสนอแนะแนวทางการจัดการและพัฒนาสวนไม้ผลในหน่วยงานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง โดยประชากรในการศึกษา คือ เกษตรกรที่ทำสวนไม้ผลในเขตลาดกระบัง ตัวแปรที่ใช้ศึกษา ได้แก่ สภาพการทำสวนไม้ผล ปัญหาในการทำสวนไม้ผล ความต้องการพัฒนาสวนไม้ผล และความต้องการพัฒนาอื่นๆ ในการประกอบอาชีพการปลูกไม้ผลอย่างมีประสิทธิภาพของเกษตรกรเขตลาดกระบัง ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสัมภาษณ์ ทำการสัมภาษณ์กลุ่มประชากรจำนวน 28 คน โดยตรงถึงสวนและที่พักอาศัย นำข้อมูลที่ได้ไปประมวลผลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ SPSS for windows โดยใช้ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยสามารถจำแนกได้ดังนี้

1. ข้อมูลทั่วไปของเกษตรกรผู้ทำสวนไม้ผลในเขตลาดกระบัง

เกษตรกรผู้ทำสวนไม้ผลส่วนใหญ่เป็นเพศชาย (ร้อยละ 71.43) ครึ่งหนึ่งมีอายุมากกว่า 60 ปี มากที่สุด (ร้อยละ 50.00) มีอายุเฉลี่ย 55.42 ปี ซึ่งเกือบทั้งหมด (ร้อยละ 92.86) สมรสแล้วและนับถือศาสนาพุทธ เกษตรผู้ทำสวนไม้ผลส่วนใหญ่สำเร็จการศึกษาระดับประถมศึกษา (ร้อยละ 67.86) โดยมีรายได้จากการทำการเกษตรมากกว่า 50,000 บาท/ปี (ร้อยละ 71.43) มีรายได้เฉลี่ย 142,721.40 บาท/ปี ซึ่งส่วนใหญ่ไม่มีรายได้จากการทำอาชีพนอกการเกษตร (ร้อยละ 89.29)

2. สภาพการทำสวนไม้ผลของเกษตรกรเขตลาดกระบัง

เกษตรกรผู้ทำสวนไม้ผลทุกคนทำสวนไม้ผลซึ่งเป็นของตนเอง โดยสามในสี่สวน (ร้อยละ 75.00) มีจำนวนสมาชิกในครัวเรือนน้อยกว่า 6 คน มีจำนวนสมาชิกเฉลี่ย 4.67 คน สวนใหญ่มี

สมาชิกในครัวเรือนที่เป็นแรงงานในการทำการเกษตร 1 คน (ร้อยละ 78.57) มีแรงงานเฉลี่ย 1.46 คน เกษตรกรส่วนใหญ่ไม่ได้จ้างแรงงานในการทำการเกษตรประจำ (ร้อยละ 89.29) ซึ่งเกษตรกรส่วนใหญ่ไม่ได้เป็นสมาชิกกลุ่ม/องค์กรใดๆ (ร้อยละ 64.29)

เกษตรกรผู้ทำสวนไม้ผลทุกคนมีพื้นที่ในการทำการเกษตร โดยเป็นพื้นที่ที่เป็นกรรมสิทธิ์ของตนเอง (25 คน) มีจำนวนน้อยกว่า 26 ไร่มากที่สุด (ร้อยละ 44.00) มีพื้นที่เฉลี่ย 44.64 ไร่ และเป็นพื้นที่เช่า (4 คน) มีจำนวน 17 ไร่, 25 ไร่, 50 ไร่ และ 200 ไร่ (ร้อยละ 25.00 เท่ากัน) มีพื้นที่เฉลี่ย 73 ไร่ เกษตรกรผู้ทำสวนไม้ผลมีอาชีพหลักในทำการเกษตรที่สำคัญคือ 1) ปลูกมะม่วง (ร้อยละ 89.29) 2) เลี้ยงปลา (ร้อยละ 78.57) 3) ปลูกกระต้อน และปลูกมะพร้าว (ร้อยละ 28.57 เท่ากัน) 4) ทำนาข้าว (ร้อยละ 14.29) และ 5) ปลูกกล้วย (ร้อยละ 10.71)

3. ปัญหาในการทำสวนไม้ผลของเกษตรกรเขตลาดกระบัง

เกษตรกรมีปัญหาในการทำสวนไม้ผลในระดับมากในปัญหาเกี่ยวกับแรงงาน ส่วนที่มีปัญหาในการทำสวนไม้ผลในระดับปานกลางคือ ปัญหาเกี่ยวกับภัยธรรมชาติ ปัญหาเรื่องแหล่งน้ำ ปัญหาเกี่ยวกับการเตรียมดิน ปัญหาเกี่ยวกับเมล็ดพันธุ์/กิ่งพันธุ์ ปัญหาเกี่ยวกับปุ๋ยเคมี ปัญหาเกี่ยวกับปุ๋ยคอก ปุ๋ยหมัก (ปุ๋ยอินทรีย์) ปัญหาเกี่ยวกับการป้องกันกำจัดศัตรูพืช ปัญหาเกี่ยวกับแหล่งวิชาการ และปัญหาเกี่ยวกับที่ปลูกไม้ผล สำหรับที่มีปัญหาในการทำสวนไม้ผลในระดับน้อยคือ ปัญหาเกี่ยวกับการเก็บเกี่ยว ปัญหาเกี่ยวกับการเก็บรักษาผลผลิต ปัญหาเกี่ยวกับการตลาด ปัญหาเกี่ยวกับการลงทุน และปัญหาเกี่ยวกับการใช้และบำรุงเครื่องมือการเกษตร ในขณะที่ปัญหาเกี่ยวกับใจผู้ขาย เกษตรกรไม่มีปัญหา เมื่อพิจารณาในภาพรวมปัญหาในการทำสวนไม้ผลทั้งหมดพบว่า เกษตรกรมีปัญหาในระดับปานกลาง

4. ความต้องการพัฒนาสวนไม้ผลของเกษตรกรเขตลาดกระบัง

เกษตรกรมีความต้องการพัฒนาสวนผลไม้ในระดับมาก ในด้านความรู้เกี่ยวกับเรื่องดิน ความอุดมสมบูรณ์ของดิน และการปรับปรุงพัฒนาดินเพื่อการปลูกไม้ผล ด้านการป้องกันและกำจัดศัตรูพืชในภาพรวม ด้านการใช้สารเคมีป้องกันและกำจัดศัตรูพืช ด้านวิธีการลงทุนและแหล่งเงินทุนต่างๆ เกษตรกร ด้านการสงวนและรักษาสุขภาพของสวนไม้ผล ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของสวนผลไม้ให้อยู่ในสภาพดี และด้านแหล่งความรู้วิชาการเกี่ยวกับการปลูกไม้ผล และการใช้แหล่งวิชาการต่างๆ เหล่านี้ให้เป็นประโยชน์

ส่วนที่มีความต้องการพัฒนาสวนผลไม้ในระดับปานกลาง คือ ด้านความรู้ด้านปัจจัยที่เกี่ยวกับการเจริญเติบโตของไม้ผลที่ปลูก เช่น ดินฟ้า อากาศ น้ำ แสงสว่าง อุณหภูมิ ฯลฯ ด้านความรู้เกี่ยวกับเรื่องน้ำ แหล่งน้ำ วิธีการใช้น้ำสำหรับการปลูกไม้ผลที่ถูกวิธี และเกิดประโยชน์สูงสุด

ด้านพันธุ์ไม้ผลที่ใช้ปลูก ด้านวิธีการขุดร่องสวนที่ถูกต้องและได้มาตรฐาน ด้านวิธีการปลูกไม้ผล ด้านการปฏิบัติดูแลรักษาสวนผลไม้ ด้านการปฏิบัติภายหลังการเก็บเกี่ยวไม้ผล ด้านการแปรรูป และการใช้ประโยชน์จากไม้ผล ด้านวิธีการจัดการเกี่ยวกับการจำหน่ายผลผลิตไม้ผล และด้าน ความรู้ความสามารถในการจัดการเกี่ยวกับแรงงาน และการแก้ปัญหาแรงงานในการทำสวนไม้ ผลอย่างมีประสิทธิภาพ

สำหรับที่มีความต้องการพัฒนาสวนผลไม้ในระดับน้อยคือ ด้านวิธีการเก็บเกี่ยว/เครื่องมือ/อุปกรณ์ในการเก็บเกี่ยว และการใช้และวิธีการเก็บรักษาเครื่องมือต่างๆ ที่ใช้ในการปลูกไม้ผล เมื่อพิจารณาในภาพรวมความต้องการพัฒนาสวนผลไม้ทั้งหมด พบว่า เกษตรกรมีความต้องการ พัฒนาอยู่ในระดับปานกลาง

5. ความต้องการพัฒนาอื่นๆ ในการประกอบอาชีพการปลูกไม้ผลอย่างมีประสิทธิภาพ

เกษตรกรมีความต้องการพัฒนาสวนผลไม้ในระดับอื่นๆ ในการประกอบอาชีพการปลูก ไม้ผลอย่างมีประสิทธิภาพอยู่ในระดับมาก ในด้านได้รับการศึกษาด้านการสาธารณสุขและสุขภาพ อนามัย เพื่อรู้จักการบำรุงรักษาสุขภาพและสุขภาพิบาลให้ถูกสุขลักษณะ มีพละนาสัยสมบูรณ์ สามารถประกอบอาชีพการปลูกไม้ผลได้อย่างมีประสิทธิภาพ เกษตรกรมีความต้องการพัฒนา และด้านได้รับความรู้ความเข้าใจด้านการบริหารจัดการ เพื่อให้มีความรู้ ความสามารถในการ ประกอบอาชีพการปลูกไม้ผล เพื่อผลประโยชน์ของกลุ่ม สวนได้รับการศึกษาด้านวิชาพื้นฐาน เพื่อ ให้เกิดความรู้ ความเข้าใจในการปลูกไม้ผลอย่างมีประสิทธิภาพ เกษตรกรมีความต้องการพัฒนา อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาในภาพรวมความต้องการประกอบอาชีพการปลูกไม้ผลอย่างมี ประสิทธิภาพทั้งหมด พบว่า เกษตรกรมีความต้องการพัฒนาอยู่ในระดับมาก

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัยที่ได้พบประเด็นที่มีความสำคัญและน่าสนใจ ซึ่งสามารถนำมาอภิปรายผล ได้ดังนี้

หัวหน้าครอบครัวหรือผู้นำครอบครัวในเขตลาดกระบังส่วนใหญ่ยังเป็นผู้ชาย แต่ผู้หญิงก็ เริ่มมีบทบาทในการเป็นหัวหน้าครอบครัวมากขึ้น (ร้อยละ 28.5) โดยส่วนใหญ่เป็นครอบครัวดั้งเดิม (มีถิ่นฐานดั้งเดิม) ในเขตลาดกระบัง เพราะเกษตรกรผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 25 คน จาก 28 คน มีที่ดินเป็นกรรมสิทธิ์ของตนเอง เกษตรกรเป็นผู้ที่มีประสบการณ์ทางด้านการเกษตรที่ตนเอง ปฏิบัติอยู่ค่อนข้างสูง แม้ว่าส่วนใหญ่จะจบการศึกษาเพียงระดับประถมศึกษาก็ตาม ซึ่งพิจารณา จากอายุของเกษตรกรที่ค่อนข้างสูง คือ มีอายุเฉลี่ยถึง 55.42 ปี เกษตรกรยึดอาชีพเกษตรกรรมเป็น

อาชีพที่สร้างรายได้ให้กับตนเองและครอบครัว โดยมีรายได้เฉลี่ย 142,721.40 บาท/ปี จากรายได้ดังกล่าวถือว่าน้อยเมื่อพิจารณาพร้อมกับจำนวนพื้นที่ในการทำการเกษตรที่มีจำนวนเฉลี่ย 44.64 ไร่ เกษตรกรส่วนใหญ่ไม่ได้จ้างแรงงานในการทำการเกษตร แต่ใช้แรงงานของตนเองและครอบครัวในการทำการเกษตร แม้ว่าจะต้องทำในพื้นที่มากและสมาชิกในครอบครัวที่เป็นแรงงานในการทำการเกษตรมีจำนวนน้อยก็ตาม (จำนวนเฉลี่ย 4.67) ซึ่งก่อให้เกิดปัญหาขาดแรงงานในครัวเรือน เกษตรกรส่วนใหญ่ร้อยละ 64.29 ไม่ได้เป็นสมาชิกกลุ่ม/องค์กรใดๆ เลย จึงทำให้เกษตรกรไม่กว้างขวาง เป็นผลให้เกษตรกรไม่สามารถหาแหล่งเงินทุนมาใช้ในการทำการเกษตรได้

เกษตรกรระบุว่าการทำงานไม่ผลมีอุปสรรคมากมายที่สำคัญ คือ ศัตรูพืชระบาดและรบกวน (โรคและแมลง) ขาดความรู้ในการจัดการศัตรูพืช ขาดน้ำชลประทาน กิ่งพันธุ์ไม่เพียงพอ กิ่งพันธุ์มีราคาแพง ปุ๋ยทุกชนิดมีราคาแพง ตลอดจนแหล่งเงิน/ทุนในการทำการเกษตรมีน้อย ขาดแรงงานในครัวเรือน และค่าจ้างแรงงานมีอัตราสูง ซึ่งจะเห็นได้ว่าปัญหาที่เกิดขึ้นมากส่วนใหญ่จะเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับเงิน/ทุนในการทำการเกษตร เพราะการผลิตทุกอย่างต้องใช้เงินทุนในการดำเนินงานแทบทั้งสิ้น ถ้าเกษตรกรเข้าร่วมเป็นสมาชิกกลุ่ม/องค์กรก็น่าจะมีแนวทางหาเงินทุนจากแหล่งทุนได้กว้างขวางขึ้น ดังนั้น เจ้าหน้าที่หรือผู้ที่เกี่ยวข้องต่างๆ เจ้าหน้าที่การเกษตร อบต. กำนัน ผู้ใหญ่บ้านควรเข้ามาส่งเสริม ชี้แจง แนะนำให้เกษตรกรเห็นความสำคัญของกลุ่ม/องค์กรต่างๆ มากขึ้น ตลอดจนช่วยเหลือให้เกษตรกรเข้าร่วมกลุ่ม/องค์กรต่างๆ ได้ นอกจากนั้นภาครัฐควรจัดการสนับสนุนเรื่องเงินทุนให้แก่เกษตรกรโดยเฉพาะเกษตรกรรายย่อย ไม่ว่าจะเป็นในรูปแบบของเงินกู้ดอกเบี้ยต่ำของธนาคารรัฐ คือ ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ธนาคารออมสิน ธนาคารกรุงไทย และธนาคาร SME และในรูปความรู้ในการจัดการบริหารเงินลงทุนที่ได้มาให้ได้ประโยชน์มากที่สุด

นอกจากนั้นเกษตรกรยังต้องการความช่วยเหลือมากในเรื่องความรู้ต่างๆ ที่เกี่ยวกับเรื่องดิน ความอุดมสมบูรณ์ของดิน และการปรับปรุงพัฒนาดินเพื่อการปลูกไม้ผล เรื่องเทคนิควิธีการปลูกไม้ผล เรื่องการป้องกันกำจัดโรคและแมลง การกำจัดวัชพืช การใส่ปุ๋ย/การใช้ปุ๋ย เรื่องการป้องกันและกำจัดศัตรูพืชในภาพรวม เรื่องการใช้สารเคมีป้องกันและกำจัดศัตรูพืช เรื่องวิธีการลงทุนและแหล่งเงินทุนต่างๆ เรื่องการสงวนและรักษาสภาพของสวนไม้ผล ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของสวนผลไม้ให้อยู่ในสภาพดี และเรื่องแหล่งความรู้วิชาการเกี่ยวกับการปลูกไม้ผล และการใช้แหล่งวิทยาการต่างๆ เหล่านี้ให้เป็นประโยชน์ ซึ่งในแต่ละเรื่องล้วนมีความสำคัญและจำเป็นในการทำงานไม้ผลทั้งสิ้น ดังนั้น หน่วยงานที่เกี่ยวข้องต่างๆ ควรให้ความสนับสนุน โดยช่วยส่งเสริม ชี้แนะ ให้คำปรึกษาในเรื่องที่เกษตรกรต้องการ นอกจากความช่วยเหลือในเรื่องการปลูกไม้ผลแล้ว

เกษตรกรยังมีความต้องการมากในเรื่องที่ไม่เกี่ยวข้องกับการปลูกไม้ผลโดยตรง แต่มีความสัมพันธ์กับการปลูกไม้ผล คือ 1) ต้องการได้รับการศึกษาด้านการสาธารณสุขและสุขภาพอนามัย เพื่อรู้จักการบำรุงรักษาสุขภาพและสุขภาพิบาลให้ถูกสุขลักษณะ มีพลาอนามัยสมบูรณ์ สามารถประกอบอาชีพการปลูกไม้ผลได้อย่างมีประสิทธิภาพ 2) ต้องการศึกษาวิชาพื้นฐานด้านวิทยาศาสตร์หรือเทคโนโลยีใหม่ๆ เกี่ยวกับการปลูกไม้ผล และ 3) ต้องการได้รับความรู้ความเข้าใจด้านการบริหารจัดการ เพื่อให้มีความรู้ ความสามารถในการประกอบอาชีพการปลูกไม้ผล เพื่อผลประโยชน์ของกลุ่ม โดยหน่วยงานที่เกี่ยวข้องสามารถจัดในรูปของการฝึกอบรมระยะสั้นเฉพาะเรื่อง และการศึกษาดูงาน เพื่อตอบสนองเกษตรกรให้ตรงความต้องการมากที่สุด

เมื่อพิจารณาในภาพรวมพบว่า เกษตรกรมีปัญหาในการทำสวนไม้ผล และความต้องการพัฒนาสวนไม้ผลอยู่ในระดับปานกลางก็ตาม แต่ก็ยังแสดงให้เห็นว่ายังมีปัญหาในการทำสวนไม้ผล และความต้องการพัฒนาสวนไม้ผลอยู่แต่ไม่มากนัก ดังนั้น หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรตระหนักและให้ความสำคัญในการแก้ไขปัญหาและพัฒนาทั้งระบบอย่างครบวงจร ครอบคลุม และทั่วถึงเพื่อสร้างสวนไม้ผลที่สมบูรณ์ อันจะเป็นการเพิ่มผลผลิตที่มีประสิทธิภาพ สร้างรายได้ให้เกษตรกรมากขึ้น ซึ่งเป็นการตอบสนองนโยบายของรัฐบาลที่ต้องการขจัดความยากจนให้หมดแผ่นดินไทย

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

จากผลการวิจัยที่ได้สามารถนำมากำหนดเป็นข้อเสนอแนะได้ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะต่อภาควิชาครุศาสตร์เกษตร สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง และสถาบันการศึกษาที่จัดการเรียนการสอนวิชาเกษตร
 - 1.1 ควรดำเนินการจัดฝึกอบรมระยะสั้นในเรื่องที่เกษตรกรต้องการ โดยเน้นทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติในเรื่องที่เกษตรกรต้องการ ได้แก่ การจัดการศัตรูพืช การปรับปรุงคุณภาพดิน เทคนิควิธีการปลูกและบำรุงรักษาไม้ผล เทคนิคและการผลิต/ใช้ปุ๋ยอย่างถูกวิธี การหาแหล่งเงินทุน ตลอดจนในเรื่องการสาธารณสุข และการบริหารจัดการฟาร์ม เพื่อตอบสนองความต้องการของเกษตรกร และเป็นการยกระดับความรู้/ความสามารถในด้านการผลิตทางการเกษตรของเกษตรกรให้สูงขึ้น
 - 1.2 ควรจัดตั้งศูนย์หรือหน่วยงานที่ให้การช่วยเหลือ/ส่งเสริม/สนับสนุน และแก้ไขปัญหาการทำสวนไม้ผล โดยให้ความช่วยเหลือที่ครบวงจร เช่น กระบวนการผลิต กระบวนการแปรรูป และการจัดจำหน่าย เป็นต้น โดยวิธีการออกแนะนำนิเทศ

หรือให้ความรู้แก่เกษตรกรโดยตรงที่สวนหรือที่บ้านพัก ใช้บุคลากรที่มีความรู้/ความเชี่ยวชาญ ได้แก่ คณาจารย์ นักวิชาการ หรือนักศึกษาที่มีประสบการณ์ด้านไม้ผล เป็นต้น

- 1.3 ควรจัดทำข้อมูล/ความรู้ทางการเกษตรในเรื่องที่เกษตรกรมีความต้องการในรูปแบบของ แผ่นพับ สิ่งตีพิมพ์ ไปสเตอร์ หรือในรูปแบบของรายการวิทยุท้องถิ่น วีดิทัศน์ และวีซีดี เพื่อเผยแพร่ให้แก่เกษตรกรอย่างต่อเนื่องเพิ่มมากขึ้น
2. ข้อเสนอแนะต่อหน่วยงานต่างๆ ทั้งภาครัฐและเอกชน
 - 2.1 ควรจัดส่งเจ้าหน้าที่/บุคลากรไปตรวจเยี่ยม แนะนำ และแก้ไขปัญหาให้กับเกษตรกรถึงฟาร์ม เพื่อการรับทราบปัญหา/แก้ไขปัญหาได้อย่างรวดเร็วและทันเวลามากขึ้น
 - 2.2 ควรให้การสนับสนุนด้านเงินทุนในรูปแบบต่างๆ เช่น เงินกู้ดอกเบี้ยต่ำ เป็นต้น เพื่อสนับสนุนให้เกษตรกรสามารถดำเนินการสวนผลไม้อย่างเต็มประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น
 - 2.3 ควรตระหนักและให้ความสำคัญในการพัฒนาสวนไม้ผลอย่างจริงจัง เพื่อให้เกษตรกรสามารถผลิตผลผลิตที่มีคุณภาพ/ปริมาณมากยิ่งขึ้น
 - 2.4 ควรเผยแพร่ความรู้ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการปลูกไม้ผลให้แก่เกษตรกรในรูปแบบต่างๆ เช่น แผ่นพับ เอกสาร ไปสเตอร์ เป็นต้น เพื่อให้เกษตรกรนำความรู้/เทคนิค/วิธีการไปใช้ในการทำสวนผลไม้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น
3. ข้อเสนอแนะต่อเกษตรกรเจ้าของสวนไม้ผล
 - 3.1 เกษตรกรควรรับฟัง/ปฏิบัติตามคำแนะนำจากหน่วยงานต่างๆ ที่มาให้ความรู้/ช่วยเหลือในเรื่องต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับสวนไม้ผล เพื่อเป็นการปรับปรุงฟาร์มให้มีคุณภาพ/มาตรฐานและผลผลิตเพิ่มมากขึ้น
 - 3.2 เกษตรกรควรมีการพัฒนาตนเองในเรื่องที่เกี่ยวกับการปลูกไม้ผลอย่างต่อเนื่อง และสม่ำเสมอ เช่น เข้ารับการฝึกอบรมในเรื่องต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการทำสวนไม้ผลอย่างต่อเนื่อง เพื่อเป็นการพัฒนาความรู้/ความสามารถในการผลิต และเป็นการเพิ่มรายได้จากผลผลิตให้กับตนเองอีกด้วย
4. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป
 - 4.1 ควรมีการศึกษาวิจัยในเรื่องที่เกี่ยวกับไม้ผลแต่ละชนิดอย่างลึกซึ้ง เช่น มะพร้าว กัลย มะม่วง เป็นต้น

4.2 ควรมีการศึกษาวิจัยในเรื่องการเกษตรด้านอื่นๆ นอกเหนือจากด้านไม้ผล เช่น สัตว์ปีก ประมง เป็นต้น

บรรณานุกรม

สำนักงานเขตลาดกระบัง. 2547. www.สำนักงานเขตลาดกระบัง.com (20 สิงหาคม 2547)

หัวตะเข้ดอทคอม. 2547. www.huatakhe.com. (20 สิงหาคม 2547)

สำนักงานเกษตรกรุงเทพมหานคร. 2547. www.Bangkok.doae.go.th. (20 สิงหาคม 2547)

นพคุณ ศิริวรรณ และวรวพร สังเนตร. 2545. หนังสือประกอบการเรียนรายวิชาพื้นฐาน กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยีงานเกษตร ช่วงชั้นที่ 4 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 – 6. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.

กรมส่งเสริมการเกษตร. 2547. www.doae.go.th/library (21 สิงหาคม 2547)

ศาลาว่าการกรุงเทพมหานคร. 2547. www.bma.go.th (22 สิงหาคม 2547)

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก.
แบบสัมภาษณ์งานวิจัย

แบบสัมภาษณ์

เรื่อง สภาพปัญหาและความต้องการพัฒนาสวนไม้ผลของเกษตรกรเขตลาดกระบัง

ชื่อผู้สัมภาษณ์ เลขที่

ชื่อผู้ให้สัมภาษณ์

ที่อยู่ บ้านเลขที่ หมู่ แขวง เขตลาดกระบัง จังหวัดกรุงเทพฯ

คำแนะนำ

ทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน () หน้าข้อความที่ต้องการ และ/หรือกรอกผลการสัมภาษณ์ลงในช่องว่างของแบบสัมภาษณ์ ในกรณีที่ผู้ตอบไม่เข้าใจความหมายของคำถามข้อใด ให้ผู้สัมภาษณ์อธิบายคำถามให้เข้าใจคำถามในข้อนั้น ๆ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของเกษตรกร

1. เพศ

() ชาย () หญิง

2. อายุ ปี

3. สถานภาพการสมรส

() โสด () สมรส () หม้าย

4. นับถือศาสนา

() พุทธ () คริสต์ () อิสลาม () อื่น ๆ (โปรดระบุ)

5. ระดับการศึกษา

() จบชั้นประถม () จบชั้นมัธยมต้น () จบชั้นมัธยมปลาย

() อื่น ๆ (โปรดระบุ)

6. รายได้เฉลี่ยจากการเกษตรต่อปี บาท

7. รายได้เฉลี่ยจากงาน/อาชีพอื่นนอกภาคการเกษตรต่อปี บาท

ตอนที่ 2 สภาพการทำสวนไม้ผลของเกษตรกรเขตลาดกระบัง

1. ลักษณะการประกอบการเกษตร

() ส่วนบุคคล () นิติบุคคล

2. จำนวนสมาชิกของครัวเรือนทั้งหมด คน ชาย คน หญิง คน

2.1 สมาชิกที่เป็นแรงงานเกษตร คน ชาย คน หญิง คน

2.2 สมาชิกที่เป็นแรงงานนอการเกษตร คน ชาย คน หญิง คน

2.3 สมาชิกที่ไม่เป็นแรงงาน คน ชาย คน หญิง คน

3. แรงงานจ้างประจำเพื่อการเกษตร คน ชาย คน หญิง คน

4. เป็นสมาชิกกลุ่ม

() กลุ่มเกษตรกร () สหกรณ์ในภาคการเกษตร

() สหกรณ์การเกษตรเพื่อการตลาด (สกต.) () กองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกร

() สมาคม/สหพันธ์ () อื่น ๆ ระบุ

5. พื้นที่ที่ใช้ในการทำการเกษตร

() ไม่มี () มี (โปรดระบุข้างล่างนี้)

1. ของตนเอง จำนวน ไร่

2. เช่า จำนวน ไร่

3. ทำฟรี จำนวน ไร่

6. อาชีพที่ทำในปัจจุบัน

() ปลูกไม้ผล ได้แก่

() เลี้ยงสัตว์ ได้แก่

() การประมง ได้แก่

() อื่น ๆ ได้แก่

ตอนที่ 3 ปัญหาในการทำสวนไม้ผลของเกษตรกรเขตลาดกระบัง

ปัญหา	ระดับของปัญหา				วิธีแก้ปัญหา
	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่มี	
1. ปัญหาเกี่ยวกับภัยธรรมชาติ					
- สภาพน้ำท่วม					
- สภาพความแห้งแล้ง					
- ลมพายุ					
- คัดรูกิ่งขนาด					
- อื่น ๆ ระบุ					
2. ปัญหาเรื่องแหล่งน้ำ					
- ขาดน้ำฝน					
- ขาดแหล่งน้ำธรรมชาติ					
- ขาดน้ำชลประทาน					
- ขาดน้ำบาดาล					
- อื่น ๆ ระบุ					
3. ปัญหาเกี่ยวกับการเตรียมดิน					
- ขาดเครื่องมือในการเตรียมดิน					

ตอนที่ 3 ปัญหาการพัฒนาสวนไม้ผลของเกษตรกรเขตลาดกระบัง (ต่อ)

ปัญหา	ระดับของปัญหา				วิธีแก้ปัญหา
	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่มี	
- ดินเสื่อมคุณภาพ					
- ขาดความรู้ในการเตรียมดิน					
- ค่าจ้างแรงงานในการเตรียมดินสูง					
- อื่น ๆ ระบุ					
4. ปัญหาเกี่ยวกับเมล็ดพันธุ์/กิ่งพันธุ์					
- กิ่งพันธุ์ไม่เพียงพอ					
- ราคาแพง					
- คุณภาพต่ำ					
- แหล่งที่ได้มาของเมล็ดพันธุ์/กิ่งพันธุ์ไม่น่าเชื่อถือ					
- มีสิ่งอื่นปะปนมากับเมล็ดพันธุ์/กิ่งพันธุ์					
- อื่น ๆ ระบุ					
5. ปัญหาเกี่ยวกับปุ๋ยเคมี					
- ปุ๋ยเคมีราคาแพง					
- ปุ๋ยเคมีคุณภาพต่ำ/สูตรปุ๋ยไม่ได้มาตรฐาน					

ตอนที่ 3 ปัญหาการพัฒนาสวนไม้ผลของเกษตรกรเขตลาดกระบัง (ต่อ)

ปัญหา	ระดับของปัญหา				วิธีแก้ปัญหา
	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่มี	
- อื่น ๆ ระบุ					
6. ปัญหาเกี่ยวกับปุ๋ยคอก, ปุ๋ยหมัก (ปุ๋ยอินทรีย์)					
- หาได้ยากในท้องถิ่น					
- ราคาแพง					
- ความสะดวกในการขนย้าย					
- อื่น ๆ ระบุ					
7. ปัญหาเกี่ยวกับการป้องกันกำจัดศัตรูพืช					
- โรค					
- แมลงศัตรูพืช					
- วัชพืช					
- ขาดความรู้ในการกำจัดศัตรูพืช					
- ขาดเครื่องมือในการกำจัดศัตรูพืช					
- อื่น ๆ ระบุ					

ตอนที่ 3 ปัญหาการพัฒนาสวนไม้ผลของเกษตรกรเขตลาดกระบัง (ต่อ)

ปัญหา	ระดับของปัญหา				วิธีแก้ปัญหา
	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่มี	
8. ปัญหาเกี่ยวกับการเก็บเกี่ยว					
9. ปัญหาเกี่ยวกับใจผู้ร้าย					
10. ปัญหาเกี่ยวกับการเก็บรักษาผลผลิต					
- ขาดความรู้					
- ขาดสถานที่เก็บ					
- อื่น ๆ ระบุ					
11. ปัญหาเกี่ยวกับการตลาด					
- ยานพาหนะในการขนส่งไม่เพียงพอ					
- ขาดสถานที่จำหน่าย					
- ขาดพ่อค้าคนกลางในการจำหน่ายผลผลิต					
- ขาดความรู้ในการจัดการ					
- ขาดข้อมูลราคาสินค้า					
- ขาดการติดต่อประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง					
- อื่น ๆ ระบุ					

ตอนที่ 3 ปัญหาการพัฒนาสวนไม้ผลของเกษตรกรเขตลาดกระบัง (ต่อ)

ปัญหา	ระดับของปัญหา				วิธีแก้ปัญหา
	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่มี	
12. ปัญหาเกี่ยวกับแหล่งวิชาการ					
- ขาดแหล่งข้อมูล					
- ขาดเจ้าหน้าที่ส่งเสริม					
- อื่น ๆ ระบุ					
13. ปัญหาเกี่ยวกับการลงทุน					
- แหล่งเงินทุนมีน้อย					
- อื่น ๆ ระบุ					
14. ปัญหาเกี่ยวกับแรงงาน					
- ขาดแรงงานในครัวเรือน					
- ขาดแรงงานรับจ้าง					
- ค่าจ้างแรงงานสูง					
- อื่น ๆ ระบุ					
15. ปัญหาเกี่ยวกับการใช้และบำรุงเครื่องมือการเกษตร					
- ขาดความรู้					

ตอนที่ 3 ปัญหาการพัฒนาสวนไม้ผลของเกษตรกรเขตลาดกระบัง (ต่อ)

ปัญหา	ระดับของปัญหา				วิธีแก้ปัญหา
	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่มี	
- เครื่องมือราคาแพง/ซ่อมบำรุงราคาแพง					
- เครื่องมือคุณภาพต่ำ					
- ไม่มีแหล่งซ่อม					
- อื่น ๆ ระบุ					
16. ปัญหาเกี่ยวกับการปลูกไม้ผล					
- ขาดความรู้เกี่ยวกับวิธีการปลูก					
- โรค และศัตรูรบกวน					
- กิ่งพันธุ์ไม่มีคุณภาพ					
- อื่น ๆ ระบุ					

ตอนที่ 4 ความต้องการพัฒนาสวนไม้ผล

ความต้องการพัฒนา	ระดับความต้องการพัฒนา			
	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่มี
1. ความรู้ด้านปัจจัยที่เกี่ยวกับการเจริญเติบโตของไม้ผลที่ปลูก เช่น ดินฟ้า อากาศ น้ำ แสงสว่าง อุณหภูมิ ฯลฯ				
2. ความรู้เกี่ยวกับเรื่องน้ำ แหล่งน้ำ วิธีการใช้น้ำสำหรับการปลูกไม้ผลที่ถูกวิธี และเกิดประโยชน์สูงสุด				
3. ความรู้เกี่ยวกับดิน ความอุดมสมบูรณ์ของดินและการปรับปรุงพัฒนาดินเพื่อการปลูกไม้ผล				
4. พันธุ์ไม้ผลที่ใช้ปลูก				
- พันธุ์ไม้ผลที่ราชการแนะนำ				
- การคัดเลือกกิ่งพันธุ์/ท่อนพันธุ์/ตา/หน่อ ของไม้ผล				
- อื่น ๆ ระบุ				
5. วิธีการขุดร่องสวนที่ถูกต้องและได้มาตรฐาน				
6. วิธีการปลูกไม้ผล การคัดเลือกกิ่งพันธุ์/ท่อนพันธุ์/ตา/หน่อของไม้ผล				
- การเลือกสถานที่ในการปลูก				
- การเตรียมดิน				
- การใช้เครื่องมือ/อุปกรณ์ในการปลูก				
- เทคนิควิธีการปลูก				
- อื่น ๆ ระบุ				
7. การปฏิบัติดูแลรักษาสวนไม้ผล				
- การให้น้ำ				
- การป้องกันกำจัดโรค				
- การกำจัดวัชพืช				
- การใส่ปุ๋ย/การใช้ปุ๋ย				
- การป้องกันไม้ผลจากภัยธรรมชาติ				

ตอนที่ 4 ความต้องการพัฒนาสวนไม้ผล (ต่อ)

ความต้องการพัฒนา	ระดับความต้องการพัฒนา			
	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่มี
- การฟื้นฟูไม้ผลหลังจากเกิดภัยธรรมชาติ				
- อื่น ๆ ระบุ				
8. การป้องกันและกำจัดศัตรูพืช				
- โดยวิธีการผสมผสาน				
- อื่น ๆ ระบุ				
9. การใช้สารเคมีป้องกันกำจัดศัตรูพืช				
- การใช้สารเคมีป้องกันกำจัดวัชพืช				
- การใช้สารเคมีป้องกันกำจัดโรคไม้ผล				
- การใช้สารเคมีป้องกันกำจัดแมลง				
- การผสมสารเคมีกำจัดศัตรูพืชใช้เอง				
- การใช้สารเคมีให้ถูกต้องและปลอดภัย				
- อื่น ๆ ระบุ				
10. วิธีการเก็บเกี่ยว/เครื่องมือ/อุปกรณ์ในการเก็บเกี่ยว				
11. การปฏิบัติภายหลังการเก็บเกี่ยวไม้ผล				
- การคัดขนาด				
- การบรรจุหีบห่อ				
- อื่น ๆ ระบุ				
12. การแปรรูปและการใช้ประโยชน์จากไม้ผล				
13. การใช้และวิธีการเก็บรักษาเครื่องมือต่าง ๆ ที่ใช้ในการปลูกไม้ผล				
- เครื่องสูบน้ำ				
- เครื่องพ่นยาฆ่าแมลง				
- เครื่องรดน้ำ (เรือที่ติดตั้งเครื่องพ่นน้ำ)				
- เครื่องตัดหญ้า				

ตอนที่ 4 ความต้องการพัฒนาสวนไม้ผล (ต่อ)

ความต้องการพัฒนา	ระดับความต้องการพัฒนา			
	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่มี
- รถไถเดินตาม				
- รถอีแต๋น				
- อื่น ๆ ระบุ				
14. วิธีการลงทุนและแหล่งเงินทุนต่าง ๆ				
15. วิธีการจัดการเกี่ยวกับการจำหน่ายผลผลิตไม้ผล				
16. การสงวนและรักษาสภาพของสวนไม้ผล ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของสวนไม้ผลให้อยู่ในสภาพดี				
17. ความรู้ความสามารถในการจัดการเกี่ยวกับแรงงาน และการแก้ปัญหาแรงงานในการทำสวนไม้ผลอย่างมีประสิทธิภาพ				
18. แหล่งความรู้วิชาการเกี่ยวกับการปลูกไม้ผล และการใช้แหล่งวิชาการต่าง ๆ เหล่านั้นให้เป็นประโยชน์				
- สิ่งตีพิมพ์ เช่น วาสาร แผ่นพับ				
- เอกสารทางราชการ ฯ				
- วิทยุ				
- โทรทัศน์ (วีดีทัศน์)				
- อื่น ๆ ระบุ				

ตอนที่ 5 ความต้องการพัฒนาอื่น ๆ ในการประกอบอาชีพการปลูกไม้ผล
อย่างมีประสิทธิภาพ

ความต้องการพัฒนา	ระดับความต้องการพัฒนา			
	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่มี
1. การศึกษาด้านการสาธารณสุขและสุขภาพอนามัย เพื่อรู้จักการบำรุงรักษาสุขภาพและสุขภาพิบาลให้ถูกสุขลักษณะ มีพละอนามัยสมบูรณ์ สามารถประกอบอาชีพการปลูกไม้ผลได้อย่างมีประสิทธิภาพ				
2. การศึกษาด้านวิชาพื้นฐาน เพื่อให้เกิดความรู้ ความเข้าใจ ในการปลูกไม้ผลอย่างมีประสิทธิภาพ				
- การอ่านภาษาต่างประเทศ				
- การคิดคำนวณเบื้องต้น เพื่อใช้ในการตลาด การขาย				
- ด้านวิทยาศาสตร์หรือเทคโนโลยีใหม่ๆ เกี่ยวกับการปลูกไม้ผล				
3. การบริหารจัดการเพื่อให้มีความรู้ ความสามารถในการประกอบอาชีพการปลูกไม้ผล เพื่อผลประโยชน์ของกลุ่ม				

ข้อเสนอแนะอื่น ๆ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ภาคผนวก ข.
แบบเสนอโครงงานวิจัย

แบบเสนอโครงการวิจัย (Project)

ประกอบการของบประมาณเพื่อการวิจัย ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2547
(โครงการวิจัยต่อเนื่องระยะเวลา - ปี ปีนี้เป็นปีที่ - รหัสโครงการวิจัย -)

ทิศทางการวิจัย (Direction) การวิจัยที่นำไปสู่การเพิ่มผลผลิตและการสร้างมูลค่าเพิ่ม

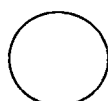
แผนวิจัย (Plan) แผนวิจัยเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและการสร้างมูลค่าเพิ่ม

ลักษณะข้อเสนอการวิจัย

สอดคล้องกับนโยบายและแนวทางการวิจัยของชาติ ฉบับที่ 6 (พ.ศ. 2545-2549)

ส่วนที่ 1 ชุดโครงการวิจัยแห่งชาติเพื่อการพัฒนาประเทศ (34 ชุดโครงการ)

เป็นโครงการวิจัยลูกภายใต้แผนงานวิจัยหรือชุดโครงการวิจัย

เป็นโครงการวิจัยเดี่ยว

ส่วนที่ 2 การวิจัยประยุกต์ (7 หลักเกณฑ์)

ส่วนที่ 3 การวิจัยพื้นฐาน (4 หลักเกณฑ์)

ส่วน ก :สาระสำคัญของโครงการวิจัย (Project)

1. ชื่อโครงการวิจัย

ภาษาไทย : สภาพ ปัญหาและความต้องการพัฒนาสวนไม้ผลของเกษตรกรในเขตลาดกระบัง

ภาษาอังกฤษ : States, Problems and Desires to Develop the Orchard Farms of Orchard
Farmers in Ladkrabang District.

2. หน่วยงานหลักที่รับผิดชอบงานวิจัย และที่อยู่ พร้อมทั้งชื่อหน่วยงานและลักษณะ
ของการร่วมงานวิจัยกับหน่วยงานอื่น (ถ้ามี)

กระทรวง กระทรวงศึกษาธิการ

กรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

กอง คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
 ภาควิชา ครุศาสตร์เกษตร
 ที่อยู่ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
 คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
 เลขที่ 3 หมู่ 2 ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520
 โทรศัพท์ 02326411 ต่อ 3700
 โทรสาร 023264324

3. คณะผู้วิจัย และสัดส่วนที่ทำงานวิจัย (%)

ชื่อ - นามสกุล		สถานภาพ (หัวหน้าโครงการ/ ผู้วิจัยหลัก/ผู้ร่วม งานวิจัย/ ที่ปรึกษาโครงการ)	สัดส่วน ที่ ทำงาน วิจัย (%)
ภาษาไทย	ภาษาอังกฤษ		
นายนพคุณ ศิริวรรณ	MR.NOPAKOON SIRIWAN	ที่ปรึกษา	-
นายदनัย ดิษยบุตร	MR.DANAI DISSAYABOOT	ที่ปรึกษา	-
นางราตรี ศิริพันธุ์	MRS.RATREE SIRIPANT	หน้าโครงการ	35
นายจำลอง ศรีสุวรรณ	MR.CHAMLONG SRISUWON	ผู้ร่วมงานวิจัยหัว	20
นางศศิธร จารุสมบัติ	MRS.SASITHORN JARUSOMBUTI	ผู้ร่วมงานวิจัย	15
นางวันทนา โชติสกุล	MRS.WANTANEE CHOTISAKUL	ผู้ร่วมงานวิจัย	15
นางสาวปิ่นมณี ขวัญเมือง	MISS PINMANEE KWANMUANG	ผู้ร่วมงานวิจัย	15

4. ประเภทของการวิจัย เป็นการวิจัยประยุกต์

5. สาขาวิชาการและกลุ่มวิชาที่ทำกรวิจัย

สาขาวิชา สาขาเกษตรศาสตร์และชีววิทยา

กลุ่มวิชา ธุรกิจการเกษตร

6. คำสำคัญ (Keywords) ของโครงการวิจัย

- สภาพ ปัญหาและความต้องการพัฒนาสวนไม้ผล
- สวนไม้ผล
- เขตลาดกระบัง

7. ความสำคัญและที่มาของปัญหาที่ทำการวิจัย และการทบทวนเอกสารที่เกี่ยวข้อง (Reviewed Literature)

ประเทศไทยในปัจจุบันกำลังเผชิญกับสภาวะเศรษฐกิจถดถอย แต่เป็นที่น่าสังเกตว่าทุกภาคได้ให้ความสำคัญต่อการเกษตรมากยิ่งขึ้น ภาคเกษตรกลับมีบทบาทสำคัญต่อเศรษฐกิจและสังคมส่วนรวมของประเทศ และเป็นอาชีพหลักของประชากรส่วนใหญ่ของประเทศ ในปี 2539 มีสัดส่วนร้อยละ 61 ของประชากรทั้งหมด การใช้ที่ดินถือครองทางการเกษตรร้อยละ 41 อีกทั้งภาคเกษตรเป็นแหล่งรายได้เงินตราต่างประเทศ และมีการส่งออกสินค้าเกษตรเพิ่มขึ้นทุกๆ ปี ดุลการค้าสินค้าเกษตรก็เกินดุลมาโดยตลอด ซึ่งมีส่วนช่วยลดปัญหาการขาดทุนการค้าโดยรวมของประเทศด้วย ความสำคัญของภาคเกษตรต่อประเทศไทยที่ยิ่งใหญ่ก็คือ ภาคเกษตรเป็นแหล่งผลิตอาหารให้แก่ประชากรของประเทศไทยและประชากรโลก ก่อให้เกิดคุณค่ามหาศาลแก่การดำรงชีพของมนุษย์ ซึ่งการแสวงหาอาหารของประชากรโลกนี้เองนำไปสู่ กระบวนการผลิต การบริโภค การส่งออกและการนำเข้า อันส่งผลให้เกิดธุรกิจในสาขาอื่น ๆ ตามมาอีกมากมาย เช่น การอุตสาหกรรมและการบริการ เป็นต้น

ในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม ฉบับที่ 8 (2540-2544) ประเทศไทยเผชิญกับสภาวะเศรษฐกิจถดถอย และต้องเข้าสู่สภาวะเศรษฐกิจไร้พรมแดน ซึ่งเป็นยุคที่โลกเข้าสู่กระแสความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจที่ต้องใช้ความก้าวหน้าด้านเทคโนโลยีสื่อสารโทรคมนาคมและสารสนเทศ โฉมหน้าของการเกษตรได้เกิดการเปลี่ยนแปลงสำคัญ ๆ หลายประการ เช่น ได้มีข้อตกลงทางการค้าและรวมกลุ่มประเทศ ส่งผลให้ประเทศต่าง ๆ รวมทั้งประเทศไทยต้องเปิดตลาดสินค้าเกษตร ปรับมาตรการต่างๆ เช่น การลดภาษี ลด-เลิกมาตรการจำกัดทางการค้า เป็นต้น เทคโนโลยีด้านคอมพิวเตอร์ ด้านสื่อสารและโทรคมนาคม ได้กลับกลายเป็นโครงสร้างพื้นฐานที่สำคัญของกิจกรรมทางเศรษฐกิจการเกษตร มีการสื่อสารถึงกันอย่างรวดเร็ว การปกปิดข้อมูลข่าวสารทำได้ยาก เหตุการณ์จากประเทศหนึ่งล่องรู้ไปสู่อีกประเทศหนึ่งซึ่งอยู่ห่างกันคนละซีกโลกได้ภายในเวลาไม่ถึงนาที คนได้หันมาตื่นตัวและสนใจเรื่องการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและการพัฒนาอย่างยั่งยืน และเริ่มตระหนักร่วมกันว่าทรัพยากรธรรมชาติเป็นสมบัติของโลก ทุกประเทศต้องร่วมกันดูแลรักษาอย่างไว้กัตามสิ่งที่น่าสนใจอย่างยิ่งเกี่ยวกับภาคเกษตรของประเทศไทยก็คือ ยังมีปัญหาและข้อจำกัดในเรื่อง 1) เกษตรกรส่วนใหญ่มีรายได้น้อย คือ เฉลี่ยคนละ 8,110 บาทต่อปี ในขณะที่คนภาคนอกเกษตรมีรายได้ 98,077 บาทต่อคนต่อปี (พ.ศ.2535-2537) ซึ่งเป็นสัดส่วนที่แตกต่างกันมาก (1:12) 2) ประสิทธิภาพการผลิตของเกษตรกรไทยต่อไร่ต่ำ ทำให้ต้นทุนการผลิตต่อหน่วยสูง 3)

เกิดการขาดแคลนแรงงานภาคเกษตร 4) มีการแข่งขันทางการค้ากับต่างประเทศมากขึ้น และ 5) เกิดการเสื่อมโทรมของทรัพยากรธรรมชาติมากขึ้นทั้งด้าน ป่าไม้ ดิน น้ำ

จากปัญหาต่าง ๆ ด้านการเกษตรของประเทศจึงนำมาสู่การจัดทำแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 8 ของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กล่าวคือ ได้กำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนากองการเกษตรของประเทศไว้ 3 ด้าน คือ 1) ด้านความสามารถในการแข่งขันทั้งนี้เพราะสินค้าเกษตรจะต้องเผชิญกับการแข่งขันรุนแรงมากขึ้น 2) ด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและพัฒนาอย่างยั่งยืน และ 3) ด้านพัฒนาทรัพยากรมนุษย์และองค์กรเกษตรกร สรุปได้ว่ารัฐได้กำหนดว่าต้องมีมาตรการสนับสนุนผู้มีศักยภาพในการผลิตทางเกษตร ให้สามารถแข่งขันในตลาดการค้าเสรีได้ โดยให้เกษตรกรสามารถที่จะผลิตให้ผลผลิตตอบแทนสูงหรืออีกนัยหนึ่งก็คือ รัฐจะต้องกำหนดให้ชัดเจนว่า ใครควรเป็นเกษตรกรในอนาคต และให้หน่วยงานที่รับผิดชอบพัฒนาความรู้ ฝีมือ ทักษะต่างๆ ในการเข้าสู่อาชีพการเกษตร

ไม้ผลเป็นพืชเศรษฐกิจที่สำคัญของประเทศเพราะผลไม้เป็นอาหารที่สำคัญ มีตลาดผู้บริโภคกว้างขวางทั้งภายในและต่างประเทศ โดยมีผลไม้ถึง 27 ชนิด เป็นผลไม้เป้าหมายที่มีโอกาสในการผลิตและตลาด ผลไม้ไทยเป็นที่นิยมกันโดยทั่วไป มีอนาคตสดใส ปัจจุบันนอกจากใช้รับประทานในประเทศแล้วยังส่งออกไปเจาะตลาดต่างประเทศทั้งในยุโรป อเมริกาและเอเชียมาก ความต้องการผลไม้ไทยและมีตลาดกว้างขวาง ได้แก่ ทูเรียน ส้มโอ สับปะรด ลำไย มังคุด มะม่วง และส้มเขียวหวาน ซึ่งปัจจุบันผลไม้มาก 7 ชนิดนี้ คณะกรรมการประสานงานวิจัยและส่งเสริมการเกษตรระหว่างกรมวิชาการเกษตรและกรมส่งเสริมการเกษตร ได้มีมติเห็นชอบร่วมกันจัดทำเป็นแผนพัฒนาพืช ในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 8 (พ.ศ.2540-2544) โดยทั้ง 2 หน่วยงานร่วมกันจัดทำแผนพัฒนาด้านงานวิจัยและส่งเสริม ส่วนผลไม้ไทยอื่น ๆ ต่างล้วนมีอนาคตการตลาดสดใสใสเช่นกัน โดยเชื่อมั่นว่าในอนาคตผลไม้จะเป็นสินค้าที่มีราคาแพง หายาก และสุดท้ายผลไม้จะกลายเป็นอาหารหลักอย่างหนึ่งของมนุษย์

การบริโภคผลไม้ปัจจุบันมีทั้งการบริโภคดิบ สุก และแปรรูปในรูปแบบต่าง ๆ ทั้ง น้ำผลไม้ การตากหรืออบแห้ง ไอศกรีม ดอง กวน แยมต่าง ๆ และรูปแบบอื่น ๆ อีกมาก ดังนั้นความต้องการของโลกจึงมีอนาคตสดใส ประกอบกับประเทศไทยเป็นประเทศในเขตร้อนมีดินฟ้าอากาศเหมาะสมกับการปลูกไม้ผล ดังนั้น หากได้มีการพัฒนาการผลิตไม้ผลอย่างจริงจัง ประเทศไทยจะกลายเป็นแหล่งผลิตผลไม้ที่สำคัญของโลก และจะนำมาซึ่งรายได้ที่ยิ่งใหญ่ของประเทศ การขยายการผลิตไม้ผลอย่างมีประสิทธิภาพไปทั่วประเทศ เพื่อผลประโยชน์ของประเทศทางด้านเศรษฐกิจจำเป็นต้องมีการพัฒนาบุคลากร โดยเฉพาะเกษตรกรให้มีคุณภาพ ดังนั้นจะเห็นได้ว่า

เกษตรกรหรือผู้ดำเนินการจะต้องเป็นผู้มีความรู้ความสามารถในด้านต่าง ๆ ทั้งทางด้านเศรษฐกิจ เครื่องมือ อุปกรณ์ ความรู้ทางชีวภาพและกายภาพ ตลอดจนเทคโนโลยีต่าง ๆ รู้จักใช้แรงงาน มีการจัดการที่ดี และต้องรู้จักตัดสินใจอย่างดี มีหลักเกณฑ์ซึ่งสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ต้องอาศัยการเรียนรู้ และได้เห็นตัวอย่างที่ถูกต้อง

พื้นที่เขตลาดกระบังจัดว่าเป็นพื้นที่เขตชั้นนอกสุดทางด้านตะวันออกของ กรุงเทพมหานคร มีลักษณะพื้นที่เป็นรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้า ทิศเหนือติดเขตหนองจอกและเขตมีนบุรี ทิศตะวันตกติดเขตบึงกุ่มและเขตประเวศ ทิศตะวันออกติดจังหวัดฉะเชิงเทรา และทิศใต้ติดอำเภอบางพลีจังหวัดสมุทรปราการ มีพื้นที่ทอดตัวในทิศตะวันออก-ตะวันตก กว้างประมาณ 7 กิโลเมตร และยาวประมาณ 18 กิโลเมตร มีขนาดพื้นที่รวม 124 ตารางกิโลเมตร เขตลาดกระบังมีคลองทั้งหมดประมาณ 70 คลอง

ปัจจุบันเขตลาดกระบังแบ่งพื้นที่ปกครองออกเป็น 6 แขวง ได้แก่ แขวงลาดกระบัง แขวงคลองสองต้นนุ่น แขวงคลองสามประเวศ แขวงทับยาว แขวงลำปลาทิว และแขวงชุมทอง เส้นแบ่งเขตปกครองเกือบทั้งหมดใช้แนวคูคลองเป็นเส้นแบ่ง โดยแขวงที่มีขนาดใหญ่จะอยู่ทางด้านตะวันออก เป็นแขวงที่มีความเป็นเมืองน้อยที่สุด ได้แก่ แขวงชุมทอง แขวงทับยาว และแขวงลำปลาทิว ส่วนแขวงที่มีการพัฒนาเป็นเมืองสูงสุด และมีความหนาแน่นของประชากรสูง ได้แก่ แขวงลาดกระบัง แขวงคลองสองต้นนุ่น และแขวงคลองสามประเวศ

การตั้งถิ่นฐานของประชากรแต่เดิมอยู่ริมน้ำ มีวัด บ้านเรือน และโรงเรียน กระจายอยู่ตามแนวคลอง พื้นที่โดยทั่วไปใช้ประโยชน์ในการเพาะปลูกและเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำเป็นหลัก มีตลาดหัวตะเข้และร้านค้าตั้งอยู่ในย่านศูนย์กลาง ปัจจุบันมีการตั้งบ้านเรือนโดยยึดถนนเป็นหลัก มีถนนเชื่อมต่อถนนอ่อนนุช-ลาดกระบัง เชื่อมต่อเข้าหมู่บ้านผ่านไปถนนลูกรังหลายเส้นทาง มีประชากรอาศัยอยู่ในพื้นที่ประมาณแสนกว่าคน มีหน่วยงานสำคัญอยู่ในพื้นที่เขตลาดกระบัง หลายหน่วยงาน ได้แก่ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง จัดการศึกษาในระดับอุดมศึกษา มีโรงเรียนในสังกัดเขตลาดกระบัง 20 โรงเรียน มีวัด และมีมัสยิด นอกจากนี้ยังมีหอสมุดแห่งชาติ สนามกีฬาระดับมาตรฐาน นิคมอุตสาหกรรมลาดกระบัง สนามบินนานาชาติสุวรรณภูมิ เป็นต้น นอกจากนี้ เขตลาดกระบังยังคงความเป็นธรรมชาติของสิ่งแวดล้อมเหลืออยู่ ซึ่งแตกต่างจากเขตอื่น ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง แขวงชุมทอง และแขวงทับยาว ยังคงความเป็นชนบทเหลืออยู่ โดยประชาชนในแถบนี้ยังคงประกอบอาชีพเกษตรกรรม มีสวนไม้ผลพื้นบ้าน ซึ่งสามารถพัฒนาให้เป็นสวนไม้ผลที่มีคุณภาพได้เป็นอย่างดี

8. วัตถุประสงค์ของโครงการวิจัย

- 8.1 เพื่อศึกษาสภาพสวนไม้ผลของเกษตรกรในเขตลาดกระบัง
- 8.2 เพื่อสำรวจปัญหาในการทำสวนไม้ผลของเกษตรกรในเขตลาดกระบัง
- 8.3 เพื่อศึกษาความต้องการพัฒนาสวนไม้ผลของเกษตรกรในเขตลาดกระบัง
- 8.4 เพื่อเสนอแนะแนวทางการจัดการและพัฒนาสวนไม้ผลในหน่วยงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

9. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ และหน่วยงานที่นำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

- 9.1 แก้ปัญหาในการดำเนินงานของหน่วยงานที่ทำการวิจัย
- 9.2 เป็นองค์ความรู้ในการวิจัยต่อไป
- 9.3 บริการความรู้แก่ประชาชน
- 9.4 บริการความรู้แก่ภาคธุรกิจ
- 9.5 นำไปสู่การผลิตเชิงพาณิชย์
- 9.6 นำไปสู่การเพิ่มประสิทธิภาพในการผลิต
- 9.7 เป็นประโยชน์ต่อประชากรกลุ่มเป้าหมาย

ภาควิชาครุศาสตร์เกษตร คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง และหน่วยงาน/มหาวิทยาลัย ที่จัดการศึกษาเกษตร สามารถนำไปใช้ในการพัฒนาหลักสูตรจัดการเรียนการสอน

หน่วยงานที่นำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

1. ภาควิชาครุศาสตร์เกษตร คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ใช้ในฝึกอบรมและเผยแพร่ความรู้
2. ผู้สนใจและหน่วยงานทุกแห่ง สามารถนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์ได้

10. ทฤษฎีหรือกรอบแนวความคิด (Conceptual Framework) ของโครงการวิจัย

การวิจัยนี้จะมีค่าสำคัญอย่างยิ่งในการนำไปใช้ในการจัดการเผยแพร่การทำสวนไม้ผลในหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ผลการวิจัยนี้จะเป็นตัวชี้ให้เห็นแนวทางในการแก้ไขและการดำเนินงานของเกษตรกรได้ตรงจุดประสงค์ ตรงประเด็นในสภาวะการณ์ปัจจุบันได้ดีที่สุด

การวิจัยเรื่อง สภาพ ปัญหาและความต้องการพัฒนาสวนไม้ผลของเกษตรกรในเขตลาดกระบัง นี้ จะศึกษา สภาพ ปัญหา และความต้องการพัฒนาสวนไม้ผล ในด้านต่าง ๆ 9 ด้านดังนี้ 1. ด้านพื้นที่ที่ดิน 2. ด้านแหล่งน้ำและระบบชลประทาน 3. ด้านอาคารและโรงเรือน 4. ด้าน

เครื่องมือ/อุปกรณ์ 5. ด้านพันธุ์พืชและวัสดุ 6. ด้านบุคลากรและแรงงาน 7. ด้านเงินทุนและงบประมาณ 8. ด้านการบริหาร/การจัดการฟาร์ม 9. ด้านการตลาดและการจัดจำหน่าย

11. เอกสารอ้างอิง (Reference) ของโครงการวิจัย

คณะกรรมการประสานงานวิจัยและส่งเสริมการเกษตร. 2540. แผนพัฒนาพืช 1 ในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 8 2540-2544. กรมวิชาการเกษตรกับกรมส่งเสริมการเกษตร. กระทรวงเกษตรและสหกรณ์.

คณะกรรมการประสานงานวิจัยและส่งเสริมการเกษตร. 2540. แผนพัฒนาพืช 2 ในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 8 2540-2544. กรมวิชาการเกษตรกับกรมส่งเสริมการเกษตร. กระทรวงเกษตรและสหกรณ์.

นพคุณ ศิริวรรณ. 2532. หลักสูตรวิชาเกษตร 1 งานฟาร์ม : กลยุทธ์สำคัญของการศึกษาเกษตร. กรุงเทพมหานคร : ศูนย์การพิมพ์พลชัย.

_____. 2532. หลักสูตรวิชาเกษตร 1 เกษตรกรรมยุคใหม่ : ความหวังของเกษตรกรไทยในอนาคต. กรุงเทพมหานคร : ศูนย์การพิมพ์พลชัย.

ภาควิชาการวางแผนภาคและเมือง. รายงานฉบับสมบูรณ์ การศึกษาเพื่อจัดทำแผนและผังพัฒนาเขต : ลาดกระบัง สำนักผังเมือง กรุงเทพมหานคร. คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร. 2539. แผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 8 พ.ศ.2540-2544. กรุงเทพมหานคร : สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์.

สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร. 2544. แผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 8 พ.ศ.2545-2549. กรุงเทพมหานคร : สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์.

SIRIWAN, N. 1984. The On-Farm Instruction Component of the Vocational Agriculture Curriculum in Thailand as Percieved by Students, Teachers and Administrators Unpublished Ph.D. Dissertation, UPLB, College, Luguna.

12. ระเบียบวิธีวิจัย

12.1 แบบการวิจัย (Research Design)

งานวิจัยเชิงพรรณนา

12.2 ขั้นตอนและวิธีในการวิจัย การเก็บข้อมูล การกำหนดพื้นที่ ประชากรตัวอย่าง ฯลฯ

เป็นการวิจัยโดยการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยการสัมภาษณ์เกษตรกรที่ทำสวนไม้ผลในเขตลาดกระบัง

ประชากร คือ เกษตรกรที่ทำสวนไม้ผลในเขตลาดกระบัง ใช้ประชากรทั้งหมดในการตอบแบบสัมภาษณ์

เครื่องมือวิจัย คือ แบบสัมภาษณ์ เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ชัดเจนและได้เห็นความเป็นจริง แบบสัมภาษณ์แบ่งเป็น 3 ตอน คือ

- 1) ข้อมูลสถานภาพผู้ตอบแบบสัมภาษณ์
- 2) ข้อมูลสภาพของสวนไม้ผล
- 3) ข้อมูลปัญหาและความต้องการเพื่อพัฒนาสวนไม้ผล

12.3 ขั้นตอนและวิธีการในการวิเคราะห์ข้อมูล

- จัดทำแบบสัมภาษณ์และตรวจสอบ โดยให้คณะผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเพื่อแก้ไขให้ตรงจุดประสงค์
- เก็บรวบรวมข้อมูล (โดยสัมภาษณ์)
- วิเคราะห์ข้อมูล แปลความข้อมูล ด้วยวิธีทางสถิติ ด้วยคอมพิวเตอร์ โปรแกรมสำเร็จรูป และโดยการวิเคราะห์เนื้อหา
- เขียนรายงานการวิจัย จัดพิมพ์ เข้ารูปเล่มและเผยแพร่

13. ขอบเขตของโครงการวิจัย

เป็นการวิจัยเฉพาะ สวนไม้ผลของเกษตรกรในเขตลาดกระบัง

14. ระยะเวลาที่ทำการวิจัย และสถานที่ทำการทดลอง และ/หรือเก็บข้อมูล

14.1 กรณีเป็นโครงการปีเดียว

ตั้งแต่เดือนตุลาคม ปี พ.ศ. 2546 ถึงเดือนกันยายน ปี พ.ศ. 2547

14.2 กรณีเป็นโครงการต่อเนื่องหลายปี

ตั้งแต่ปีงบประมาณ พ.ศ. - ถึงปีงบประมาณ พ.ศ. -

ปีที่กำลังเสนอขอเป็นปีที่ - ของโครงการ

14.3 สถานที่ทำการทดลอง และ/หรือเก็บข้อมูล

สวนไม้ผลของเกษตรกรในเขตลาดกระบัง

15. แผนการดำเนินงานตลอดโครงการวิจัย (ให้ระบุขั้นตอนโดยละเอียด)

กิจกรรม	ปีงบประมาณ พ.ศ. 2547											
	ต.ค	พ.ย	ธ.ค	ม.ค	ก.พ	มี.ค	เมย	พ.ค	มิ.ย	ก.ค	ส.ค	ก.ย
1. จัดทำแบบสอบถามและให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ	←————→											
2. เก็บรวบรวมข้อมูล				←————→								
3. วิเคราะห์ข้อมูล							←————→					
4. เขียนรายงานการวิจัย										←————→		

แผนการดำเนินงานในปีต่อไป (กรณีทำการวิจัยมากกว่า 1 ปี)

.....

.....

.....

16. แผนการถ่ายทอดเทคโนโลยีหรือผลการวิจัยสู่กลุ่มเป้าหมาย

- 16.1 กลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ เกษตรกรในเขตลาดกระบังและเขตอื่น ๆ ที่มีพื้นที่ทำสวนไม้ผล
- 16.2 วิธีการถ่ายทอด ส่งรายงานการวิจัยเพื่อเผยแพร่
- 16.3 ระยะเวลา ตั้งแต่ 1 ตุลาคม 2547 เป็นต้นไป
- 16.4 สถานที่ สำนักงานเขตต่าง ๆ

17. งบประมาณของโครงการวิจัย

- 17.1 รายละเอียดงบประมาณที่เสนอขอ (เฉพาะปีที่เสนอขอ) ตามหมวดเงินประเภทต่างๆ

รายการ	จำนวนเงิน
ก. <u>หมวดค่าจ้างชั่วคราว</u>	- บาท
ค่าจ้างคนงาน คน (อัตราเงินเดือน บาท/คน)	- บาท
ข. <u>หมวดค่าตอบแทน</u>	- บาท
ค่า	- บาท
ค่า	- บาท
ค่า	- บาท

รายการ	จำนวนเงิน
ค. <u>หมวดค่าใช้จ่าย</u>	- บาท
ค่าจ้างเหมาเก็บข้อมูล	14,000 บาท
ค่าจ้างพิมพ์ ใรเนียว แบบสัมภาษณ์ (จ้างเหมา)	11,000 บาท
ค่าจ้างเหมาประมวลข้อมูลด้วยคอมพิวเตอร์	8,000 บาท
ค่าจ้างเหมาพิมพ์รายงานทำเล่มเข้าปงงานวิจัย	15,000 บาท
ง. <u>หมวดค่าวัสดุ</u>	- บาท
ค่า	บาท
ค่า	บาท
ค่า	บาท
จ. <u>หมวดค่าครุภัณฑ์</u>	- บาท
ค่า	บาท
ค่า	บาท
ค่า	บาท
รวมงบประมาณที่เสนอขอ	48,000 บาท

17.2 งบประมาณที่ได้รับจัดสรรในแต่ละปีที่ผ่านมา (กรณีเป็นโครงการวิจัยต่อเนื่องที่ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการวิจัยแล้ว)

ปีงบประมาณ พ.ศ. ได้รับจัดสรร บาท

18. โครงการวิจัยต่อเนื่องปีที่ 2 ขึ้นไป

18.1 คำรับรองจากหัวหน้าโครงการวิจัย ว่าโครงการวิจัยได้รับการจัดสรรงบประมาณในปีงบประมาณที่ผ่านมาจริง

18.2 รายงานความก้าวหน้าของโครงการวิจัย (ให้แนบแบบ ต-1ด มาด้วย)

19. คำชี้แจงอื่นๆ (ถ้ามี)

.....

.....

.....

.....

(ลายเซ็น)

(นางราตรี ศิริพันธุ์)

หัวหน้าโครงการวิจัย

วันที่ เดือน พ.ศ.

ภาคผนวก ค.
ประวัติคณะผู้วิจัย

ประวัติที่ปรึกษาคณะวิจัย

ชื่อ-นามสกุล (ภาษาไทย) นายนพคุณ ศิริวรรณ
(ภาษาอังกฤษ) MR.NOPAKOON SIRIWAN

รหัสประจำตัวนักวิจัยแห่งชาติ

3	8	4	0	1	0	7	1
---	---	---	---	---	---	---	---

ตำแหน่งปัจจุบัน รองศาสตราจารย์ ระดับ 9 ข้าราชการบำนาญ

หน่วยงานที่อยู่ติดต่อได้พร้อมโทรศัพท์ โทรสาร และ E-mail

ภาควิชาครุศาสตร์เกษตร คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
โทรศัพท์ 023264111 ต่อ 3700

ประวัติการศึกษา

ปีที่จบ	ระดับ	วุฒิการศึกษา	สาขาวิชา/วิชาเอก	ชื่อสถาบันการศึกษาและประเทศ
2505	ประกาศนียบัตร	ป.ม.ก.	ฝึกหัดครูเกษตร	วิทยาลัยเกษตรกรรมแม่โจ้ เชียงใหม่/ไทย
2507	ปริญญาตรี	กศ.บ. (การศึกษابัณฑิต)	อาชีวศึกษา/อาชีวศึกษาเกษตร	วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร/ไทย
2508	ประกาศนียบัตร	พ.ม.	มัธยมศึกษา	กรมการฝึกหัดครู/ไทย
2511	ปริญญาโท	M.A.	Agricultural Education	California Polytechnic State University / U.S.A.

ปีที่จบ	ระดับ	วุฒิการศึกษา	สาขาวิชา/วิชาเอก	ชื่อสถาบันการศึกษาและประเทศ
2512	Certificate	Cert. in Vegetables and Field Crops	Vegetables and Field Crops	Univ. of Florida/ U.S.A.
2527	ปริญญาเอก	Ph.D. (Agricultural Education)	Agricultural Education	Univ. of the Philippines at Los Banos/ Phillippines

สาขาวิชาการที่มีความชำนาญพิเศษ (แตกต่างจากวุฒิการศึกษา) ระบุสาขาวิชา

1. สาขาวิชาการพัฒนาชุมชนและการพัฒนาชนบท
2. สาขาวิชาวิทยาการจัดการ
3. สาขาวิชาพืชศาสตร์

ประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานวิจัยทั้งภายในและภายนอกประเทศ

1. หัวหน้าโครงการวิจัย
 - 1) รายงานการศึกษาและวิเคราะห์งานอาชีพเกษตรกรรม, ศูนย์วิจัยและพัฒนาอาชีพศึกษา ประเภทวิชาเกษตรกรรม/ กรมอาชีพศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ, พ.ศ.2534
 - 2) ความต้องการด้านพัฒนาการเรียนการสอนวิชาเกษตรของครู-อาจารย์ผู้สอนวิชาเกษตรในระดับมัธยมศึกษาและประถมศึกษาตอนปลาย ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล/ ภาควิชาครุศาสตร์เกษตร คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหาร ลาดกระบัง, 2537
 - 3) ความต้องการพัฒนาการเรียนการสอนวิชาเกษตรของครู-อาจารย์ผู้สอนวิชาเกษตรในระดับมัธยมศึกษาของประเทศไทย/ ภาควิชาครุศาสตร์เกษตร คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหาร ลาดกระบัง, 2538
 - 4) ความต้องการศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษา และการฝึกอบรมเพิ่มเติมของอาจารย์เกษตรในหน่วยงานหรือสถานศึกษา สังกัดกระทรวงศึกษาธิการ ประเทศไทย/ ภาค

วิชาครุศาสตร์เกษตร คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหาร ลาดกระบัง, 2538-2539

- 5) ความต้องการพัฒนาฟาร์มสาธิตในสถานศึกษาของครู-อาจารย์ผู้ควบคุมฟาร์ม
สาธิต ระดับอาชีวศึกษาและเทคนิคศึกษา สังกัดกระทรวงศึกษาธิการ/ ภาควิชาครุ
ศาสตร์เกษตร คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณ
ทหาร ลาดกระบัง, 2540 (เป็นหัวหน้าคณะวิจัย)
- 6) สภาพการจัดการสอนการเรียนการฝึกหัดครูเกษตร ในสถานศึกษาสังกัดทบวง
มหาวิทยาลัย/ ภาควิชาครุศาสตร์เกษตร คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบัน
เทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหาร ลาดกระบัง, 2543 (เป็นหัวหน้าคณะวิจัย)

งานวิจัยที่ทำเสร็จแล้ว

ชื่องานวิจัยและหน่วยงาน	ปีที่พิมพ์	สถานภาพในการทำวิจัย
1) รายงานการศึกษา ความต้องการกำลังคนด้านอุตสาหกรรม เกษตรกรรม ธุรกิจ คหกรรม และศิลป หัตถกรรม ในระดับอาชีวศึกษาและเทคนิคของ ประเทศไทย/ กรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ	2521	ผู้ร่วมวิจัย
2) The On-Farm Instruction Component of the Vocational Agriculture Curriculum in Thailand as Perceived by Students Teachers and Administrators. (Doctoral Dissertation Sponsored by SEARCA.)	1984	ผู้วิจัย
3) การประเมินผลหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พ.ศ.2524 ประเภทวิชาเกษตรกรรม/ กรมอาชีว ศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ	2530	หัวหน้าคณะวิจัย
4) การพัฒนาการศึกษาวิชาชีพในระบบโรงเรียนและ นอกระบบโรงเรียน/ กรมวิชาการ กระทรวงศึกษา ธิการ	2531	ผู้ร่วมวิจัย

ชื่องานวิจัยและหน่วยงาน	ปีที่พิมพ์	สถานภาพในการทำวิจัย
5) รายงานการศึกษาและวิเคราะห์งานอาชีพเกษตร	2534	หัวหน้าคณะวิจัย

กรรม / ศูนย์วิจัยและพัฒนาอาชีวศึกษา ประเภท วิชาเกษตรกรรม กรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ		
6) การจัดการศึกษานอกระบบของสถาบัน การศึกษา ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือเพื่อส่งเสริมอาชีพ เกษตร / สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ	2535	ผู้ร่วมวิจัย
7) ความต้องการด้านการพัฒนาการเรียนการสอนวิชา เกษตรของครู-อาจารย์ผู้สอนวิชาเกษตรในระดับ มัธยมศึกษาและประถมศึกษาตอนปลาย ในเขต กรุงเทพมหานครและปริมณฑล/ ภาควิชาครุศาสตร์ เกษตร คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบัน เทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหาร ลาดกระบัง	2537	หัวหน้าคณะวิจัย
8) ความต้องการพัฒนาการเรียนการสอนวิชาเกษตร ของครู-อาจารย์ผู้สอนวิชาเกษตรในระดับมัธยม ศึกษาของประเทศไทย/ ภาควิชา ครุศาสตร์เกษตร คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระ จอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง	2538	หัวหน้าคณะวิจัย
9) ความต้องการศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษา และการ ฝึกอบรมเพิ่มเติมของอาจารย์เกษตรในหน่วยงาน หรือสถานศึกษา สังกัดกระทรวงศึกษาธิการ ประเทศไทย/ ภาควิชาครุศาสตร์เกษตร คณะครุ ศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอม เกล้าเจ้าคุณทหาร ลาดกระบัง	2538-2539	หัวหน้าคณะวิจัย

ชื่องานวิจัยและหน่วยงาน	ปีที่พิมพ์	สถานภาพในการทำวิจัย
10. ความต้องการพัฒนาฟาร์มสาธิตในสถานศึกษาของ	2540	หัวหน้าคณะวิจัย

ครู-อาจารย์ผู้ควบคุมฟาร์มสาธิต ระดับอาชีวศึกษา และเทคนิคศึกษา สังกัดกระทรวงศึกษาธิการ/ ภาควิชาครุศาสตร์เกษตร คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง		
11. สภาพการจัดการสอนการเรียนการฝึกหัดครูเกษตร ในสถานศึกษาสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย/ ภาควิชาครุศาสตร์เกษตร คณะครุศาสตร์ อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง	2543	หัวหน้าคณะวิจัย
12. ปัญหาและความต้องการพัฒนาฟาร์มสาธิตพืชผัก และเห็ด ของสถานศึกษาระดับอาชีวศึกษาและเทคนิคศึกษา สังกัดกระทรวงศึกษาธิการ/ ภาควิชาครุศาสตร์เกษตร คณะครุศาสตร์ อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง	2544	ที่ปรึกษาคณะวิจัย
13. สภาพ ปัญหาและความต้องการพัฒนาฟาร์มสาธิตไม้ดอกไม้ประดับ ของสถานศึกษาระดับอาชีวศึกษาและเทคนิคศึกษา สังกัดกระทรวงศึกษาธิการ/ ภาควิชาครุศาสตร์เกษตร คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยี พระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง	2546	ที่ปรึกษาคณะวิจัย
14. การสำรวจความต้องการศึกษาต่อในระดับบัณฑิตศึกษาทางด้านการศึกษากษตร/ ภาควิชาครุศาสตร์เกษตร คณะครุศาสตร์ อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า เจ้าคุณทหารลาดกระบัง	2547	ที่ปรึกษาคณะวิจัย
ชื่องานวิจัยและหน่วยงาน	ปีที่พิมพ์	สถานภาพในการทำวิจัย
15. การจัดการเรียนรู้ด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วย	2547	ที่ปรึกษาคณะวิจัย

<p>วิธีหลากหลาย เพื่อพัฒนาทักษะปฏิบัติของผู้เรียน : กรณีศึกษาวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีกาญจนบุรี (ชุดโครงการวิจัยและพัฒนาเพื่อปฏิรูปการเรียนรู้ทั้ง โรงเรียน (วพร.))</p>		<p>และนักวิจัยภายนอก</p>
--	--	--------------------------

ชื่อ-นามสกุล (ภาษาไทย) นายदनัย ดิษยบุตร
(ภาษาอังกฤษ) MR. DANAI DISAYABUTRA

ตำแหน่งปัจจุบัน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ระดับ 8

หน่วยงานที่อยู่ติดต่อได้พร้อมโทรศัพท์ โทรสาร และ E-mail

ภาควิชาครุศาสตร์เกษตร คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
โทรศัพท์ 023264111 ต่อ 3700

ประวัติการศึกษา

ปีที่จบ	ระดับ	วุฒิการศึกษา	สาขาวิชา/วิชาเอก	ชื่อสถาบันการศึกษาและประเทศ
2509	ปริญญาตรี	กส.บ.	เกษตรศาสตร์/ สัตวบาล	มหาวิทยาลัย เกษตรศาสตร์/ไทย
2528	ปริญญาตรี	ศศ.บ.	รัฐศาสตร์	มหาวิทยาลัยราม คำแหง/ไทย
2512	ประกาศนียบัตร	พ.ม.		กรมการฝึกหัดครู/ ไทย
2518	ปริญญาโท	วท.ม.	เกษตรศาสตร์	มหาวิทยาลัย เกษตรศาสตร์/ไทย
2521	ปริญญาเอก	Ph.D.(Agricultural Education)	Agricultural Education	Univ. of the Philippines at Los Banos/ Philippines

สาขาวิชาการที่มีความชำนาญพิเศษ

1. การพัฒนาความสามารถในการประกอบอาชีพของเด็กและเยาวชน

2. การนิเทศการศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษา
3. การพัฒนาหลักสูตรระดับมัธยมศึกษา
4. การจัดการศึกษาวิชาชีพสำหรับการศึกษายสายสามัญ

งานวิจัยที่ทำเสร็จแล้ว

ชื่องานวิจัยและหน่วยงาน	ปีที่พิมพ์	สถานภาพในการทำวิจัย
1) ความต้องการพัฒนาการเรียนการสอนวิชา เกษตรของครู-อาจารย์ผู้สอนวิชาเกษตรใน ระดับมัธยมศึกษาของประเทศไทย/ ภาควิชา ครุศาสตร์เกษตร คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหาร ลาดกระบัง	2538	ผู้ร่วมวิจัย
2) ความต้องการศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษา และ การฝึกอบรมเพิ่มเติมของอาจารย์เกษตรใน หน่วยงานหรือสถานศึกษา สังกัดกระทรวง ศึกษาธิการ ประเทศไทย/ ภาควิชาครุศาสตร์ เกษตร คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบัน เทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง	2538-2539	ผู้ร่วมวิจัย
3) ความต้องการพัฒนาฟาร์มสาธิตในสถานศึกษา ของครู-อาจารย์ผู้ควบคุมฟาร์มสาธิต ระดับอา ชีวศึกษาและเทคนิคศึกษา สังกัดกระทรวง ศึกษาธิการ/ ภาควิชาครุศาสตร์เกษตร คณะ ครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยี พระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง	2540	ผู้ร่วมวิจัย

ชื่องานวิจัยและหน่วยงาน	ปีที่พิมพ์	สถานภาพในการทำวิจัย
4) สภาพการจัดการสอนการเรียนการฝึกหัด ครูเกษตร ในสถานศึกษาสังกัดทบวง มหาวิทยาลัย/ ภาควิชาครุศาสตร์เกษตร	2543	ผู้ร่วมวิจัย

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง		
5) ปัญหาและความต้องการพัฒนาฟาร์มสาธิตพืชผักและเห็ด ของสถานศึกษา ระดับอาชีวศึกษา และเทคนิคศึกษาสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ/ ภาควิชาครุศาสตร์เกษตร คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง	2544	ผู้ร่วมวิจัย
6) สภาพ ปัญหาและความต้องการพัฒนาฟาร์มสาธิตไม้ดอกไม้ประดับ ของสถานศึกษาระดับอาชีวศึกษาและเทคนิคศึกษา สังกัดกระทรวงศึกษาธิการ/ ภาควิชาครุศาสตร์เกษตร คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง	2546	ที่ปรึกษาคณะวิจัย
7) การสำรวจความต้องการศึกษาต่อในระดับบัณฑิตศึกษาทางด้านการศึกษาเกษตร/ ภาควิชาครุศาสตร์เกษตร คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง	2547	ที่ปรึกษาคณะวิจัย

ประวัติหัวหน้าคณะวิจัย

ชื่อ-นามสกุล (ภาษาไทย) นางราตรี ศิริพันธุ์
(ภาษาอังกฤษ) MRS.RATREE SIRIPANT

ตำแหน่งปัจจุบัน อาจารย์ ระดับ 6

หน่วยงานที่อยู่ติดต่อได้พร้อมโทรศัพท์ โทรสาร และ E-mail

ภาควิชาครุศาสตร์เกษตร คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
โทรศัพท์ 023264111 ต่อ 3700
E-mail : kratree@kmitl.ac.th

ประวัติการศึกษา

ปีที่จบ	ระดับ	วุฒิการศึกษา	สาขาวิชา/วิชาเอก	ชื่อสถาบันการศึกษาและประเทศ
2531	ปริญญาตรี	ค.อ.บ. (เทคโนโลยีการเกษตร)	การผลิตสัตว์	สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง/ไทย
2539	ปริญญาโท	วท.ม. (เกษตรศาสตร์)	ส่งเสริมการเกษตร	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์/ไทย
2546	ปริญญาเอก	ศศ.ด. (อาชีวศึกษา)	อาชีวศึกษา	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์/ไทย

สาขาวิชาการที่มีความชำนาญพิเศษ

1. สาขาวิชาครุศาสตร์เกษตร
2. สาขาวิชาการจัดการเรียนการสอน
3. สาขาวิชาอาชีวศึกษา

งานวิจัยที่ทำเสร็จแล้ว

ชื่องานวิจัยและหน่วยงาน	ปีที่พิมพ์	สถานภาพในการทำวิจัย
1) การสำรวจความต้องการศึกษาต่อในระดับบัณฑิตศึกษาทางด้านการศึกษาระยะ/ ภาควิชา ครุศาสตร์เกษตร คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหาร ลาดกระบัง	2547	ผู้ร่วมวิจัย
2) โมเดลสำหรับศึกษาด้วยตนเองเรื่อง การจัดการ เรียนการสอนตามแนวคิดผู้เรียนเป็นสำคัญ/ ดุชะฎินิพนธ์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย เกษตรศาสตร์	2546	ผู้วิจัย

ประวัติผู้ร่วมวิจัย

ชื่อ-นามสกุล (ภาษาไทย) นายจำลอง ศรีสุวรรณ
(ภาษาอังกฤษ) MR.CHAMLONG SRISUWON

ตำแหน่งปัจจุบัน อาจารย์ (พนักงานสถาบัน)

หน่วยงานที่อยู่ติดต่อได้พร้อมโทรศัพท์ โทรสาร และ E-mail

ภาควิชาครุศาสตร์เกษตร คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
โทรศัพท์ 023264111 ต่อ 3700
E-mail : kschamlo@kmitl.ac.th , kschamlo@yahoo.com

ประวัติการศึกษา

ปีที่จบ	ระดับ	วุฒิการศึกษา	สาขาวิชา/วิชาเอก	ชื่อสถาบันการศึกษาและประเทศ
2539	ปริญญาตรี	ค.อ.บ. (เทคโนโลยีการเกษตร-การผลิตสัตว์)	เทคโนโลยีการเกษตร/ การผลิตสัตว์	สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
2542	ปริญญาโท	วท.ม. (ครุศาสตร์เกษตร)	ครุศาสตร์เกษตร	สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

งานวิจัยที่ทำเสร็จแล้ว

ชื่องานวิจัยและหน่วยงาน	ปีที่พิมพ์	สถานภาพในการทำวิจัย
1) ความต้องการพัฒนาการจัดการเรียนการสอน สาขาสาขาวิชาประมงของอาจารย์ และนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ในวิทยาลัย เกษตรและเทคโนโลยี สังกัดกรมอาชีวศึกษา	2542	ผู้วิจัย
2) ปัญหาและความต้องการพัฒนาฟาร์มสาธิตพืชผัก และเห็ด ของสถานศึกษาระดับอาชีวศึกษาและ เทคนิคศึกษา สังกัดกระทรวงศึกษาธิการ/ ภาควิชา ครุศาสตร์เกษตร คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหาร ลาดกระบัง	2544	ผู้ร่วมวิจัย
3) ผลของการใช้กากสาเหล้มแห้งผสมในอาหารนก กระทาไข่ : ช่วงอายุ 32 – 36 สัปดาห์	2545	ผู้ร่วมวิจัย
4) สภาพ ปัญหาและความต้องการพัฒนาฟาร์มสาธิต ไม้ดอกไม้ประดับ ของสถานศึกษาระดับอาชีว ศึกษาและเทคนิคศึกษา สังกัดกระทรวงศึกษา ธิการ/ ภาควิชาครุศาสตร์เกษตร คณะครุศาสตร์ อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า เจ้าคุณทหารลาดกระบัง	2546	ผู้ร่วมวิจัย
5) การสำรวจความต้องการศึกษาต่อในระดับบัณฑิต ศึกษาทางด้านการศึกษาเกษตร/ ภาควิชา ครุศาสตร์เกษตร คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหาร ลาดกระบัง	2547	หัวหน้าคณะวิจัย

ประวัติผู้ร่วมวิจัย

ชื่อ-นามสกุล (ภาษาไทย) นางสาวศศิธร จารุสมบัติ
(ภาษาอังกฤษ) MRS. SASITHORN JARUSOMBUTI.

ตำแหน่งปัจจุบัน ผู้ช่วยศาสตราจารย์

หน่วยงานที่อยู่ติดต่อได้พร้อมโทรศัพท์ โทรสาร และ E-mail

ภาควิชาครุศาสตร์เกษตร คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
โทรศัพท์ 023264111 ต่อ 3700
E-mail : kjsasith@kmitl.ac.th

ประวัติการศึกษา

ปีที่จบ	ระดับ	วุฒิการศึกษา	สาขาวิชา/วิชาเอก	ชื่อสถาบันการศึกษาและประเทศ
2529	ปริญญาตรี	วท.บ. (ศึกษาศาสตร์-เกษตร)	ศึกษาศาสตร์เกษตร	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์/ไทย
2531	ปริญญาโท	วท.ม. (เกษตรศาสตร์)	ครุศาสตร์เกษตร	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์/ไทย

สาขาวิชาการที่มีความชำนาญพิเศษ

1. ศึกษาศาสตร์เกษตร
2. ไม้ดอกไม้ประดับ

งานวิจัยที่ทำเสร็จแล้ว

ชื่องานวิจัยและหน่วยงาน	ปีที่พิมพ์	สถานภาพในการทำวิจัย
1) ความต้องการด้านพัฒนาการเรียนการสอนวิชา เกษตรของครู-อาจารย์ผู้สอนวิชาเกษตรในระดับ มัธยมศึกษาและประถมศึกษาตอนปลาย ในเขต กรุงเทพมหานครและปริมณฑล/ ภาควิชา ครุศาสตร์เกษตร คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหาร ลาดกระบัง	2537	ผู้ร่วมวิจัย
2) ความต้องการพัฒนาการเรียนการสอนวิชาเกษตร ของครู-อาจารย์ผู้สอนวิชาเกษตรในระดับมัธยม ศึกษาของประเทศไทย/ ภาควิชาครุศาสตร์เกษตร คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยี พระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง	2538	ผู้ร่วมวิจัย
3) ความต้องการศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษา และ การฝึกอบรมเพิ่มเติมของอาจารย์เกษตรในหน่วย งานหรือสถานศึกษา สังกัดกระทรวงศึกษาธิการ ประเทศไทย/ ภาควิชาครุศาสตร์เกษตร คณะ ครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยี พระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง	2538-2539	ผู้ร่วมวิจัย
4) ความต้องการพัฒนาฟาร์มสาธิตในสถานศึกษา ของครู-อาจารย์ผู้ควบคุมฟาร์มสาธิต ระดับ อาชีวศึกษาและเทคนิคศึกษา สังกัดกระทรวง ศึกษาธิการ/ ภาควิชาครุศาสตร์เกษตร คณะ ครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยี พระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง	2540	ผู้ร่วมวิจัย

ชื่องานวิจัยและหน่วยงาน	ปีที่พิมพ์	สถานภาพในการทำวิจัย
5) สภาพการจัดการสอนการเรียนการฝึกหัดครู	2543	ผู้ร่วมวิจัย

<p>เกษตร ในสถานศึกษาสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย/ ภาควิชาครุศาสตร์เกษตร คณะครุศาสตร์ อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า เจ้าคุณทหารลาดกระบัง</p>		
<p>6) ปัญหาและความต้องการพัฒนาฟาร์มสาธิตพืช ผักและเห็ด ของสถานศึกษาระดับอาชีวศึกษา และเทคนิคศึกษา สังกัดกระทรวงศึกษาธิการ/ ภาควิชาครุศาสตร์เกษตร คณะครุศาสตร์ อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า เจ้าคุณทหารลาดกระบัง</p>	2544	ผู้ร่วมวิจัย
<p>7) สภาพ ปัญหาและความต้องการพัฒนาฟาร์ม สาธิตไม้ดอกไม้ประดับ ของสถานศึกษาระดับ อาชีวศึกษาและเทคนิคศึกษา สังกัดกระทรวง ศึกษาธิการ/ ภาควิชาครุศาสตร์เกษตร คณะ ครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยี พระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง</p>	2546	หัวหน้าคณะวิจัย
<p>8) การสำรวจความต้องการศึกษาต่อในระดับบัณฑิต ศึกษาทางด้านการศึกษเกษตร/ ภาควิชา ครุศาสตร์เกษตร คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหาร ลาดกระบัง</p>	2547	ผู้ร่วมวิจัย

ประวัติผู้ร่วมวิจัย

ชื่อ-นามสกุล (ภาษาไทย) นางวันหนี่ โชติสกุล
(ภาษาอังกฤษ) MRS. WANTANEE CHOTISAKUL

ตำแหน่งปัจจุบัน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ระดับ 8

หน่วยงานที่อยู่ติดต่อได้พร้อมโทรศัพท์ โทรสาร และ E-mail

ภาควิชาครุศาสตร์เกษตร คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
โทรศัพท์ 023264111 ต่อ 3700
E-mail : kcwantan@kmitl.ac.th

ประวัติการศึกษา

ปีที่จบ	ระดับ	วุฒิการศึกษา	สาขาวิชา/วิชาเอก	ชื่อสถาบันการศึกษาและประเทศ
2527	ปริญญาตรี	วท.บ. (เกษตรศาสตร์)	พืชสวน	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์/ไทย
2529	ปริญญาโท	วท.ม. (เกษตรศาสตร์)	ส่งเสริมการเกษตร เกษตร	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์/ไทย

สาขาวิชาการที่มีความชำนาญพิเศษ

1. สาขาวิชาพืชผัก
2. สาขาวิชาไม้ดอกไม้ประดับ
3. สาขาวิชาการวางแผนการศึกษาอาชีพเกษตร

งานวิจัยที่ทำเสร็จแล้ว

ชื่องานวิจัยและหน่วยงาน	ปีที่พิมพ์	สถานภาพในการทำวิจัย
1) การประเมินผลหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พ.ศ.2524 ประเภทวิชาเกษตรกรรม/ กรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ	2530	ผู้ร่วมวิจัย
2) รายงานการศึกษาและวิเคราะห์งานอาชีพเกษตรกรรม/ ศูนย์วิจัยและพัฒนาอาชีวศึกษา ประเภทวิชาเกษตรกรรม กรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ	2534	ผู้ร่วมวิจัย
3) ความต้องการพัฒนาการเรียนการสอนวิชาเกษตรของครู-อาจารย์ผู้สอนวิชาเกษตรในระดับมัธยมศึกษาของประเทศไทย/ ภาควิชาครุศาสตร์เกษตร คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง	2538	ผู้ร่วมวิจัย
4) ความต้องการศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษา และการฝึกอบรมเพิ่มเติมของอาจารย์เกษตรในหน่วยงานหรือสถานศึกษา สังกัดกระทรวงศึกษาธิการ ประเทศไทย/ ภาควิชาครุศาสตร์เกษตร คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง	2538-2539	ผู้ร่วมวิจัย
5) ความต้องการพัฒนาฟาร์มสาธิตในสถานศึกษาของครู-อาจารย์ผู้ควบคุมฟาร์มสาธิต ระดับอาชีวศึกษาและเทคนิคศึกษา สังกัดกระทรวงศึกษาธิการ/ ภาควิชาครุศาสตร์เกษตร คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง	2540	ผู้ร่วมวิจัย

ชื่องานวิจัยและหน่วยงาน	ปีที่พิมพ์	สถานภาพในการทำวิจัย
-------------------------	------------	---------------------

6) สภาพการจัดการสอนการเรียนรู้การฝึกหัดครู เกษตร ในสถานศึกษาสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย/ ภาควิชาครุศาสตร์เกษตร คณะครุศาสตร์ อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า เจ้าคุณทหารลาดกระบัง	2543	ผู้ร่วมวิจัย
7) ปัญหาและความต้องการพัฒนาฟาร์มสาธิตพืช ผักและเห็ด ของสถานศึกษาระดับอาชีวศึกษา และเทคนิคศึกษา สังกัดกระทรวงศึกษาธิการ/ ภาควิชาครุศาสตร์เกษตร คณะครุศาสตร์ อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า เจ้าคุณทหารลาดกระบัง	2544	หัวหน้าคณะวิจัย
8) สภาพ ปัญหาและความต้องการพัฒนาฟาร์ม สาธิตไม้ดอกไม้ประดับ ของสถานศึกษาระดับ อาชีวศึกษาและเทคนิคศึกษา สังกัดกระทรวง ศึกษาธิการ, ภาควิชาครุศาสตร์เกษตร คณะ ครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยี พระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง	2546	ผู้ร่วมวิจัย
9) การสำรวจความต้องการศึกษาต่อในระดับ บัณฑิตศึกษาทางด้านการศึกษเกษตร/ ภาควิชา ครุศาสตร์เกษตร คณะครุศาสตร์ อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า เจ้าคุณทหารลาดกระบัง	2547	ผู้ร่วมวิจัย

ประวัติผู้ร่วมวิจัย

ชื่อ-นามสกุล (ภาษาไทย) นางสาวปิ่นมณี ขวัญเมือง
(ภาษาอังกฤษ) MISS. PINMANEE KWANMUANG

ตำแหน่งปัจจุบัน อาจารย์ ระดับ 6

หน่วยงานที่อยู่ติดต่อได้พร้อมโทรศัพท์ โทรสาร และ E-mail

ภาควิชาครุศาสตร์เกษตร คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
โทรศัพท์ 023264111 ต่อ 3700
E-mail : kkamnuay@kmitl.ac.th

ประวัติการศึกษา

ปีที่จบ	ระดับ	วุฒิการศึกษา	สาขาวิชา/วิชาเอก	ชื่อสถาบันการศึกษาและประเทศ
2533	ปริญญาตรี	วทบ. (เกษตรศาสตร์)	เทคโนโลยีการเกษตร/ การผลิตพืช	สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง/ไทย
2538	ปริญญาโท	วท.ม. (พฤกษศาสตร์)	พฤกษศาสตร์	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย/ไทย
2546	ปริญญาเอก	วท.ด. (เทคโนโลยีชีวภาพ)	เทคโนโลยีชีวภาพ	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์/ไทย

สาขาวิชาการที่มีความชำนาญพิเศษ

1. สาขาวิชาอุตสาหกรรมเกษตร
2. สาขาวิชาธุรกิจเกษตร

งานวิจัยที่ทำเสร็จแล้ว

ชื่องานวิจัยและหน่วยงาน	ปีที่พิมพ์	สถานภาพในการทำวิจัย
1) Biomass conversion of agricultural crop residues.	1996	ผู้ร่วมวิจัย
2) การจัดจำแนกแบคทีเรียกรดแลคติกที่แยกได้จากตัวอย่างหมักของไทย	2546	ผู้วิจัย
3) การสำรวจความต้องการศึกษาต่อในระดับบัณฑิตศึกษาทางด้านการศึกษเกษตร/ ภาควิชาครุศาสตร์เกษตร คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง	2547	ผู้ร่วมวิจัย
4) ผลของอุณหภูมิต่อการหมักหมักกล้วยข้าว	2547	ผู้วิจัย